

ພຣະທັມ 1 ປະຫວັດກະສັດ

- [1](#)
- [2](#)
- [3](#)
- [4](#)
- [5](#)
- [6](#)
- [7](#)
- [8](#)
- [9](#)
- [10](#)
- [11](#)
- [12](#)
- [13](#)
- [14](#)
- [15](#)
- [16](#)
- [17](#)
- [18](#)
- [19](#)
- [20](#)
- [21](#)
- [22](#)

ປະຫວັດກະສັດສັບຕົ້ນ

1. ນາງອາບິຊາກບົວລະບັດຮັບໃຊ້ກະສັດດາວິດ

- 1 ກະສັດດາວິດໄດ້ເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຫົມຜ້າໃຫ້ພຣະອົງຫລາຍຜົນກໍຍັງບໍ່ອົບອຸ່ນ
- 2 ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາຂ້າຣາຊການຈຶ່ງກາບທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂໍຈົ່ງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງໄປຊອກຫາຍິງສາວມາຢູ່ກັບພຣະອົງ ເພື່ອນາງຈະຄອຍຮັບໃຊ້ແລະບົວລະບັດພຣະອົງ ນາງຈະນອບແນບອົກພຣະອົງ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບຄວາມອົບອຸ່ນຈາກນາງ”
- 3 ຄັນຊອກຍິງສາວທີ່ສວຍງາມທົ່ວທັງດິນແດນອິສຣາເອນແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ພົບນາງອາບິຊາກທີ່ເມືອງຊູນາມ ແລ້ວຈຶ່ງນຳເອົານາງເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊາ
- 4 ເຖິງແມ່ນວ່າຍິງສາວຜູ້ນີ້ເປັນຄົນງາມທີ່ສຸດ ແລະໄດ້ບົວລະບັດຮັບໃຊ້ພຣະຣາຊາເປັນຢ່າງດີກໍຕາມ ແຕ່ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ຮ່ວມກັບນາງເລີຍ
- 5 ຝ່າຍອາໂດນິຢາ ຣາຊໂອຣົດຂອງນາງຮັກກິດ ໄດ້ຍົກຕົວເອງຂຶ້ນກ່າວວ່າ, “ເຮົາເອງຈະເປັນພຣະຣາຊາ” ແລະທ່ານໄດ້ຕຽມຣົດຮີບແລະພົນມ້າກັບພົນແລ່ນນຳທ້າສິບຄົນໄວ້ເພື່ອຕົນເອງ
- 6 ແລະກະສັດດາວິດກໍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຕຳຫນິຕິຕຽນທ່ານໃນເຣື່ອງໃດທັງຫມົດວ່າ “ເປັນຫຍັງເຈົ້າກະທຳເຊັ່ນນີ້ເຊັ່ນນັ້ນ” ທ່ານເປັນຄົນເຈົ້າຊູ້ ແລະທະເຍີທະຍານຢາກເປັນເຈົ້າຊີວິດ ເຂົາເກີດນຳຫລັງອັບຊາໂລມ
- 7 ທ່ານໄດ້ປຶກສາກັບໂຢອາບບຸດນາງເຊຣູຢາ ແລະກັບປະໂຣທິດອາບິອາທາ ເຂົາທັງສອງຄົນນີ້ໄດ້ຕົກລົງສນັບສນຸນ ອາໂດນິຢາ
- 8 ແຕ່ປະໂຣທິດຊາໂດກ ເບນັຍຢາບຸດເຢຣົວອາດາ ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຊິເມອີ ແລະເຣອີ ພ້ອມທັງທະຫານອາຣັກຂາກະສັດດາວິດບໍ່ໄດ້ສນັບສນຸນອາໂດນິຢາເລີຍ
- 9 ຢູ່ມາວັນນຶ່ງ ເມື່ອອາໂດນິຢາຖວາຍ ແກະ ງົວ ແລະງົວນ້ອຍໂຕອ້ວນພີເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ກ້ອນຫີນໂຊເຣເລທ ຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງເອນໂຣເກນ ທ່ານໄດ້ເຊີນພວກນ້ອງທຸກຄົນແລະພວກຂ້າຣາຊການຂອງກະສັດດາວິດທີ່ມາຈາກຢູດາມາຮ່ວມສະເຫລີມສະຫລອງນຳ
- 10 ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊີນໂຊໂລໂມນນ້ອງຊາຍຂອງທ່ານ ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເບນັຍຢາທະຫານອາຣັກຂາຂອງກະສັດດາວິດມາຮ່ວມນຳ

ນາທານ ແລະນາງບັທເຊບາເຂົ້າກາບທູນພຣະຣາຊາ

- 11 ແລ້ວນາທານໄດ້ທູນພຣະນາງບັທເຊບາ ພຣະມານດາຂອງໂຊໂລໂມນວ່າ, “ພຣະນາງບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າອາໂດນີຢາຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະນາງຮັກກິດໄດ້ປະກາດຕົວເອງຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຊີວິດ ແລະກະສັດດາວິດກໍບໍ່ຮູ້ຈັກໃນເລື່ອງນີ້ເລີຍ
- 12 ຖ້າວ່າ ພຣະນາງຢາກຊ່ອຍຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະຊີວິດຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະນາງ ແລ້ວ ຂ້າພຣະອົງຂໍອອກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນໃຫ້ພຣະນາງປະຕິບັດດັ່ງນີ້
- 13 ຂໍພຣະນາງສະເດັດໄປທູນກະສັດດາວິດວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາ ບໍ່ແມ່ນພຣະອົງເອງບໍ່ ທີ່ສັນຍາຢ່າງເດັດດ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ ໂຊໂລໂມນບຸດຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈະເປັນເຈົ້າຊີວິດແທນພຣະອົງ ແລະເປັນຫຍັງອາໂດນີຢາຈຶ່ງຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຊີວິດ”
- 14 ແລະນາທານເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ໃນຂນະທີ່ພຣະນາງກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງຈະຕາມພຣະນາງເຂົ້າໄປ ແລະຈະຢືນຢັນຄຳທີ່ພຣະນາງເວົ້າ”
- 15 ດັ່ງນັ້ນ ບັທເຊບາຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຣາຊາຢູ່ໃນຫ້ອງບັນທົມ ພຣະອົງຊົງເຖົ້າຊະຣາຫລາຍແລ້ວ ແລະນາງອາບີຊາກຄົນຊູນາມກໍຄອຍຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 16 ນາງບັທເຊບາຄູ່ເຂົ້າລົງສະແດງຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີ ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມວ່າ, “ເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງໃດ”
- 17 ພຣະນາງຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ພຣະຣາຊາຂອງຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາຢ່າງເດັດດ່ຽວໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ໂຊໂລໂມນບຸດຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈະເປັນເຈົ້າຊີວິດແທນພຣະອົງ
- 18 ແຕ່ດຽວນີ້ ອາໂດນີຢາເປັນເຈົ້າຊີວິດແລ້ວ ສ່ວນພຣະອົງບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້ເລີຍ
- 19 ເຂົາໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາງົວຫລາຍໂຕ ແກະ ແລະງົວນ້ອຍໂຕອ້ວນພີ ເຂົາເຊີນຣາຊໂອຣົດທຸກຄົນຂອງພຣະອົງ ປະໂຮທິດອາບີອາທາແລະໂຍອາບຜູ້ບັນຊາການກອງທັບມາຮ່ວມ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊີນໂຊໂລໂມນບຸດຊາຍຂອງພຣະອົງເລີຍ
- 20 ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາຂອງຂ້ານ້ອຍ ດຽວນີ້ ຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນໄດ້ຊົງຊອມເບິ່ງພຣະອົງ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະໃຫ້ຜູ້ໃດຂຶ້ນນັ່ງພຣະຣາຊບັນລັງແທນພຣະອົງ ຖ້າພຣະອົງບໍ່ປະຕິບັດໃນເລື່ອງນີ້
- 21 ເມື່ອພຣະອົງສວັນນະຄົດໄປຢູ່ນຳພວກປູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງພຣະອົງແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ ແລະບຸດຊາຍໂຊໂລໂມນຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານ”
- 22 ໃນເວລາທີ່ພຣະນາງບັທເຊບາກຳລັງເວົ້າຢູ່ນັ້ນ ນາທານກໍເຂົ້າມາ
- 23 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງກາບທູນພຣະຣາຊາວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ” ເມື່ອນາທານເຂົ້າມາຕໍ່ພຣະພັກເຈົ້າຊີວິດເຂົາກໍມີຂາບລົງພື້ນຖວາຍຄຳນັບພຣະຣາຊາ
- 24 ແລ້ວກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນຊາວ່າ ອາໂດນີຢາຈະຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດແທນພຣະອົງແມ່ນບໍ່”

- 25 ເພາະວ່າ ໃນວັນນີ້ເຂົາໄດ້ລົງໄປຖວາຍບູຊາງົວ ແລະແກະ ງົວນ້ອຍໂຕອ້ວນພິຈານວນຫລາຍໂຕ ເຂົາໄດ້ເຊີນພວກຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະອົງ ໂຢອາບຜູ້ບັນຊາການທະຫານຂອງພຣະອົງ ແລະປະໂຣທິດອາບີອາທາໄປຮ່ວມນໍາ ດຽວນີ້ ພວກເຫລົ່ານັ້ນກໍາລັງຮັບປະທານແລະຕື່ມຢູ່ກັບເຂົາ ທັງພາກັນຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດອາໂດນິຢາ ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”
- 26 ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊີນຂ້າພຣະອົງ ປະໂຣທິດຊາໂດກ ເບນັຍຢາ ແລະໂຊໂລໂມນເລີຍ ເຣື່ອງນີ້ແມ່ນພຣະອົງໄດ້ເຫັນດີນໍາບໍ?
- 27 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບອກພວກບັນດາຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງຮູ້ນໍາບໍວ່າ ໃຜຈະຂຶ້ນຄອງພຣະຣາຊບັນລັງແທນພຣະອົງ

ກະສັດດາວິດແຕ່ງຕັ້ງໂຊໂລໂມນ ເປັນຜູ້ຄອບຄອງຣາຊສົມບັດ

(1 ຂຄວ 29:22-25)

- 28 ແລ້ວກະສັດດາວິດ ບອກໃຫ້ເຂົາເອີ້ນພຣະນາງບັທເຊບາເຂົ້າມາ ພຣະນາງຈຶ່ງເຂົ້າເຝົ້າແລະຍືນຢູ່ຊ້ອງພຣະພັກພຣະອົງ
- 29 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຊົງກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, “ເຮົາຂໍສັນຍາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຜູ້ຊົງໄຖ່ເຮົາອອກຈາກຄວາມທຸກລໍາບາກທັງປວງ
- 30 ວ່າວັນນີ້ ເຮົາຂໍທໍາຕາມຄໍາສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ມີຕໍ່ເຈົ້າ ໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນວ່າ ໂຊໂລໂມນບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ”
- 31 ພຣະນາງບັທເຊບາຄູເຂົ້າກົມຂາບລົງ ຖວາຍຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດ ແລະກ່າວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ກະສັດດາວິດຂອງຂ້ານ້ອຍຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”
- 32 ແລ້ວກະສັດດາວິດຊົງອອກຄໍາສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງເອີ້ນປະໂຣທິດຊາໂດກ ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະເບນັຍຢາມາຫາເຮົາ” ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍເຂົ້າເຝົ້າເຈົ້າຊີວິດ
- 33 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງເອົາບັນດານາຍທະຫານປະຈໍາພຣະຣາຊວັງໄປນໍາພວກເຈົ້າ ແລ້ວໃຫ້ບຸດຊາຍໂຊໂລໂມນຂີ່ລໍຂອງເຮົາ ພວກທ່ານຈົ່ງແທ່ແທນຕາມເຂົາລົງໄປຫາແມ່ນໍ້າກິໂຮນ
- 34 ໃນທີ່ນັ້ນປະໂຣທິດຊາໂດກ ແລະນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອົານໍ້າມັນຊະໂລມຫົດສົງ ແລະແຕ່ງຕັ້ງເຂົາໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລ້ວຈົ່ງເປົ່າແກແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ກະສັດໂຊໂລໂມນຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”
- 35 ເມື່ອແລ້ວພວກເຈົ້າຈົ່ງນໍາເຂົາຂຶ້ນມານັ່ງເທິງບັນລັງ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດແທນເຮົາ ເພາະວ່າເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງອິສຣາເອນ ແລະຢູດາ
- 36 ເບນັຍຢາຈຶ່ງກ່າວທູນວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເປັນໄປດັ່ງນີ້ເຖິດ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຫັນດີນໍາໃນເຣື່ອງນີ້
- 37 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະຣາຊາຂອງຂ້າພຣະອົງຢ່າງໃດ ຂໍພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບໂຊໂລໂມນສັນນັ້ນ ແລະຂໍໃຫ້ບັນລັງຂອງໂຊໂລໂມນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຣາຊບັນລັງຂອງພຣະອົງເທີນ”

- 38 ຕໍ່ມາ ປະໂຣທິດຊາໂດກ ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະເບນິຍຢາບຸດເຢຣົວອາດາພ້ອມທັງທະຫານອາ
ຣັກຂາຂອງກະສັດດາວິດກໍຈັດໃຫ້ໂຊໂລໂມນຂຶ້ນນັ່ງເທິງຫລັງລໍຂອງກະສັດດາວິດແລ້ວພາກັນແຫ່ຕິດຕາມ
ທ່ານລົງໄປໃນບໍ່ນ້ຳກິໂຮນ
- 39 ປະໂຣທິດຊາໂດກເອົານ້ຳມັນເຈີມມາຈາກຜ້າເຕັນສັກສິດແລ້ວຊະໂລມທິດສົງໂຊໂລໂມນ ເມື່ອສຽງແກດັງ
ປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຂໍໃຫ້ກະສັດໂຊໂລໂມນຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”
- 40 ແລ້ວປະຊາຊົນກໍແຫ່ພຣະອົງຂຶ້ນມາພ້ອມທັງເປົ່າປີ່ຢ່າງມ່ວນຊື່ນ ແລະຮ້ອງໂຮດັງກ້ອງກັງວານຈົນແຜ່ນດິນ
ສັ່ນສະເທືອນ
- 41 ໃນຂະນະທີ່ອາໂດນິຢາພ້ອມທັງແຂກທີ່ຖືກເຊີນມາກໍລັງຮັບປະທານອາຫານແລ້ວທຸກຄົນກໍໄດ້ຍິນສຽງດັງ ພໍ
ເມື່ອໄປອາບໄດ້ຍິນສຽງເປົ່າແກ ເຂົາຈຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ສຽງທີ່ອີກກະທົກຄຶກໂຄມຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນແມ່ນສຽງ
ຫຍັງກັນ?”
- 42 ເວລາທີ່ເຂົາກໍລັງເວົ້າຢູ່ນັ້ນ ໂຢນາທານບຸດປະໂຣທິດອາບີອາທາກໍມາຮອດ ອາໂດນິຢາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ເຂົ້າ
ມາເຖີດ ເພາະເຈົ້າເປັນຄົນດີ ເຈົ້າຄົງນໍາຂ່າວດີມາ”
- 43 ໂຢນາທານທູນຕອບວ່າ, “ມັນບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ ກະສັດດາວິດໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໂຊໂລໂມນເປັນເຈົ້າຊີວິດແລ້ວ
44 ພຣະອົງສັ່ງປະໂຣທິດຊາໂດກ ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເບນິຍຢາບຸດເຢຣົວອາດາ ແລະຄົນເຄເຣ
ແລະຄົນເປເຣັດ ແຫ່ແຫນໂຊໂລໂມນ ແລະພວກນີ້ໄດ້ໃຫ້ໂຊໂລໂມນຂຶ້ນນັ່ງເທິງຫລັງລໍຂອງກະສັດດາວິດ
45 ປະໂຣທິດຊາໂດກ ແລະນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ເອົານ້ຳມັນຊະໂລມທິດສົງທ່ານໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດຢູ່ທີ່
ບໍ່ນ້ຳກິໂຮນ ແລ້ວທຸກຄົນໄດ້ຄືນສູ່ພຣະຣາຊວັງດ້ວຍສຽງຮ້ອງໂຮຢ່າງມ່ວນຊື່ນ ດຽວນີ້ຢູ່ໃນເມືອງກໍລັງອີກ
ກະທົກຄຶກໂຄມຊຶ່ງແມ່ນສຽງທີ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນນັ້ນແຫລະ
46 ດຽວນີ້ ໂຊໂລໂມນຊົງນັ່ງເທິງພຣະຣາຊບັນລັງແລ້ວ
47 ແລະບັນດາຂ້າຣາຊການຂອງກະສັດດາວິດ ຍັງໄດ້ຖວາຍພຣະພອນແດ່ກະສັດດາວິດວ່າ, “ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງ
ກະທໍາໃຫ້ນາມຂອງໂຊໂລໂມນມີສະງ່າຣາສີຫລາຍກວ່າພຣະນາມຂອງເຈົ້າຊີວິດ ແລະຂໍໃຫ້ບັນລັງຂອງໂຊ
ໂລໂມນສູງສົ່ງເຫນືອກວ່າບັນລັງຂອງພຣະອົງ” ແລ້ວກະສັດດາວິດກໍກົມຂາບລົງເທິງຕຽງນອນຂອງພຣະ
ອົງ
48 ແລະຊົງອ້ອນວອນວ່າ, “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ເພາະໃນວັນນີ້
ພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງໃນເຊື້ອສາຍຂອງຂ້າພຣະອົງຂຶ້ນນັ່ງເທິງບັນລັງ ແລະຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມີຊີວິດຢູ່
ຈົນໄດ້ເຫັນກັບຕາ
49 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ແຂກທີ່ຮັບເຊີນທຸກຄົນຂອງອາໂດນິຢາກໍຢ້ານສັ່ນ ຕ່າງຄົນໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລະແຕກຫນີໄປ
ຕາມທາງຂອງຕົນ
50 ສ່ວນອາໂດນິຢາກໍຢ້ານໂຊໂລໂມນເຊັ່ນດຽວກັນ

- 51 ເຂົາໄດ້ແລ່ນໄປຈັບແຈແທ່ນບູຊາ ແລ້ວມີຄົນມາກາບທູນໂຊໂລໂມນວ່າ, “ດຽວນີ້ ອາໂດນິຢາຢ້ານກົວພຣະອົງ ແລະເຂົາກຳລັງຈັບແຈແທ່ນບູຊາທັງເວົ້າວ່າ “ກ່ອນອື່ນໃດ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນຊົງສາບານກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ປະທານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານດ້ວຍດາບ”
- 52 ແລ້ວໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າວ່າເຂົາສະແດງຕົວໄດ້ວ່າເຂົາເປັນຄົນສັດຊີ້ແທ້ ແມ່ນແຕ່ຜົມເສັ້ນນຶ່ງຂອງເຂົາກໍຈະບໍ່ຖືກແຕະຕ້ອງ ແຕ່ຖ້າເຂົາຍັງຄິດຜູກພຍາບາດຢູ່ ເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ”
- 53 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນກໍລົງຄົນໄປນຳເຂົາມາຈາກແທ່ນບູຊາ ເມື່ອອາໂດນິຢາມາຮອດເຂົາກໍກົມຂາບໂຊໂລໂມນ ໂຊໂລໂມນຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າຈົ່ງກັບຄືນເມືອທີ່ໂຮງຂອງເຈົ້າເທີນ”

2. ກະສັດດາວິດຊົງມອບຫນ້າທີ່ໃຫ້ໂຊໂລໂມນ

- 1 ເມື່ອກະສັດດາວິດໃກ້ຈະສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງຮັບສັ່ງໃຫ້ໂຊໂລໂມນເຂົ້າເຝົ້າ ແລະສັ່ງສອນວ່າ,
- 2 “ຄວາມຕາຍຂອງພໍ່ໄດ້ມາຮອດແລ້ວ ລູກຈົ່ງເຂັ້ມແຂງແລະຫມັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລູກຊົງສັ່ງໃຫ້ກະທຳ
- 3 ຈົ່ງເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດ ແລະພຣະຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະທັມຂອງໂມເຊ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສຳເລັດຜົນໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າທຳ ແລະໃນທຸກບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປ
- 4 ຖ້າວ່າລູກປະຕິບັດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຮັກສາຄຳສັນຍາທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ໄວ້ກັບພໍ່ວ່າ “ຖ້າລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າປະພຶດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງເຮົາ ແລະດຳເນີນຊີວິດຢ່າງສັດຊີ້ຕໍ່ຫນ້າເຮົາດ້ວຍຄວາມສຸດອົກສຸດໃຈ ເຂົາຈະໄດ້ປົກຄອງອິສຣາເອນເປັນເວລາຍາວນານ”
- 5 ເຈົ້າກໍຮູ້ເຫມືອນກັນວ່າ ໂຢອາບບຸດນາງເຊຣູຢາປະຕິບັດຕໍ່ພໍ່ຢ່າງໃດ ເຂົາໄດ້ຂ້າຜູ້ບັນຊາການຂອງອິສຣາເອນສອງຄົນ ຄືອັບເນີບຸດຂອງເນີ ອາມາຊາບຸດຂອງເຢເທີ ໂດຍໄດ້ແກ້ແຄ້ນພວກເຂົາໃນເວລາທີ່ບໍ່ມີການເສີກເສືອ ເພື່ອແກ້ແຄ້ນຕ່າງຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ຕາຍໃນສະຫນາມຮົບ ເຂົາໄດ້ຂ້າຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດ ພໍ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຢ່າງຫນັກຫນ່ວງກະທຳຂອງເຂົາ ພໍ່ຕ້ອງທໍຣະມານຕໍ່ເຫດການຢ່າງນີ້
- 6 ເພາະສະນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງກະທຳໃຫ້ເຫມາະສົມຕາມປັນຍາຂອງເຈົ້າ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ທົວຫງອກຂອງເຂົາລົງໄປສູ່ແດນຄົນຕາຍຢ່າງສົງບໍ່ສຸກ
- 7 ຝ່າຍພວກບຸດຊາຍຂອງບາກຊິນລັຍ ຊາວກິເລອາດ ຈົ່ງລ້ຽງດູເຂົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາປານີ ຈົ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາຮັບປະທານຮ່ວມໂຕະກັບເຈົ້າ ເພາະພວກເຂົາທຳດີຕໍ່ພໍ່ ຕອນພໍ່ບົບຫນີຈາກອັບຊາໂລມ
- 8 ແລະຊີເມອີບຸດຊາຍຂອງເກຣາ ຊາວເປັນຢາມິນທີ່ມາຈາກບາຣູລິມ ເຂົາໄດ້ຮ້ອງດຳສາບແຂ່ງພໍ່ຢ່າງໃຫຍ່ ເມື່ອພໍ່ໄດ້ໄປເມືອງມາຮານາອິມ ແຕ່ຕອນພໍ່ກັບມາເຂົາໄດ້ລົງມາຕ້ອນຮັບພໍ່ທີ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ພໍ່ຈຶ່ງໄດ້ສາບານໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າພໍ່ຈະບໍ່ຂ້າເຂົາ
- 9 ແຕ່ເຈົ້າຄົງຮູ້ຈັກວ່າ ເຈົ້າຈະຕ້ອງທຳຢ່າງໃດ ເຈົ້າຈຶ່ງຂ້າເຂົາເສັງ”

ກະສັດດາວິດສິ້ນພຣະຊົນ

(1 ຂຄວ 3:4; 29:26-28)

- 10 ແລ້ວກະສັດດາວິດກໍສິ້ນລົມຫາຍໃຈ ເຂົາຝັງສົບຂອງພຣະອົງໄວ້ທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
- 11 ກະສັດດາວິດໄດ້ປົກຄອງຣາຊອານາຈັກອິສຣາເອນເປັນເວລາສີ່ສິບປີ ຄືພຣະອົງປະທັບທີ່ເມືອງເຮໂບຣນ ເຈັດປີ ແລະປະທັບທີ່ເຢຣູຊາເລັມສາມສິບສາມປີ
- 12 ໂຊໂລໂມນໄດ້ປະທັບເທິງພຣະຣາຊບັນລັງຂອງກະສັດດາວິດ ແລະພຣະຣາຊອຳນາດຂອງພຣະອົງກໍດຳຣົງ ຢູ່ຢ່າງຫມັ້ນຄົງຖາວອນ

ໂຊໂລໂມນສະຖາປະນາຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ

- 13 ແລ້ວອາໂດນີຢາຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະນາງຮັກກິດໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າພຣະນາງບັທເຊມາພຣະຊົນນີຂອງໂຊໂລໂມນ ພຣະນາງໄດ້ຖາມວ່າ, “ເຈົ້າມາຢ່າງສັນຕິຫລື” ທ່ານທູນວ່າ, “ຢ່າງສັນຕິ”
- 14 ແລ້ວທ່ານທູນວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງມີເລື່ອງທີ່ຈະທູນຖາມ” ພຣະນາງໄດ້ຖາມວ່າ, “ຈົ່ງເວົ້າໄປເຖິດ”
- 15 ທ່ານຈົ່ງທູນວ່າ, “ຝ່າພຣະບາດຊົງຊາບແລ້ວວ່າຣາຊອານາຈັກນັ້ນເປັນຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະວ່າບັນດາຊົນອິສຣາເອນທັງສິ້ນກໍຫມາຍໃຈວ່າ ຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ຄອບຄອງ ຢ່າງໃດກໍດີຣາຊອານາຈັກກໍກັບກາຍມາເປັນຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ ເພາະເປັນຄວາມປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 16 ບັດນີ້ ຂ້າພຣະອົງທູນຂໍແຕ່ປະການດຽວ ຂໍຢ່າໄດ້ປະຕິເສດເລີຍ” ພຣະນາງຈົ່ງຖາມຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງເວົ້າໄປເຖິດ”
- 17 ແລະທ່ານທູນວ່າ, “ກະຣຸນາຂໍນຳກະສັດໂຊໂລໂມນໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເອົານາງອາບິຊາກຍິງສາວຊາວເມືອງຊູນາມມາເປັນພັຣຍາ”
- 18 ນາງບັທເຊມາໄດ້ຕອບວ່າ, “ດີແລ້ວ ເຮົາຈະທູນພຣະຣາຊາແທນເຈົ້າ”
- 19 ພຣະນາງບັທເຊບາຈົ່ງເຂົ້າເຝົ້າກະສັດໂຊໂລໂມນ ເພື່ອທູນພຣະອົງໃຫ້ອາໂດນີຢາ ແລະກະສັດຊົງລູກຂຶ້ນຕ້ອນຮັບພຣະນາງ ແລະຊົງຄຳນັບພຣະນາງ ແລ້ວກໍສະເດັດປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງ ຮັບສັ່ງໃຫ້ນຳພຣະເກົ້າອີ້ມາຖວາຍພຣະມານດາ ພຣະນາງກໍສະເດັດປະທັບທີ່ເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ
- 20 ແລ້ວພຣະນາງທູນວ່າ, “ແມ່ຈະຂໍຈາກເຈົ້າຈັກປະການນຶ່ງ ຂໍຢ່າປະຕິເສດແມ່ເລີຍ” ແລະກະສັດທູນພຣະນາງວ່າ, “ຂໍມາເຖິດ ລູກຈະບໍ່ປະຕິເສດແມ່ເລີຍ”
- 21 ພຣະນາງທູນວ່າ, “ຂໍຍົກອາບິຊາກຊາວຊູນາມໃຫ້ກັບອາໂດນີຢາອ້າຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນພັຣຍາເຖິດ”
- 22 ກະສັດໂຊໂລໂມນຊົງຕອບພຣະມານດາຂອງພຣະອົງວ່າ, “ເປັນຫຍັງແມ່ຈຶ່ງຂໍອາບິຊາກ ຊາວຊູນາມໃຫ້ແກ່ອາໂດນີຢາ ຫນ້າຈະຂໍອານາຈັກໃຫ້ເຂົານຳ ເພາະເຂົາເປັນອ້າຍຂອງລູກ ແລະຝ່າຍເຂົາມີປະໂຫຍດອາບິອາທາ ແລະໂຢອາບບຸດນາງເຊຣູຢາ”
- 23 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນໄດ້ສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຖ້າຖ້ອຍຄຳນີ້ບໍ່ເປັນເຫດໃຫ້ອາໂດນີຢາເສັງຊີວິດຂອງເຂົາແລ້ວ ກໍຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງໂທດຂ້າພຣະອົງ ແລະຍິ່ງຫນັກກວ່າ

- 24 ເພາະສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖາປະນາຂ້າພຣະອົງໄວ້ ແລະຕັ້ງຂ້າພຣະອົງໄວ້ເທິງບັນລັງຂອງດາວິດຣາຊບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຊົງຕັ້ງໄວ້ເປັນຣາຊວົງດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ ອາໂດນິຢາຈະຕ້ອງຕາຍໃນວັນນີ້ສັນນັ້ນ”
- 25 ດັ່ງນັ້ນ ກະສັດໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຊ້ເບນັຍຢາບຸດເຢຣົວອາດາ ເຂົາກໍໄປປະທານຊີວິດອາໂດນິຢາເສັງ ແລະທ່ານກໍຕາຍ
- 26 ສ່ວນປະໂຣທິດອາບີອາທານັ້ນ ພຣະຣາຊາຮັບສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໄປຢູ່ທີ່ອານາໂທດ ໄປສູ່ໂຮ່ນາຂອງເຈົ້າເພາະເຈົ້າຄວນທີ່ຈະຕາຍ ແຕ່ໃນເວລານີ້ເຮົາຈະບໍ່ປະທານຊີວິດເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າທາມທິບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄປຂ້າງຫນ້າດາວິດຣາຊບິດາຂອງເຮົາ ແລະເພາະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນບັນດາຄວາມທຸກໃຈຂອງຣາຊບິດາຂອງເຮົາ”
- 27 ໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຊົງຂັບໄລ່ອາບີອາທາເສັງຈາກຫນ້າທີ່ປະໂຣທິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກະທຳໃຫ້ສຳເຣັດຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງສັ່ງກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍຂອງເອລີທີ່ເມືອງຊີໂລ
- 28 ເມື່ອຂ່າວນີ້ຊາບໄປເຖິງໂຢອາບ ເພາະເຖິງວ່າໂຢອາບບໍ່ໄດ້ສນັບສນຸນອັບຊາໂລມ ທ່ານໄດ້ສນັບສນຸນອາໂດນິຢາ ໂຢອາບກໍຫນີໄປທີ່ເຕັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຈັບເຊີງຍອດແທ່ນບູຊາໄວ້
- 29 ເມື່ອມີຄົນໄປກາບທູນກະສັດໂຊໂລໂມນວ່າ, “ໂຢອາບໄດ້ຫນີໄປທີ່ເຕັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເບິ່ງແມ່, ເຂົາຢູ່ຂ້າງແທ່ນບູຊານັ້ນ” ໂຊໂລໂມນຮັບສັ່ງເບນັຍຢາບຸດເຢຣົວອາດາສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໄປ ປະທານຊີວິດເຂົາເສັງ”
- 30 ເບນັຍຢາກໍກັບມາຍັງເຕັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ພຣະຣາຊາມີຮັບສັ່ງວ່າ ຈົ່ງອອກມາເຖີດ” ທ່ານຕອບວ່າ, “ບໍ່ອອກໄປ ຂ້າຈະຕາຍທີ່ນີ້”
- 31 ເຈົ້າຊີວິດສັ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງກະທຳຕາມທີ່ເຂົາບອກ ຈົ່ງປະທານເຂົາເສັງ ແລະຝັງເຂົາໄວ້ ທັງນີ້ຈະໄດ້ເອົາໂທດຂອງຄວາມຜິດຊຶ່ງໂຢອາບໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຂົາຕາຍໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນສົມຄວນນັ້ນໄປເສັງຈາກເຮົາ ແລະຈາກເຊື້ອສາຍບິດາຂອງເຮົາ
- 32 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳການກະທຳອັນນອງເລືອດຂອງເຂົາກັບມາຕົກເທິງຫົວຂອງເຂົາເອງ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ໂຈມຕີ ແລະຂ້າຊາຍສອງຄົນທີ່ຊອບທັມ ແລະດຶກວ່າຕົວເຂົາດ້ວຍດາບໂດຍທີ່ດາວິດຣາຊບິດາຂອງເຮົາຫາບໍ່ໄດ້ຊົງຊາບ ຄືອັບເນີບຸດເນີ ຜູ້ບັນຊາການກອງທັບຂອງອິສຣາເອນ ແລະອາມາຊາບຸດເຢເທີຜູ້ບັນຊາການກອງທັບຂອງຢູດາ
- 33 ດັ່ງນັ້ນທີ່ເຂົາທັງຫລາຍຕ້ອງຕາຍນັ້ນ ໂຢອາບແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາຕ້ອງຮັບຜິດຊອບເປັນນິດ ແຕ່ສ່ວນດາວິດແລະເຊື້ອສາຍຂອງພຣະອົງ ແລະຣາຊວົງຂອງພຣະອົງ ແລະຣາຊບັນລັງຂອງພຣະອົງຈະມີສວັດດີພາບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເປັນນິດ”
- 34 ແລ້ວເບນັຍຢາບຸດເຢຣົວອາດາກໍຂຶ້ນໄປປະທານຊີວິດເຂົາເສັງ ແລະຝັງເຂົາໄວ້ໃນບ້ານຂອງເຂົາເອງຊຶ່ງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ

- 35 ກະສັດໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງເບນັຍຢາບຸດເຢຣົວອາດາເໜືອກອງທັບແທນໂຢອາບ ແລະກະສັດກໍຊົງແຕ່ງຕັ້ງປະໂຣທິດຊາໂດກໄວ້ໃນຕໍາແໜ່ງຂອງອາບີອາທາ
- 36 ແລ້ວກະສັດຊົງໃຊ້ຄົນໄປເອີ້ນຊິເມອີໃຫ້ເຂົ້າມາເຝົ້າ ແລະສັ່ງກັບເຂົາວ່າ, “ທ່ານຈົ່ງສ້າງບ້ານທີ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຢ່າອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປທີ່ໃດເລີຍ
- 37 ເພາະໃນວັນທີ່ທ່ານອອກໄປ ແລະຂ້າມລໍາທານກິດໂຣນນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ເປັນແນ່ເຖິດວ່າ ທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍທີ່ທ່ານຕ້ອງຕາຍນັ້ນທ່ານເອງກໍຮັບຜິດຊອບ”
- 38 ແລະຊິເມອີທູນພຣະຣາຊາວ່າ, “ທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງນັ້ນກໍດີແລ້ວ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈະກະທໍາຕາມທີ່ພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພຣະອົງສັ່ງນັ້ນ” ແລ້ວຊິເມອີຈຶ່ງໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເປັນເວລານານ
- 39 ເມື່ອລ່ວງໄປສາມປີກໍເກີດເຮືອງຂຶ້ນ ຄືທາດສອງຄົນຂອງຊິເມອີໄດ້ຫລົບຫນີໄປຍັງອາຄິສ ໂອຣົດຂອງມາອາກາກະສັດເມືອງກາດ ແລະເມື່ອເຂົາມາບອກຊິເມອີວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ທາດຂອງທ່ານຢູ່ໃນເມືອງກາດ”
- 40 ຊິເມອີກໍລຸກຂຶ້ນຜູກອານຂີ້ລໍໄປເຝົ້າອາຄິສທີ່ເມືອງກາດ ເພື່ອຊອກຫາທາດຂອງຕົນ ຊິເມອີໄດ້ໄປນໍາທາດຂອງຕົນມາຈາກເມືອງກາດ
- 41 ແລະເມື່ອມີຜູ້ກາບທູນໂຊໂລໂມນວ່າຊິເມອີໄດ້ໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມເຖິງເມືອງກາດ ແລະກັບມາແລ້ວ
- 42 ພຣະຣາຊາກໍຊົງໃຊ້ໃຫ້ເອີ້ນຊິເມອີມາເຝົ້າ ແລະສັ່ງກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ໃຫ້ທ່ານສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຫລື ແລະໄດ້ຕັກເຕືອນທ່ານແລ້ວວ່າ “ທ່ານຈົ່ງຮູ້ເປັນແນ່ວ່າ ໃນວັນທີ່ທ່ານອອກໄປບໍ່ວ່າໄປທີ່ໃດໆທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍ” ແລະທ່ານກໍໄດ້ຕອບເຮົາວ່າ “ທີ່ພຣະອົງສັ່ງນັ້ນກໍດີແລ້ວ ຂ້າພຣະອົງຈະເຊື່ອຟັງ”
- 43 ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຮັກສາຄໍາສາບານໄວ້ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຮັກສາຄໍາບັນຊາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກໍາຊັບທ່ານນັ້ນ”
- 44 ພຣະຣາຊາສັ່ງກັບຊິເມອີວ່າ, “ທ່ານເອງຮູ້ເຮືອງເຫດຮ້າຍທັງສິ້ນ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ກະທໍາຕໍ່ດາວິດຣາຊບິດາຂອງເຮົາ ເພາະສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນໍາເຫດຮ້າຍມາສນອງເໜືອຫົວຂອງທ່ານເອງ
- 45 ແຕ່ກະສັດໂຊໂລໂມນຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ ແລະພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງດາວິດຈະຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນນິດ
- 46 ແລ້ວພຣະຣາຊາຊົງບັນຊາເບນັຍຢາບຸດເຢຣົວອາດາ ແລະເຂົາກໍອອກໄປປະທານຊີວິດຊິເມອີເສັງ ດັ່ງນັ້ນຣາຊອານາຈັກກໍຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງໂຊໂລໂມນ

3. ໂຊໂລໂມນຊົງອະພິເສກສົມຣົດ ກັບທິດາກະສັດຟາຣາໂອ

(2 ຂຄວ 1:2-13)

- 1 ໂຊໂລໂມນໄດ້ຜູກສໍາພັນທະໄມຕຣີກັນກັບເຈົ້າຊີວິດຟາຣາໂອແຫ່ງເອຍິບ ໂດຍໄດ້ແຕ່ງງານກັບຣາຊທິດາຂອງພຣະອົງແລະພານາງໄປຢູ່ທີ່ເມືອງຂອງດາວິດ ຈົນເທົ່າພຣະອົງສ້າງພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງເອງ ສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະກໍາແພງອ້ອມເມືອງເຢຣູຊາເລັມສໍາເຣັດ

- 2 ໃນເວລານັ້ນບ່ອນນະມັສການພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເທື່ອ ປະຊາຊົນຈຶ່ງຍັງຖວາຍບູຊາຢູ່ຕາມແທ່ນບູຊາຕ່າງໆຢູ່
- 3 ໂຊໂລໂມນຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕິດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງກະສັດດາວິດຜູ້ເປັນບິດາ ແຕ່ວ່າທ່ານຍັງໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ແລະເຄື່ອງຫອມຢູ່ຕາມແທ່ນບູຊາຕ່າງໆເຊັ່ນດຽວ
- 4 ວັນນຶ່ງ ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ສະເດັດໄປເມືອງກີເບໂອນ ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງສັດບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະເປັນສະຖານທີ່ສູງສຸດທີ່ສຳຄັນທີ່ໂຊໂລໂມນໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາພັນໂຕຖວາຍຢູ່ເທິງແທ່ນນັ້ນ
- 5 ຢູ່ທີ່ເມືອງກີເບໂອນໃນຕອນກາງຄືນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປາກົດທາງຄວາມຝັນໃຫ້ໂຊໂລໂມນເຫັນ ແລະຊົງກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າຕ້ອງການຫຍັງຈາກເຮົາ”
- 6 ໂຊໂລໂມນທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງຊົງສະແດງຄວາມເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ກະສັດດາວິດບິດາຂອງຂ້າ ພຣະອົງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເມື່ອຄາວທ່ານດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ຍຸດຕິທັມ ແລະມີຈິດໃຈຊື່ຕົງຕໍ່ພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງມີຄວາມກະຣຸນາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ທ່ານ ໂດຍຍິນຍອມໃຫ້ບຸດຊາຍຂອງທ່ານຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງໃນວັນນີ້
- 7 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ດຽວນີ້ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເປັນເຈົ້າຊີວິດແທນບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງ ທັງໆທີ່ຂ້າພຣະອົງຍັງຫນຸ່ມຢູ່ ແລະບໍ່ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານດ້ານການປົກຄອງ
- 8 ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ຊີວິດໃນຖ້ຳມາກາງໄພ່ພົນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ ເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ມີຈຳນວນຄົນຫລວງຫລາຍຈົນບໍ່ອາດນັບໄດ້
- 9 ຂ້າພຣະອົງຢາກປົກຄອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຢ່າງຍຸດຕິທັມ ແລະຖືກຕ້ອງ ສະນັ້ນຂໍພຣະອົງຊົງປະທານຄວາມສລຽວສລາດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງແດ່ທ້ອນ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ອາດສາມາດປົກຄອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢ່າງນີ້ໄດ້
- 10 ຄຳຮ້ອງຂໍຂອງໂຊໂລໂມນພໍພຣະທັຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 11 ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ຍ້ອນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍຊີວິດຍືນຍາວ ບໍ່ໄດ້ຂໍຄວາມຮັ່ງມີ ຫລືຂໍຊີວິດຂອງສັດຕູແຕ່ວ່າເຈົ້າໄດ້ທູນຂໍຄວາມສລຽວສລາດໃນການປົກຄອງ
- 12 ເຮົາຈະໃຫ້ຕາມທີ່ເຈົ້າທູນຂໍ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມຄິດສລຽວສລາດຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍມີມາກ່ອນ ແລະຈະບໍ່ມີໃຜມີຄືເຈົ້າອີກ
- 13 ສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍ ເຮົາກໍຈະເພີ່ມຕື່ມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຊັ່ນຄວາມຮັ່ງມີ ແລະສະຖາຣາສິຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງບໍ່ມີເຈົ້າຊີວິດອົງໃດມີເຫມືອນເຈົ້າ
- 14 ຖ້າວ່າເຈົ້າເຊື່ອຟັງເຮົາ ແລະຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດແລະຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ ເຫມືອນດັ່ງດາວິດຜູ້ເປັນບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດມາ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີຊີວິດຍືນຍາວຢູ່ຕໍ່ໄປ”
- 15 ແລ້ວໂຊໂລໂມນກໍຮູ້ເມື່ອ ຈຶ່ງຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ທ່ານທາງຄວາມຝັນ ຈາກນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນເມືອນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລ້ວຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າທີ່ບໍລິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ເຜົາຖວາຍ

ເຄື່ອງບູຊາ ແລະການບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີ ທັງໄດ້ຈັດງານກິນລ້ຽງຢ່າງໃຫຍ່ໂຕສຳລັບຂ້າຣາຊການທຸກ
ຄົນຂອງພຣະອົງ

ໂຊໂລໂມນຕັດສິນຄວາມຢ່າງຍຸດຕິທັມ

- 16 ຢູ່ມາ ມີຍິງໂສເພນີສອງຄົນເຂົ້າມາເຝົ້າເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນ
- 17 ຍິງຄົນນຶ່ງຈຶ່ງກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາ ຍິງຄົນນີ້ແລະຂ້າພຣະອົງຢູ່ເຮືອນຫລັງດຽວກັນ ໃນຂນະທີ່
ຂ້ານ້ອຍຄອດລູກເຂົາກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 18 ຫລັງຈາກຂ້ານ້ອຍຄອດລູກໄດ້ສາມວັນແລ້ວ ຍິງຄົນນີ້ກໍຄອດລູກເຫມືອນກັນ ພວກຂ້ານ້ອຍຢູ່ນຳກັນພຽງ
ສອງຄົນເທົ່ານີ້ ແລະບໍ່ມີໃຜຢູ່ໃນເຮືອນນຳພວກຂ້ານ້ອຍເລີຍ
- 19 ຢູ່ມາຄົນນຶ່ງ ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ນອນເຕັງລູກຈົນລູກຕາຍ
- 20 ແລ້ວໃນຕອນທ່ຽງຄືນ ຂນະທີ່ຂ້ານ້ອຍຍັງນອນຫລັບຢູ່ ເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປອູ້ມເອົາລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຫນີ
ຈາກຂ້ານ້ອຍ ແລະເອົາໄປໄວ້ໃນຕຽງນອນຂອງເຂົາ ແລ້ວເອົາລູກຊາຍຂອງເຂົາທີ່ຕາຍແລ້ວນັ້ນມາໃສ່ຕຽງ
ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ
- 21 ພໍຕົ້ນເຊົ້າມາ ເວລາຂ້ານ້ອຍລຸກຂຶ້ນເອົາມົມໃຫ້ລູກນ້ອຍກິນ ຂ້ານ້ອຍກໍເຫັນວ່າລູກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕາຍ
ເສັງແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງສັງເກດເບິ່ງຄັກໆຈຶ່ງຮູ້ວ່າເດັກນ້ອຍທີ່ຕາຍນັ້ນບໍ່ແມ່ນລູກຂອງຂ້ານ້ອຍເລີຍ
- 22 ແລ້ວຍິງຜູ້ສອງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຍິງແມ່ນລູກຂ້ອຍ ແລະຜູ້ຕາຍແມ່ນລູກເຈົ້າ” ຍິງຜູ້ທຳອິດກໍເວົ້າຕອບ
ວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນດອກ ຜູ້ຕາຍແມ່ນລູກເຈົ້າ ຜູ້ຍັງແມ່ນລູກຂ້ອຍ” ທັງສອງໄດ້ຖືກຖຽງກັນຊ້ອງພຣະພັກເຈົ້າຊີ
ວິດ
- 23 ສ່ວນເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ແຕ່ລະຄົນໃນພວກເຈົ້າຕ່າງກໍພາກັນທ້ວງວ່າ ຜູ້ຍັງເປັນລູກຂອງຕົນ
ເອງ ແລະຜູ້ຕາຍເປັນລູກຂອງຄົນອື່ນ
- 24 ເຈົ້າຊີວິດຊົງກ່າວຕໍ່ໄປອີກວ່າ , “ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງໄປເອົາດາບມາໃຫ້ເຮົາ ແລ້ວເຂົາກໍນຳເອົາດາບນັ້ນມາວາງໄວ້
ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ
- 25 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງຕັດເດັກນ້ອຍທີ່ຍັງນັ້ນອອກເປັນສອງທ່ອນ ແລະເອົາແບ່ງໃຫ້ຍິງສອງຄົນນີ້ຜູ້ລະ
ທ່ອນ”
- 26 ຍິງຜູ້ເປັນແມ່ແທ້ຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນ ໄດ້ມີຄວາມສົງສານລູກຂອງຕົນເຫລືອຫລາຍ ຈຶ່ງໄດ້ກາບທູນເຈົ້າຊີວິດ
ວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາຂອງຂ້ານ້ອຍ ຖ້າພຣະອົງຊົງກະຣຸນາ ຈົ່ງເອົາເດັກນ້ອຍນັ້ນໃຫ້ເຂົາເສັງເທີນ ຂ້າ
ນ້ອຍຂໍພຽງສິ່ງດຽວຄືຢ່າຂ້າມັນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ສອງເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງຕັດມັນສາເພື່ອມັນຈະບໍ່ໄດ້ເປັນລູກຂອງຜູ້ໃດ”
- 27 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຕັດສິນວ່າ, “ຢ່າຂ້າເດັກນ້ອຍນັ້ນ ຈົ່ງເອົາມັນໃຫ້ຍິງຜູ້ທີ່ນຶ່ງສາ ເພາະເຂົາເປັນແມ່ທີ່ແທ້ຈິງ
ຂອງມັນ”

28 ຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນໄດ້ຍິນຄໍາຕັດສິນຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນ ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ພຣະອົງຢ່າງເລິກຊຶ້ງ ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານສິດບັນຍາໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອພິຈາ ຣະນາຕັດສິນຢ່າງຍຸດຕິທັມ

4. ຂ້າຮາຊການແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງໂຊໂລໂມນ

- 1 ເຈົ້າໂຊໂລໂມນເປັນກະສັດເໜືອອິສຣາເອນທັງສິ້ນ
- 2 ແລະຄົນຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຂ້າຮາຊການຜູ້ໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ຄື ອາຊາຣິຢາບຸດຊາໂດກເປັນປະໂຮທິດ
- 3 ເອລີໂຣເຣັຟ ແລະອາຣິຢາບຸດຊີຊາເປັນຮາຊເລຂາ ເຢໂຣຊາຟັສບຸດອາຣິລູດເປັນເຈົ້າກົມສາຣະບັນ
- 4 ເບນັຍຢາບຸດເຢຣິວອາດາ ເປັນຜູ້ບັນຊາການກອງທັບ ຊາໂດກ ແລະອາບີອາທາເປັນປະໂຮທິດ
- 5 ອາຊາຣິຢາບຸດນາທານເປັນຫົວໜ້າຂ້າຫລວງ ຊາບຸດບຸດນາທານເປັນປະໂຮທິດ ແລະເປັນພຣະສະຫາຍ ຂອງພຣະຮາຊາ
- 6 ອາຣິຊາຣ໌ເປັນເຈົ້າກົມວັງ ແລະອາໂດນິຣາມບຸດອັບດາເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຄົນທີ່ທຳງານໂຍທາ (ຜູ້ຄວບຄຸມແຮງ ງານ)
- 7 ໂຊໂລໂມນຊົງມີຂ້າຫລວງສິບສອງຄົນຢູ່ເໜືອອິສຣາເອນທັງປວງ ເປັນຜູ້ຈັດຫາສະບຽງອາຫານສຳລັບ ພຣະຮາຊາ ແລະສຳລັບພຣະຮາຊສຳນັກ ຂ້າຫລວງຄົນນຶ່ງຈັດຫາສະບຽງອາຫານສຳລັບເດືອນນຶ່ງໃນນຶ່ງປີ
- 8 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຊື່ຂອງເຂົາຄື ເບນເຮີ ປະຈຳແດນເທືອກເຂົາເອຟຣາອິມ
- 9 ເບນເດເຄີ ປະຈຳໃນມາກັສ ແລະໃນຊາອັນບິມ ເບັດເຊມັສ ແລະເອໂລນເບັດຮານານ
- 10 ເບນເຮເສດ ປະຈຳໃນອາຣຸບໂບດ (ໂຊໂກ ແລະແຜ່ນດິນເຮເພີຂຶ້ນຢູ່ກັບເຂົາ)
- 11 ເບນອາບິນາດາບ ປະຈຳໃນນາຟາທໂດຣ໌ທັງຫມົດ (ເຂົາມີຕາຟັທິດາຂອງໂຊໂລໂມນເປັນພັຣຍາ)
- 12 ບາອານາບຸດອາຣິລູດ ປະຈຳໃນຕາອານັກ ເມກິດໂດ ແລະເບັດເຊອານທັງຫມົດຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງເຊເຣທານທາງ ທິດໃຕ້ເມືອງເຢສເຣເອນ ແລະຕັ້ງແຕ່ເບັດເຊອານເຖິງອາເບນເມໂຣລາໄປຈົນເຖິງທິດເໜືອຂອງໂຢກເມ ອາມ
- 13 ເບນເກີເບີ ປະຈຳໃນຣາໂມທກິເລອາດ (ເຂົາມີຊົນນະບົດທັງຫລາຍຂອງຢາອີຣ໌ບຸດມານັສເຊ ຊຶ່ງຢູ່ໃນກິເລ ອາດ ແລະເຂົາມີທ້ອງຖິ່ນອາຣ໌ໂກບ ຊຶ່ງຢູ່ໃນບາຊານ ຫົວເມືອງໃຫຍ່ທີ່ກສິບຫົວເມືອງຊຶ່ງມີກຳແພງເມືອງ ແລະດານ ທອງສຳຣິດຂຶ້ນຢູ່ກັບເຂົາ)
- 14 ອາຣິນາດາບບຸດອິດໂດ ປະຈຳໃນມາຮານາອິມ
- 15 ອາຣິມາອັສ ປະຈຳໃນເນັຟທາລີ (ທ່ານກໍເໜືອນກັນໄດ້ບາເຊມັທທິດາຂອງໂຊໂລໂມນເປັນພັຣຍາ)
- 16 ບາອານາບຸດຮູຊັຍ ປະຈຳໃນອາເຊີ ແລະເບອາໂລທ
- 17 ເຢໂຣຊາຟັດບຸດປາຣູອາ ປະຈຳໃນອິສຊາຄາ
- 18 ຊີເມອີບຸດເອລາ ປະຈຳໃນເບັນຢາມິນ

19 ເກເບີບຸດອູຣີ ປະຈຳໃນແຜ່ນດິນກິເລອາດ ແຜ່ນດິນໃນຊີໂຮນກະສັດຂອງຄົນອາໂມຣິດ ແລະຂອງໂອກກະສັດແຫ່ງເມືອງບາຊານ ມີຂ້າຫລວງຄົນດຽວທີ່ປະຈຳໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ

ພຣະສະຕິປັນຍາ ແລະຄວາມມັ່ງຄັ້ງຂອງໂຊໂລໂມນ

20 ຄົນຢູດາແລະຄົນອິສຣາເອນນັ້ນມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍດັ່ງເມັດຊາຍຕາມຊາຍທະເລ ເຂົາທັງຫລາຍກິນແລະດື່ມແລະມີຈິດໃຈມ່ວນຊື່ນ

21 ແລະໂຊໂລໂມນຊົງປົກຄອງເຫນືອຣາຊອານາຈັກທັງສິ້ນ ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳຢູຟຣາດໄປຈົນເຖິງແຜ່ນດິນຟິລິສຕິນ ແລະເຖິງເຂດແດນເອຢິບ ເຂົາທັງຫລາຍຖວາຍສ່ວຍອາກອນ ແລະບົວລະບັດໂຊໂລໂມນຕລອດວັນເວລາແຫ່ງພຣະຊົນຊົງຂອງພຣະອົງ

22 ສະບັງງອາຫານສຳລັບໂຊໂລໂມນໃນວັນນຶ່ງນັ້ນ ຄືຍອດແບັງສາມສິບໂກຣ໌ ແລະແບັງທິກສິບໂກຣ໌

23 ງົວອ້ວນສິບໂຕ ງົວຈາກທົ່ງຫຍ້າຊາວໂຕ ແກະນຶ່ງຮ້ອຍໂຕ ນອກຈາກນີ້ມີກວາງໂຕເຖິກ ຊີ້ນມັ່ງ ໂອງແລະໄກ່

24 ເພາະພຣະອົງຊົງຄອບຄອງເຫນືອທ້ອງຖິ່ນທັງສິ້ນຟາກຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດ ຕັ້ງແຕ່ຕີຟຊາຈົນເຖິງກາຊາ ແລະຊົງຄອບຄອງເຫນືອບັນດາກະສັດທີ່ຢູ່ຟາກຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງມີສັນຕິພາບຢູ່ທຸກດ້ານຮອບພຣະອົງ

25 ຢູດາ ແລະອິສຣາເອນກໍຢູ່ຢ່າງປອດພັຍ ທຸກຄົນກໍນຶ່ງຢູ່ໃຕ້ຮົ່ມຊຸ່ມອະງຸ່ນ ແລະໃຕ້ຕົ້ນໜາມາກເດື່ອຂອງຕົນ ຕັ້ງແຕ່ເມືອງດານຈົນເຖິງເມືອງເບເອີເຊບາຕລອດວັນເວລາຂອງໂຊໂລໂມນ

26 ໂຊໂລໂມນຍັງມີຄອກຂັງມ້າດຽວອີກສີ່ຫມື່ນສຳລັບຣົດຮົບຂອງພຣະອົງ ແລະພົນມ້ານຶ່ງຫມື່ນສອງພັນຄົນ

27 ແລະບັນດາຂ້າຫລວງເຫລົ່ານັ້ນກໍຈັດສະບັງງອາຫານລົງກະສັດໂຊໂລໂມນ ແລະເພື່ອທຸກຄົນທີ່ມາຍັງໂຕະສະເວີຍຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນ ຕ່າງກໍສົ່ງຂອງຕາມເດືອນຂອງຕົນ ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ໃຫ້ສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດຂາດໄປເລີຍ

28 ທັງເຂົ້າບເລ ແລະຟາງເຂົ້າສຳລັບມ້າປະຈຳຣົດ ແລະສຳລັບໃຫ້ສັດໃຊ້ໃນບ່ອນຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ມີຮັບສົ່ງແກ່ທຸກຄົນ

29 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານສະຕິປັນຍາ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ໂຊໂລໂມນຢ່າງເຫລືອປະມານ ທັງພຣະທັຍອັນກວ້າງຂວາງດູດດັ່ງທະເລຊາຍທີ່ຊາຍທະເລ

30 ແລະສະຕິປັນຍາຂອງໂຊໂລໂມນລື້າກວ່າສະຕິປັນຍາທັງສິ້ນຂອງຊາວຕາເວັນອອກ ແລະກວ່າບັນດາສະຕິປັນຍາຂອງເອຢິບ

31 ເພາະພຣະອົງຊົງມີສະຕິປັນຍາສລາດກວ່າຄົນອື່ນທຸກຄົນ ຊົງສລາດກວ່າ ເອທານຕະກູນເອັສຣາ ແລະເຮມານ ກັນໂກນ ແລະດາຣ໌ດາ ບັນດາບຸດຂອງມາໂຮນ ແລະພຣະນາມຂອງກໍເລື່ອງລີໄປໃນທຸກປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ

32 ພຣະອົງກ່າວສຸພາສິດ ສາມພັນຂໍ້ດ້ວຍ ແລະບົດເພງຂອງພຣະອົງມີນຶ່ງພັນທ້າບົດ

33 ພຣະອົງກ່າວເຖິງຕົ້ນໄມ້ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນສົນສິດາ ຊຶ່ງຢູ່ໃນເລບານອນ ຈົນເຖິງຕົ້ນຫຼູສົບຊຶ່ງງອກອອກມາຈາກກຳ
ແພງ ພຣະອົງກ່າວເຖິງສັດປ່າດ້ວຍ ທັງບັນດານົກແລະສັດເລື້ອຍຄານແລະປາ

34 ແລະຄົນມາຈາກຊົນຊາດທັງຫລາຍ ເພື່ອຟັງສະຕິປັນຍາຂອງໂຊໂລໂມນ ແລະມາຈາກບັນດາພຣະຣາຊາ
ແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ໄດ້ຍິນເຖິງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ

5. ການຕຽມສ້າງພຣະວິຫານ

(2 ຂຄວ 2:1-18)

- 1 ເມື່ອຮີຣາມກະສັດເມືອງຕີເຣໂດຍິນຂ່າວ ໂຊໂລໂມນຖືກຫົດສົງດ້ວຍນ້ຳມັນຊະໂລມ ແລະແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ
ເຈົ້າຊີວິດແທນບິດາແລ້ວ ທ່ານກໍສົ່ງທູດໄປຫາພຣະອົງ ເພາະວ່າຮີຣາມ ແລະດາວິດເຄີຍເປັນເພື່ອນດີຕໍ່ກັນ
ຕລອດມາ
- 2 ສ່ວນໂຊໂລໂມນຈຶ່ງສົ່ງຂ່າວໄປບອກເຈົ້າຮີຣາມດັ່ງນີ້ວ່າດັ່ງນີ້ວ່າ,
- 3 “ພຣະອົງກໍຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າກະສັດດາວິດບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບນະມັສການພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ ເພາະວ່າມີສັດຕູກຳກຳທຳເສິກຕໍ່ທ່ານຢູ່ຮອບດ້ານ ຈົນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ທ່ານ
ຊະນະສັດຕູທັງຫມົດຂອງທ່ານ
- 4 ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສ່ຽງບຸກທົ່ວປະເທດ ບໍ່ມີສັດຕູ ບໍ່ມີການທຳລາຍ
- 5 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີແຜນການສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຕາມ
ທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ກັບກະສັດດາວິດບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ຂຶ້ນ
ນັ່ງບັນລັງແທນເຈົ້ານັ້ນ ຈະເປັນຜູ້ສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບນະມັສການເຮົາ”
- 6 ດັ່ງນັ້ນ ຂໍພຣະອົງຈົ່ງຊົງພຣະກະຣຸນາສົ່ງຄົນຂອງພຣະອົງມາຍັງພູເລບານອນ ເພື່ອຕັດໄມ້ສົນໃຫ້ຂ້າພະ
ເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຈ່າຍຄ່າແຮງງານໃຫ້ຄົນຂອງພຣະອົງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງເຫັນດີ ພຣະອົງກໍຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ
ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີໃຜຊ່າງຕັດຕົ້ນໄມ້ເຫມືອນຄົນຂອງພຣະອົງ”
- 7 ເມື່ອຮີຣາມໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງໂຊໂລໂມນ ພຣະອົງກໍຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະກ່າວວ່າ, “ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງ
ເປັນທີ່ຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດດາວິດ ມີຣາຊໂອຣົດສລາດຫລັກແຫລມໃນການ
ປົກຄອງປະຊາຊົນອັນຫລວງຫລາຍນີ້”
- 8 ແລະເຈົ້າຮີຣາມກໍສົ່ງຂ່າວໄປບອກເຈົ້າໂຊໂລໂມນວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຂ່າວຂອງພຣະອົງແລ້ວ ສ່ວນຂ້າ
ພະເຈົ້າຈະໃຫ້ທຸກສິ່ງຕາມທີ່ຕ້ອງການ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຈັດຫາໄມ້ສົນ ແລະໄມ້ແປກນັ້ນ
- 9 ຄົນໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳໄມ້ເຫລົ່ານີ້ ມາຈາກພູເລບານອນລົງສູ່ທະເລ ເຂົາຈະມັດມັນເປັນແພລ່ອງຕາມ
ທະເລ ໄປຍັງບ່ອນທີ່ພຣະອົງຄາດຄະເນໄວ້ ເມື່ອຮອດບ່ອນດັ່ງກ່າວຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຂົາແກ້ມັດອອກ
ແລະພຣະອົງກໍຈະເອົາໄມ້ເຫລົ່ານີ້ໄປ ສ່ວນພາຣະຂອງພຣະອົງຂໍໃຫ້ຈັດຫາອາຫານການກິນສຳລັບຄົນຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ”

- 10 ຮີຣາມຈຶ່ງຈັດສົ່ງໄມ້ສົນແລະໄມ້ແປກທັງຫມົດຕາມທີ່ໂຊໂລໂມນຕ້ອງການ
- 11 ຝ່າຍໂຊໂລໂມນກໍລົງເຂົ້າບາລະສອງຫມື່ນໂກຣ໌ (ເຈັດພັນໂຕນ) ພ້ອມທັງນໍ້າມັນສົດຊາວໂກຣ໌ (ສີ່ຮ້ອຍໂຕນ) ເພື່ອໄປລ້ຽງພວກໃນວັງຂອງຮີຣາມ ໂຊໂລໂມນຈັດສົ່ງໃຫ້ຮີຣາມທຸກໆປີ
- 12 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານສະຕິປັນຍາແກ່ໂຊໂລໂມນ ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ກັບທ່ານ ໂຊໂລໂມນ ກັບຮີຣາມກໍຜູກສໍາພັນທະໄມຕຣີ ແລະທໍາຄໍາສັນຍາໄວ້ຕໍ່ກັນເປັນຢ່າງດີ
- 13 ກະສັດໂຊໂລໂມນໄດ້ຮວບຮວມຄົນງານທົ່ວທັງອິສຣາເອນ ເພື່ອເປັນກໍາລັງໃນການເຮັດວຽກ ຈໍານວນແຮງ ງານທີ່ເກນມາມີສາມຫມື່ນຄົນ
- 14 ພຣະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງອາໂດນີຣາມເປັນຜູ້ກໍາກັບພວກເຂົາ ພຣະອົງໄດ້ຜັດປ່ຽນຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປມາທີ່ພູເລບາ ນອນເດືອນນຶ່ງຫມື່ນຄົນ ພວກເຂົາຢູ່ພູເລບານອນນຶ່ງເດືອນ ແລະກັບຄືນມາຢູ່ບ້ານສອງເດືອນ
- 15 ກະສັດໂຊໂລໂມນຍັງມີພວກຕັດຫີນຢູ່ເທິງພູແປດສິບພັນຄົນ ແລະພວກຂົນຫີນເຈັດສິບພັນຄົນ
- 16 ນອກຈາກນີ້ຍັງມີພວກຂ້າຮາຊການປົກຄອງເປັນຜູ້ດູແລວຽກການສາມພັນສາມຮ້ອຍຄົນ ເພື່ອກໍາກັບຄົນ ງານເຮັດວຽກ
- 17 ຕາມຄໍາຮັບສັ່ງຂອງເຈົ້າຊີວິດ ພວກເຂົາໄດ້ຂຸດເອົາຫີນກ້ອນໃຫຍ່ໆ ເພື່ອເອົາໄປວາງເປັນຮາກຖານຂອງ ພຣະວິຫານ
- 18 ຄົນງານຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນ ແລະຄົນງານຂອງກະສັດຮີຣາມ ແລະຊາວເກບານໄດ້ຕັດໄມ້ ແລະກ້ອນ ຫີນໂຮມກັນໄວ້ ເພື່ອກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ

6. ກະສັດໂຊໂລໂມນສ້າງພຣະວິຫານ

(2 ຂຄວ 3:1-14)

- 1 ໃນປີທີ່ສີ່ຮ້ອຍແປດສິບ ຫລັງຈາກພວກອິສຣາເອນອອກຈາກປະເທດເອຢິບ ຊຶ່ງເປັນປີທີ່ສີ່ທີ່ໂຊໂລໂມນຂຶ້ນ ປົກຄອງອິສຣາເອນ ໃນເດືອນຊຶຟ ຊຶ່ງເປັນເດືອນທີ່ສອງ ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນສ້າງພຣະວິຫານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 2 ຂ້າງພຣະວິຫານມີລວງຍາວຫົກສິບສອກ ລວງກວ້າງຊາວສອກ ແລະສູງສາມສິບສອກ
- 3 ຫ້ອງທາງເຂົ້າກວ້າງຊາວສອກ ແລະເລິກເຂົ້າໄປຮອດຫ້ອງກາງສິບສອກ
- 4 ພຣະອົງໄດ້ທໍາຂອບໃສ່ປ່ອງຢ້ຽມ ແລະທໍາລີກໄມ້ໃສ່
- 5 ພຣະອົງສ້າງຫ້ອງແຖວຕິດຝາພຣະວິຫານ ອ້ອມຫ້ອງກາງແລະຫ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຫ້ອງ ລ່ວງຫາກັນອ້ອມຮອບທີ່ນັ້ນ
- 6 ຫ້ອງລຸ່ມກວ້າງຫ້າສອກ ຫ້ອງຊັ້ນກາງກວ້າງຫົກສອກ ແລະຊັ້ນທີ່ສາມກວ້າງເຈັດສອກ ທາງດ້ານອ້ອມ ຮອບຝາພຣະວິຫານຂ້າງນອກ ທ່ານໄດ້ສ້າງເປັນພັກເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໄມ້ຂາງຂອງຫ້ອງແຖວສອດເຂົ້າໃນຝາ

- 7 ຫິນທີ່ນຳມາສ້າງພຣະວິຫານນີ້ ໄດ້ຈັດຕຽມຮຽບຮ້ອຍມາແຕ່ບ່ອນຊຸດດິນພູນ ດັ່ງນັ້ນໃນຂະນະທີ່ກຳລັງກໍ່ສ້າງ ຢູ່ຈິ່ງບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຄ້ອນຕີ ສຽງເຫລັກແກະຈີ້ມ ຫລືເຫລັກຫລາຍຢ່າງໃດຫມົດ
- 8 ສ່ວນທາງເຂົ້າເບື້ອງຂວາພຣະວິຫານ ມີຂັ້ນໄດວຽນຂຶ້ນໄປຫາຫ້ອງຊັ້ນກາງ ແລະຂຶ້ນຕໍ່ໄປຫາຫ້ອງຊັ້ນ ສາມກໍເຊັ່ນດຽວກັນ
- 9 ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ໄມ້ສົນທຳເພດານ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານສຳເຣັດລົງ
- 10 ຫ້ອງແຖວອ້ອມພຣະວິຫານຊຶ່ງມີຮາວສູງຊັ້ນລະຫ້າສອກ ໄດ້ມີທ່ອນໄມ້ສົນແນບຕິດໃສ່ຝາພຣະວິຫານ
- 11 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ໂຊໂລໂມນວ່າ,
- 12 “ກ່ຽວກັບຫໍໂຮງທີ່ເຈົ້າກຳລັງສ້າງຢູ່ນີ້ ຖ້າເຈົ້າທຳຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ ເຊື່ອຢັ້ງກົດລະບຽບຂອງເຮົາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາຢ່າງສັດຊື່ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຮັບຕາມຄຳສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ທຳໄວ້ກັບບິດາ ຂອງເຈົ້າ
- 13 ຄື ເຮົາຈະຢູ່ນຳພວກໄພ່ພົນອິສຣາເອນຂອງເຮົາ ໃນພຣະວິຫານທີ່ເຈົ້າກຳລັງສ້າງຢູ່ນີ້ ແລະເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມ ພວກເຂົາຈັກເທື່ອ
- 14 ເຈົ້າໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຕໍ່ໄປຈົນສຳເຣັດ
- 15 ພຣະອົງໄດ້ເອົາໄມ້ສົນແອ້ມຝາທາງໃນ ຕັ້ງແຕ່ພື້ນພຣະວິຫານຈົນຈຸເພດານ ແລະພື້ນພຣະວິຫານກໍປູດ້ວຍ ໄມ້ແປກ
- 16 ທາງດ້ານໃນສຸດ ພຣະອົງເອົາໄມ້ສົນແອ້ມແຕ່ພື້ນຈົນຈຸເພດານ ຫ້ອງນີ້ແທກໄດ້ຊາວສອກ ພຣະອົງໄດ້ກະ ຫ້ອງນີ້ໄວ້ເປັນບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ
- 17 ຕົວພຣະວິຫານຄືຫ້ອງໂຖງຊຶ່ງຢູ່ສ່ວນໜ້າ ຫ້ອງຫລັງນັ້ນຍາວໄດ້ສີ່ສິບສອກ
- 18 ຫ້ອງນີ້ແອ້ມດ້ວຍໄມ້ສົນທີ່ແກະສລັກເອັຄວັດລາຍເປັນຮູບນ້ຳເຕົ້າ ແລະຮູບດອກໄມ້ ດັ່ງນັ້ນຝານັ້ນຈິ່ງມີແຕ່ ໄມ້ສົນໂດຍບໍ່ເຫັນກ້ອນຫິນເລີຍ
- 19 ພຣະອົງສ້າງຫ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດໃນພຣະວິຫານເປັນບ່ອນບັນຈຸທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 20 ຫ້ອງນີ້ຍາວຊາວສອກ ກວ້າງຊາວສອກ ແລະສູງຊາວສອກ ພຣະອົງໄດ້ໂອບທອງຄຳບໍຣິສຸດໃສ່ທົ່ວທັງ ຫ້ອງນີ້ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາດ້ວຍໄມ້ສົນ
- 21 ແລະໂຊໂລໂມນຊົງໂອບຂ້າງໃນພຣະວິຫານໂອບດ້ວຍທອງຄຳ ແລະມີໂສ້ຄຳຜູກຜ່ານທາງໜ້າຫ້ອງສັກ ສິດທີ່ສຸດ
- 22 ພຣະອົງໄດ້ເອົາທອງຄຳໂອບທົ່ວທັງຫມົດວິຫານ ຈົນພຣະວິຫານນັ້ນສຳເຣັດທັງສິ້ນ ແທ່ນບູຊາທັງແທ່ນທີ່ ເປັນຂອງຫ້ອງຄັ້ງ ພຣະອົງກໍຊົງເຄືອບດ້ວຍທອງຄຳ
- 23 ທາງໃນຫ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຮູບເຊຣູບິມ ດ້ວຍໄມ້ຫມາກກອກຊຶ່ງສູງສິບສອກ
- 24 ປົກແຕ່ລະຂ້າງຂອງຮູບເຊຣູບິມຍາວຫ້າສອກ ນັບແຕ່ສິ້ນປົກຊ້າຍຫາສິ້ນປົກຂວາຍາວສິບສອກ
- 25 ຮູບເຊຣູບິມອົງນຶ່ງອີກກໍແທກໄດ້ສິບສອກຄືກັນ ຮູບທັງສອງອົງແຕ່ລະຮູບໄດ້ເທົ່າກັນ

- 26 ແລະມີຮູບຮ່າງລັກສນະຢ່າງດຽວກັນ ລວງສູງຂອງແຕ່ລະຮູບກໍເທົ່າກັນ
- 27 ພຣະອົງເອົາຮູບເຊຣູບິມໄວ້ໃຈກາງຫ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດ ປົກເບື້ອງນຶ່ງຂອງເຊຣູບິມແຕ່ລະອົງໄດ້ເດ່ອອກຈຸຝາ ແລະປົກເບື້ອງນຶ່ງກໍເດ່ຈຸກັນ
- 28 ຮູບເຊຣູບິມນີ້ໂອບດ້ວຍທອງຄຳ
- 29 ພຣະອົງຊົງສັກຝາຂອງພຣະວິຫານໂດຍຮອບ ດ້ວຍຮູບແກະສັກເປັນຮູບເຊຣູບິມ ແລະຕົ້ນຕານ ແລະດອກໄມ້ບານທັງຂ້າງໃນ ແລະຂ້າງນອກ
- 30 ພື້ນຂອງພຣະວິຫານນັ້ນ ພຣະອົງຊົງໂອບດ້ວຍທອງຄຳທັງຂ້າງໃນ ແລະຂ້າງນອກ
- 31 ສຳລັບທາງເຂົ້າສູ່ຫ້ອງຫລັງ ພຣະອົງຊົງສ້າງປະຕູດ້ວຍໄມ້ຫມາກກອກຂອບປະຕູເບື້ອງເທິງ ແລະວົງກົບປະຕູຮວມເຂົ້າເປັນຮູບຫ້າຫລ່ຽມ
- 32 ພຣະອົງຊົງສ້າງບານປະຕູທັງສອງດ້ວຍໄມ້ຫມາກກອກແກະຮູບເຊຣູບິມຕົ້ນອິນພລັມ ແລະດອກໄມ້ບານຊົງໂອບດ້ວຍທອງຄຳ ພຣະອົງຊົງແຜ່ທອງຄຳຫຸ້ມເຊຣູບິມ ແລະຫຸ້ມຕົ້ນຕານ
- 33 ພຣະອົງຊົງສ້າງວົງກົບປະຕູທາງເຂົ້າຫ້ອງໂຖງດ້ວຍໄມ້ຫມາກກອກເປັນຮູບສີ່ຫລ່ຽມ
- 34 ແລະປະຕູສອງບານດ້ວຍໄມ້ແປກ ບານສອງບານຂອງບານປະຕູນຶ່ງກໍຫມຸນໄດ້
- 35 ພຣະອົງຊົງແກະເຊຣູບິມຕົ້ນຕານ ແລະດອກໄມ້ບານບົນບານປະຕູນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງໂອບດ້ວຍທອງຄຳສມໍ່າສເມີກັບທັງງານແກະສັກກນັ້ນ
- 36 ພຣະອົງຊົງສ້າງລານພາຍໃນດ້ວຍກຳແພງຫີນສະກັດສາມຊັ້ນ ແລະດ້ວຍໄມ້ສິນຊັ້ນນຶ່ງ
- 37 ໃນປີທີ່ສີ່ກໍໄດ້ວາງຮາກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນເດືອນຊຶພ
- 38 ແລະໃນປີທີ່ສິບເອັດໃນເດືອນບູນ ຊຶ່ງເປັນເດືອນທີ່ແປດ ພຣະວິຫານນັ້ນກໍສຳເຣັດຫມົດທຸກໆສ່ວນ ແລະສຳເຣັດຕາມຮາຍການທັງສິ້ນ ພຣະອົງຊົງສ້າງພຣະວິຫານນັ້ນເຈັດປີ

7. ສິ່ງກໍ່ສ້າງອື່ນໆຂອງໂຊໂລໂມນ

- 1 ໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງສິບສາມປີ ແລະພຣະອົງຊົງໃຫ້ພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງສຳເຣັດທັງສິ້ນ
- 2 ພຣະອົງຊົງສ້າງຫ້ອງໂຖງແຫ່ງດົງເລບານອນ ຍາວນຶ່ງຮ້ອຍສອກແລະກວ້າງຫ້າສິບສອກ ແລະສູງສາມສິບສອກຢູ່ເທິງເສົາໄມ້ສິນສີດາສີ່ແຖວ ມີຄານໄມ້ສິນສີດາຢູ່ເທິງເສົາ
- 3 ຊັ້ນເທິງມຸງດ້ວຍໄມ້ສິນສີດາ ເທິງຫ້ອງຊຶ່ງຢູ່ເທິງເສົາສີ່ສິບຫ້າຫ້ອງແຖງລະສິບຫ້າຫ້ອງ
- 4 ມີຂອບຫນ້າຕ່າງສາມແຖບ ຫນ້າຕ່າງຢູ່ກົງຂ້າມຫນ້າຕ່າງທັງສາມແຖວ
- 5 ປະຕູແລະຫນ້າຕ່າງທັງຫມົດມີຂອບສີ່ຫລ່ຽມ ແລະຫນ້າຕ່າງກໍຢູ່ກົງຂ້າມຫນ້າຕ່າງທັງສາມແຖວ
- 6 ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງຫ້ອງໂຖງເສົາຫານ ຍາວຫ້າສິບສອກ ແລະກວ້າງສາມສິບສອກ ມີມຸກດ້ານຫນ້າປະກອບດ້ວຍເສົາຫານ ແລະມີຫລັງຄາຂ້າງຫນ້າ

- 7 ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງທ້ອງໂຖງພຣະທີ່ນຶ່ງ ເປັນທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງໃຫ້ຄຳພິພາກສາ ຄືທ້ອງໂຖງ ຄືທ້ອງໂຖງ ພິນິດຈັຍ ກໍທຳສຳເຣັດດ້ວຍໄມ້ສິນສີດາ ຕັ້ງແຕ່ພື້ນຈົນເຖິງເພດານ
- 8 ພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະຊົງປະທັບຢູ່ທີ່ລານອີກແຫ່ງນຶ່ງຫລັງທ້ອງໂຖງ ກໍກະທຳດ້ວຍຝີມີ ຊ່າງຢ່າງດຽວກັນ ໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງສ້າງວັງເຫມືອນທ້ອງໂຖງນີ້ສຳລັບຣາຊທິດາຂອງຟາຣາໂອ ຊຶ່ງພຣະ ອົງໄດ້ມາເປັນມະເຫສີ
- 9 ທັງສິ້ນເຫລົ່ານີ້ສ້າງດ້ວຍຫີນອັນມີຄ່າສະກັດອອກມາຕາມຂະໜາດ ໃຊ້ເລື່ອຍເລື່ອຍທັງດ້ານຫລັງແລະດ້ານ ຫນ້າຕັ້ງແຕ່ຖານເຖິງຍອດຝາ ແລະມີຕັ້ງແຕ່ຂ້າງນອກເຖິງລານໃຫຍ່
- 10 ຖານນັ້ນທຳດ້ວຍຫີນມີຄ່າ ຫີນກ້ອນໃຫຍ່ຂະໜາດແປດ ແລະສິບສອກ
- 11 ຂ້າງເທິງກໍເປັນຫີນມີຄ່າ ສະກັດອອກມາຕາມຂະໜາດແລະໄມ້ສິນສີດາ
- 12 ກຳແພງລານໃຫຍ່ມີຫີນສະກັດສາມຊັ້ນໂດຍຮອບ ແລະໄມ້ສິນສີດາຊັ້ນນຶ່ງ ລານຊັ້ນໃນຂອງພຣະວິຫານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍມີເຫມືອນກັນທັງມຸກພຣະວິຫານດ້ວຍ

ງານທີ່ຮີຣາມສ້າງໃນພຣະວິຫານ

(2 ຂຄວ 3:15-17; 4:11-18)

- 13 ພຣະຣາຊາໂຊໂລໂມນຊົງໃຊ້ຄົນໃຫ້ນຳຮີຣາມມາຈາກເມືອງຕີເຣ
- 14 ທ່ານເປັນບຸດຊາຍຂອງຍິງຫມ້າຍເຜົ່າເນັຟທາລີ ແລະບິດາຂອງທ່ານເປັນຊາຍຊາວເມືອງຕີເຣ ເປັນຊ່າງທອ ງສຳຣິດ ແລະທ່ານປະກອບດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະຝີມີທີ່ຈະທຳງານທຸກຢ່າງດ້ວຍທອງສຳ ຣິດ ທ່ານມາເຝົ້າພຣະຣາຊາໂຊໂລໂມນ ແລະທຳງານທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ
- 15 ທ່ານໄດ້ທຳເສົາຫານທອງສຳຣິດສອງເສົາ ເສົາຫານຕົນນຶ່ງສູງສິບແປດສອກ ວັດຂະໜາດເສັ້ນຮອບຕົ້ນທີ່ ສອງໄດ້ສິບສອງສອກ
- 16 ທ່ານທຳບົວຄວ່າຫົວເສົາສອງອັນດ້ວຍທອງສຳຣິດຫລໍ່ ເພື່ອຈະວາງໄວ້ເທິງຍອດເສົາ ບົວຄວ່າຫົວເສົາອັນ ນຶ່ງສູງທ້າສອກ ແລະຄວາມສູງຂອງບົວຄວ່າຫົວເສົາອີກອັນນຶ່ງກໍທ້າສອກ
- 17 ແລ້ວມີຕາຂ່າຍເປັນຕາຫມາກຮຸກດ້ວຍມາລັຍໂສ້ສຳລັບບົວຄວ່າທີ່ຢູ່ເທິງຫົວເສົາ ເຈັດອັນສຳລັບບົວຄວ່າອັນ ນຶ່ງ ແລະເຈັດອັນສຳລັບບົວຄວ່າອີກອັນນຶ່ງ
- 18 ທ່ານທຳຮູບຫມາກພິລາທຳນອງດຽວກັນ ມີສອງແຖງລ້ອມທັບຕາຂ່າຍຜືນນຶ່ງ ເພື່ອຄຸມບົວຄວ່າທີ່ຢູ່ຍອດ ເສົາຫານ ແລະທ່ານກໍທຳເຊັ່ນດຽວກັນ ສຳລັບບົວຄວ່າອີກອັນນຶ່ງ
- 19 ຝ່າຍບົວຄວ່າຊຶ່ງເທິງຍອດເສົາຫານທີ່ຢູ່ໃນມຸກນັ້ນເປັນດອກບົວຂະໜາດສີ່ສອກ
- 20 ບົວຄວ່າຂອງຢູ່ບົນເສົາຫານສອງຕົ້ນນັ້ນ ແລະຢູ່ເຫນືອຄົ້ວຊຶ່ງຢູ່ຖັດຕໍ່ຕາຂ່າຍດ້ວຍ ມີຫມາກພິລາສອງຮ້ອຍ ຫມາກຢູ່ລ້ອມຮອບເປັນສອງແຖວ ບົວຄວ່າອີກອັນນຶ່ງກໍມີເຫມືອນກັນ
- 21 ທ່ານຕັ້ງເສົາໄວ້ທີ່ມຸກພຣະວິຫານ ທ່ານຕັ້ງເສົາຂ້າງຂວາໄວ້ ແລະເອີ້ນຊື່ວ່າ ຢາຄົນ ແລະທ່ານຕັ້ງເສົາຂ້າງ ຊ້າຍໄວ້ເອີ້ນຊື່ວ່າ ໂບອັສ
- 22 ແລະເທິງຍອດເສົານັ້ນເປັນລາຍດອກບົວ ງານຂອງເສົາກໍສຳເຣັດດັ່ງນີ້ແຫລະ

- 23 ແລ້ວທ່ານໄດ້ຫລໍ່ຂັນ ເປັນຂັນກົມ ວັດຈາກຂອບນຶ່ງໄປເຖິງອີກຂອບນຶ່ງໄດ້ສືບສອກ ສູງທ້າສອກ ແລະວັດ ໂດຍຮອບໄດ້ສາມສິບສອກ
- 24 ໃຕ້ຂອບເປັນຮູບຫມາກນ້ຳເຕົ້າລະຍະສິບສອກ ຢູ່ຮອບຂັນຫມາກນ້ຳເຕົ້າຢູ່ສອງແຖວ ຫລໍ່ພ້ອມກັບເມື່ອຫລໍ່ ຂັນ
- 25 ຂັນນັ້ນວາງຢູ່ເທິງງົວສິບສອງໂຕ ຫັນຫນ້າໄປທິດເໜືອສາມໂຕ ຫັນຫນ້າໄປທິດຕາເວັນຕົກສາມໂຕ ຫັນ ຫນ້າໄປທິດໃຕ້ສາມໂຕ ຫັນຫນ້າໄປທິດຕາເວັນອອກສາມໂຕ ເຂົາວາງຂັນຢູ່ເທິງງົວ ສ່ວນຫລັງທັງຫມົດ ຂອງງົວຢູ່ດ້ານໃນ
- 26 ຂັນຫນ້າເບິ່ງຄືບ ທີ່ຂອບຂອງຂັນທຳເໜືອນຂອບຖ້ວຍເໜືອນຢ່າງດອກບົວບັນຈຸໄດ້ສອງພັນບັທ
- 27 ທ່ານທຳແທ່ນທອງສຳຣິດສິບອັນ ແທ່ນອັນນຶ່ງຍາວສີ່ສອກ ກວ້າງສີ່ສອກ ສູງສາມສອກ
- 28 ທ່ານສ້າງແທ່ນຢ່າງນີ້ ແທ່ນນີ້ມີແຜງ ແຜງນີ້ຝັງຢູ່ໃນຂອບ
- 29 ເທິງແຜງທີ່ຝັງຢູ່ໃນຂອບນັ້ນມີຮູບສີ່ງ ງົວ ແລະເຊຣູບິມ ຂ້າງເທິງຂອບທີ່ຢູ່ເໜືອ ແລະໃຕ້ສີ່ງແລະງົວ ມີ ລວດລາຍເປັນມາລັຍຜີຄ້ອນ
- 30 ນອກຈາກນີ້ ແທ່ນນຶ່ງງົວມີລິ້ທອງສຳຣິດສີ່ລິ້ ແລະມີເພົາທອງສຳຣິດ ທີ່ແຈທັງສີ່ມືທີ່ຄ້ຳ ຂັນທີ່ຄ້ຳອັນນຶ່ງຫລໍ່ມີ ມາລັຍຫ້ອຍຂ້າງທຸກຂ້າງ
- 31 ຊ່ອງເປີດຢູ່ໃນບົວທຸກຢາຍ ຊຶ່ງສູງຂຶ້ນໄປນຶ່ງສອກ ຊ່ອງເປີດນັ້ນກົມຢ່າງທີ່ເຂົາທຳເຊິ່ງຮອງ ເລິກນຶ່ງສອກຄືບ ຕົງຊ່ອງເປີດມີລາຍສລັກ ແລະແຜງນັ້ນກໍສີ່ຫລ່ຽມບໍ່ກົມ
- 32 ລິ້ທັງສີ່ຢູ່ໃຕ້ແຜງ ເພົາລິ້ນັ້ນເປັນສິ້ນດຽວກັບແທ່ນ ລິ້ອັນນຶ່ງສູງນຶ່ງສອກຄືບ
- 33 ລິ້ນັ້ນເຂົາທຳເໜືອນລິ້ຣິດຣິບ ທັງເພົາ ຂອບລິ້ ກຳ ແລະດຸມກຳຫລໍ່
- 34 ແທ່ນນຶ່ງງົວມີທີ່ຄ້ຳຢູ່ທີ່ແຈທັງສີ່ ທີ່ຄ້ຳນີ້ຫລໍ່ເປັນສິ້ນດຽວກັບແທ່ນ
- 35 ທີ່ເທິງຍອດແທ່ນມີແຖບຍອດສູງຄືບນຶ່ງ ແລະເທິງຍອດແທ່ນນັ້ນມີຂອບ ແລະແຜງຕິດເປັນອັນດຽວກັນ ແທ່ນ
- 36 ທີ່ພື້ນຂອບ ແລະພື້ນແຜງ ທ່ານສລັກເປັນຮູບເຊຣູບິມ ສີ່ງ ແລະຕົ້ນຕານ ຕາມທີ່ວ່າງຂອງແຕ່ລະສິ່ງມີ ລາຍມາລັຍຮອບ
- 37 ທ່ານໄດ້ທຳແທ່ນສິບແທ່ນຕາມຢ່າງນີ້ຫລໍ່ເໜືອນກັນຫມົດທຸກອັນ ຂະຫນາດດຽວກັນແລະຮູບດຽວກັນ
- 38 ທ່ານທຳຂັນທອງສຳຣິດສິບຫນ່ວຍ ຂັນຫນ່ວຍນຶ່ງບັນຈຸສິບບັທ ຂະຫນາດຂັນຫນ່ວຍນຶ່ງສີ່ສອກ ມີຂັນ ແທ່ນລະຫນ່ວຍທັງສິບແທ່ນ
- 39 ທ່ານວາງແທ່ນຂັນນັ້ນໄວ້ ທາງດ້ານຂວາຂອງພຣະວິຫານທ້າແທ່ນ ແລະທາງດ້ານຊ້າຍຂອງ ພຣະວິຫານທ້າແທ່ນ ແລະທ່ານວາງຂັນໄວ້ທີ່ດ້າຍຂວາພຣະວິຫານທາງທິດຕາເວັນອອກສູງໃຕ້
- 40 ຮີຣາມໄດ້ທຳຫມໍ້ ຊວ້ານ ແລະຖ້ວຍ ດັ່ງນັ້ນຮີຣາມກຳສຳເຮັດງານທັງສິ້ນຊຶ່ງເຂົາຕ້ອງກະທຳຖວາຍກະ ສັດໂຊໂລໂມນສຳລັບພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

- 41 ເສົາຫານສອງຕົ້ນ ຄົ້ວທັງສອງຂອງບົວຄວ້າທີ່ຢູ່ເທິງຍອດເສົາຫານ ແລະຕາຂ່າຍສອງຜົນ ຊຶ່ງຄຸມຄົ້ວທັງສອງຂອງບົວຄວ້າຊຶ່ງຢູ່ເທິງຍອດເສົາຫານ
- 42 ແລະຫມາກພິລາສີຮ້ອຍສໍາລັບຕາຂ່າຍສອງຜົນ ຕາຂ່າຍຜົນນຶ່ງມີຫມາກພິລາສອງແຖວ ເພື່ອຄຸມຄົ້ວທັງສອງຂອງບົວຄວ້າຊຶ່ງຢູ່ເທິງເສົາຫານ
- 43 ແທ່ນສິບແທ່ນ ແລະຂັນສິບຫນ່ວຍຊຶ່ງຢູ່ເທິງແທ່ນ
- 44 ແລະຂັນຫນ່ວຍນຶ່ງ ແລະງົວສິບສອງໂຕທີ່ຢູ່ໃຕ້ຂັນ
- 45 ຫມໍ່ ຊວ້ານ ແລະຖ້ວຍ ພາຂຸນະທັງສິ້ນເຫລົ່ານີ້ໃນພຣະວິຫານຂອງຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຮີຣາມໄດ້ທໍາຖວາຍກະສັດໂຊໂລໂມນເປັນຂອງທີ່ທໍາດ້ວຍທອງສໍາຣິດຂັດມັນ
- 46 ພຣະຣາຊາຊົງຫລໍ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະໃນທີ່ໂຮງຫລອມລະຫວ່າງເມືອງຊຸກໂກດ ແລະຊາເຣທານ
- 47 ໂຊໂລໂມນບໍ່ໄດ້ຊົ່ງເຄື່ອງໃຊ້ທັງຫມົດນີ້ ເພາະວ່າມີຈໍານວນຫລວງຫລາຍ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ນໍາຫນັກຂອງທອງສໍາຣິດ
- 48 ໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງກະທໍາເຄື່ອງໃຊ້ທັງສິ້ນຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືແທ່ນບູຊາທອງຄໍາ ແລະຊົງທໍາໂຕະເຂົ້າຈີ່ຫນ້າພຣະພັກດ້ວຍທອງຄໍາ
- 49 ໂຕະຮອງຕີນໂຄມທອງຄໍາບໍຣິສຸດ ຢູ່ທາງດ້ານຂວາຫ້າອັນ ຢູ່ທາງດ້ານຊ້າຍຫ້າອັນ ຂ້າງຫນ້າທ້ອງຫລັງດອກໄມ້ ຕະກຽງ ແລະຄີມ ທໍາດ້ວຍທອງຄໍາ
- 50 ຖ້ວຍ ມິດຕັດຕັດໃສ່ຕະກຽງ ຊາມ ຖ້ວຍສໍາລັບເຄື່ອງຫອມ ບ່ວງ ແລະກະຖາງໄຟ ທໍາດ້ວຍທອງຄໍາ ແລະບານພັບສໍາລັບປະຕູຂອງສ່ວນຂັ້ນໃນພຣະວິຫານຄືບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ ແລະສໍາລັບປະຕູທ້ອງໂຖງຂອງພຣະວິຫານ ກໍທໍາດ້ວຍທອງຄໍາ
- 51 ບັນດາກິຈການຊຶ່ງພຣະຣາຊາໂຊໂລໂມນກະທໍາກ່ຽວດ້ວຍພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໄດ້ສໍາເຣັດດັ່ງນີ້ ແລະໂຊໂລໂມນຊົງນໍາບັນດາສິ່ງຊຶ່ງດາວິດຣາຊບິດາຊົງຖວາຍໄວ້ເຂົ້າມາ ຄືເຄື່ອງເງິນ ເຄື່ອງທອງຄໍາ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆ ແລະເກັບໄວ້ໃນຄັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

8. ໂຊໂລໂມນນໍາທິບຄໍາສັນຍາມາໄວ້ໃນພຣະວິຫານ

(2 ຂຄວ 5:2-6:2)

- 1 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນໄດ້ເຊີນຫົວຫນ້າເຜົາແລະຫົວຫນ້າຕະກູນອິສຣາເອນມາຍັງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອນໍາທິບຄໍາສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກເມືອງຊີໂອນ ເມືອງຂອງດາວິດໄປຍັງພຣະວິຫານ
- 2 ເມື່ອວັນສລອງໃນເດືອນເຈັດ ຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນໄດ້ມາຊ້ອງພຣະພັກເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນ
- 3 ເມື່ອພວກຜູ້ນໍາທຸກຄົນມາໂຮມກັນແລ້ວ ພວກປະໂຣທິດໄດ້ນໍາທິບຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າມາ
- 4 ຊຶ່ງແມ່ນພວກເລວີເປັນຜູ້ຫາມ ພ້ອມທັງຜ້າເຕັນສັກສິດ ແລະພາຂຸນະສັກສິດມາຍັງພຣະວິຫານ

- 5 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນພ້ອມທັງພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນ ກໍເອົາແກະ ແລະງົວຢ່າງມາກມາຍມາຖວາຍບູຊາ ຕໍ່ຫນ້າທິບຄຳສັນຍານັ້ນ
- 6 ຕໍ່ມາ ພວກປະໂຣທິດຈຶ່ງນຳເອົາທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຂົ້າໄປບັນຈຸໄວ້ ໃນຫ້ອງຫລັງສຸດຂອງ ພຣະວິຫານ ຊຶ່ງເປັນຫ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດ ທິບຄຳສັນຍານັ້ນຢູ່ພາຍໃຕ້ປົກຂອງເຊຣູບິມ
- 7 ປົກເຊຣູບິມໄດ້ປົກກວມໄມ້ຄານຫາມທິບຄຳສັນຍານັ້ນດ້ວຍ
- 8 ໄມ້ຄານຫາມທິບນີ້ຍາວຫລາຍ ຖ້າເບິ່ງແຕ່ນອກຫ້ອງສັກສິດກໍເຫັນໄດ້ ແຕ່ຖ້າເບິ່ງທາງນອກພຣະວິຫານກໍ ຈະບໍ່ເຫັນ ໄມ້ຄານຫາມກໍຢູ່ໃນບ່ອນນັ້ນເທົ່າເຖິງທຸກວັນນີ້
- 9 ຢູ່ໃນທິບຄຳສັນຍານັ້ນ ມີແຕ່ຫີນສອງແຜ່ນທີ່ໂມເຊບັນຈຸໄວ້ທີ່ພູຊິນາອີ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນຫີນແຫ່ງຄຳສັນຍາທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີໄວ້ກັບພວກອິສຣາເອນ ຄາວເມື່ອພວກເຂົາເດີນທາງອອກຈາກປະເທດເອຢິບ
- 10 ເມື່ອປະໂຣທິດອອກມາຈາກບ່ອນສັກສິດ ກ້ອນເມກໄດ້ປົກຫຸ້ມພວກປະໂຣທິດບໍ່ອາດກັບຄືນໄປປະຕິບັດ ວຽກການໄດ້
- 11 ເພາະວ່າຮັສມີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕັມໃນພຣະວິຫານນັ້ນ
- 12 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນກໍອ້ອນວອນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຕາເວັນຢູ່ເທິງຫ້ອງພ້າ ແຕ່ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ໃນກ້ອນເມກແລະຄວາມມືດມົວ
- 13 ດຽວນີ້ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງບ່ອນຢູ່ອາໄສໃຫ້ພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ຕລອດໄປ”
- 14 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນກໍຫັນມາອວຍພອນແກ່ຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທຸກຄົນ ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນກຳລັງຍືນຢູ່
- 15 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ຜູ້ຊົງຖືຮັກສາຄຳສັນຍາທີ່ມີຕໍ່ກະສັດ ດາວິດພຣະບິດຂອງຂ້າພຣະອົງ ດັ່ງຄຳທີ່ວ່າ
- 16 ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ເຮົາໄດ້ນຳເອົາໄພ່ພົນອິສຣາເອນຂອງເຮົາອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເລືອກ ເອົາຫົວເມືອງໃນຕະກູນນຶ່ງຕະກູນໃດຂອງອິສຣາເອນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາສ້າງສະຖານທີ່ຢູ່ສຳລັບເຮົາ ແຕ່ເຮົາໄດ້ ເລືອກເອົາດາວິດ ເປັນຜູ້ປົກຄອງໄພ່ພົນອິສຣາເອນຂອງເຮົາ
- 17 ກະສັດດາວິດບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງພຣະທັຍສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ
- 18 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ສະເດັດພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຈສ້າງວິຫານສຳລັບເຮົາ ອັນນັ້ນກໍ ເປັນການດີຢູ່
- 19 ແຕ່ວ່າ ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ສ້າງວິຫານນີ້ ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະສ້າງວິຫານສຳລັບເຮົາ”
- 20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດແທນສະເດັດ ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງຣາຊບັນລັງຂອງອິສຣາເອນຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັນ ຍາໄວ້ ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ
- 21 ແລະໄດ້ສ້າງບ່ອນບັນຈຸທິບຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີໄວ້ກັບບູຮ່າຕາຍາຍຂອງພວກເຮົາ ເວລາທີ່ ພຣະອົງຊົງນຳພວກທ່ານອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ

ກະສັດໂຊໂລໂມນອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

(2 ຂຄວ 6:12-39)

- 22 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນ ກໍໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນ ທຸກຄົນ
- 23 ພຣະອົງຍົກພຣະຫັດຂຶ້ນຟ້າ ແລ້ວກ່າວຂຶ້ນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ວ່າໃນຟ້າສວັນ ຫລືແຜ່ນດິນ ໂລກນີ້ ບໍ່ມີໃຜເຫມືອນພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຊື່ສັດຕໍ່ຄຳໝັ້ນສັນຍາ ແລະຊົງມີຄວາມຮັກໝັ້ນຄົງຕໍ່ພວກ ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເວລາພວກເຂົາດຳເນີນຕາມທາງຂອງພຣະອົງຢ່າງສຸດອີກສຸດໃຈ
- 24 ພຣະອົງຊົງຮັກສາຄຳສັນຍາທີ່ມີໄວ້ກັບກະສັດດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໃນວັນນີ້ພຣະອົງຊົງທຳຕາມສັນ ຍາຂອງພຣະອົງ
- 25 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ດຽວນີ້ຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດຕາມທີ່ສັນຍາໄວ້ກັບກະສັດດາວິດ ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າ ໃນພຣະທີ່ນັ່ງຂອງອິສຣາເອນ ເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາຈັກເທື່ອ ພຽງແຕ່ ພວກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າປະຕິບັດຕົນຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະດຳເນີນຊີວິດຕາມຢ່າງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຄີຍປະຕິບັດ ມາຕໍ່ໜ້າເຮົາ
- 26 ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ຂໍໃຫ້ພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງເປັນຈິງດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ຕໍ່ກະສັດດາ ວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເທີນ
- 27 ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຈະຢູ່ນຳມະນຸດໃນໂລກນີ້ຫລືບໍ່ ແມ່ນແຕ່ຟ້າສວັນອັນສູງສຸດກໍຍັງບໍ່ເຫມາະສົມສຳ ລັບພຣະອົງ ເຫດໃດພຣະວິຫານທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນີ້ຈິ່ງຈະເຫມາະສົມກັບພຣະອົງ
- 28 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ເຖິງແມ່ນວ່າວິຫານນີ້ນ້ອຍກໍຈິງ ຂໍຈິ່ງຟັງຄຳອ້ອນວອນທູນຂໍຈາກ ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໃນວັນນີ້ຂໍພຣະອົງຊົງຟັງຄຳຮ້ອງແລະຄຳອ້ອນວອນທີ່ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງທູນຕໍ່ພຣະ ອົງ
- 29 ຂໍພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດເຜົ້າເບິ່ງແຍງວິຫານນີ້ຕລອດວັນແລະຄືນ ບ່ອນນີ້ເປັນບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງ ເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນບ່ອນນະມັສການ ໃນຂນະທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ອ້ອນວອນຢູ່ນີ້ ຂໍຊົງຮັບຟັງຂ້າພຣະອົງດ້ວຍ
- 30 ເມື່ອຂ້າພຣະອົງ ແລະໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງອ້ອນວອນຢູ່ບ່ອນນີ້ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງຟ້າສວັນ ຂໍຊົງ ຟັງສຽງພວກຂ້າພຣະອົງ ແລະຍົກໂທດໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງດ້ວຍ
- 31 ຖ້າຜູ້ນຶ່ງຖືກຟ້ອງວ່າເຂົາເປັນຄົນທຳຜິດຕໍ່ຜູ້ອື່ນ ແລະຖືກບັງຄັບໃຫ້ທຳສັຕສາບານ ແລະເຂົາມາໃຫ້ຄຳສາ ບານຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະອົງໃນພຣະວິຫານນີ້ ເພື່ອສະແດງວ່າເຂົາເປັນຄົນບໍ່ຮີສຸດ
- 32 ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖິດໃນຟ້າສວັນ ຂໍຊົງຮັບຟັງພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງລົງໂທດຄົນຜິດຕາມ ຄວາມປະພຶດຂອງເຂົາ ແລະຂໍຊົງປ່ອຍຕົວຜູ້ທີ່ຍຸດຕິທັມນັ້ນ
- 33 ເມື່ອພວກອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຜ່າຍແພ້ສັດຕູຍ້ອນເຂົາໄດ້ທຳຜິດຕໍ່ພຣະອົງ ຖ້າວ່າພວກເຂົາກັບ ຄືນມາສັຣເສີນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະອ້ອນວອນທູນຂໍອະພັຍໂທດຈາກພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະວິຫານນີ້

- 34 ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ໃນຟ້າສວັນ ຂໍຈົ່ງຊົງຮັບຟັງ ແລະໃຫ້ອະພິຍາຍບາບຊາວອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງນຳພວກເຂົາກັບຄືນມາສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ປູ່ຍ່າຕາຍາຍຂອງພວກເຂົາ
- 35 ເມື່ອໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທຳຜິດ ພຣະອົງກໍລົງໂທດໂດຍບໍ່ໃຫ້ຝົນຕົກ ແລະພວກເຂົາກໍອວ່າຍຫນ້າຄືນ ມາສູ່ພຣະວິຫານ ເພື່ອອ້ອນວອນ ແລະສັອເສີນພຣະອົງ
- 36 ພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບເທິງຟ້າສວັນ ຂໍຈົ່ງຮັບຟັງສຽງຂອງພວກເຂົາ ຂໍພຣະອົງຊົງໃຫ້ອະພິຍາຍຄວາມຜິດຂອງ ເຈົ້າຊີວິດ ແລະໄພ່ພົນອິສຣາເອນດ້ວຍ ຂໍຊົງສອນພວກເຂົາໄປໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ຂໍຊົງຖອກເທຜົນລົງມາ ເທິງແຜ່ນດິນ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ເປັນສ່ວນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຕລອດໄປ
- 37 ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ຖ້າມີການອິດຢາກ ໂຮກລະບາດ ການທຳລາຍ ຫລືຕົ້ນໄມ້ເກີດພຍາດ ມີຝູງຕັກແຕນ ແລະ ດ້ວງມາທຳຮ້າຍຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເສັງຫາຍ ຫລືວ່າຖ້າມີສັດຕູມາອ້ອມເມືອງນີ້ທຸກດ້ານ ຫລືມີໄພວິບັດ ແລະການ ເຈັບໄຂ້ໄດ້ພຍາດ ຂໍພຣະອົງຊົງຟັງຄຳອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ
- 38 ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງມີຄວາມທຸກໃຈ ເຂົາກໍຍົກມືອ້ອນວອນຂໍຮ້ອງໄປທາງພຣະວິຫານນີ້
- 39 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບເທິງຟ້າສວັນ ຂໍຈົ່ງຊົງຮັບຟັງ ຊົງອະພິຍາຍແລະປະຕິບັດຕໍ່ທຸກຄົນຕາມຄວາມປະພຶດ ຂອງເຂົາ ເພາະພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມນິກົດຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ຂໍພຣະອົງຊົງປະຕິບັດກັບແຕ່ລະ ຄົນ ຕາມຄວາມປະພຶດຂອງພວກເຂົາ
- 40 ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເຄົາຣົບຢາເກງພຣະອົງຕລອດເວລາທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງຊົງປະ ທານໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຂົາພຣະອົງ
- 41 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກມານະມັສການ ແລະອ້ອນວອນພຣະອົງໃນພຣະວິ ຫານນີ້
- 42 ຍ້ອນໄດ້ຍິນຊື່ສຽງ ແລະກິຈການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ
- 43 ພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບຢູ່ເທິງຟ້າສວັນ ຂໍຊົງຮັບຟັງແລະຊົງຕອບຕາມຄຳອ້ອນວອນຂອງເຂົາ ເພື່ອວ່າຊົນຊາດ ທັງຫມົດໃນໂລກນີ້ຈະຮູ້ຈັກແລະເຄົາຣົບຢາເກງພຣະອົງເຫມືອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງເອງ ແລະໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກ ວ່າພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ໃນພຣະວິຫານທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນີ້
- 44 ຖ້າໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງອອກໄປຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງເຂົາ ທີ່ສນາມຣົບ ຖ້າວ່າເຂົາເຈົ້າປິ່ນຫນ້າອ້ອນວອນໃສ່ ເມືອງທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ ແລະໃສ່ພຣະວິຫານບ່ອນທີ່ຂ້າພຣະອົງສ້າງສຳລັບພຣະອົງນີ້
- 45 ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງຟ້າສວັນ ຂໍຊົງຮັບຟັງຄຳອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາ ແລະຊົງໂຜດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ ຮັບໄຊຊະນະ
- 46 ຖ້າວ່າໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທຳຜິດຕໍ່ພຣະອົງ ເພາະວ່າບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ບໍ່ກະທຳຜິດ ແລະພຣະອົງຊົງ ພຣະພິໂຣດເຂົາ ໂດຍມອບເຂົາໄວ້ໃຕ້ອຳນາດຂອງສັດຕູ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ເປັນຝ່າຍຊະນະໄດ້ນຳເຂົາໄປເປັນ ຊະເລີຍໃນປະເທດອື່ນບໍ່ວ່າໃກ້ຫລືໄກ

- 47 ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ເຂົາຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ ເມື່ອພວກເຂົາສໍານຶກຜິດແລະກັບໃຈໂດຍໄຫວ້ວອນຕໍ່ພຣະອົງ ວ່າ “ພວກຂ້າພຣະອົງເປັນຄົນບາບ ແລະໄດ້ທໍາໃນທາງຜິດ ແລະທາງຊົ່ວຊ້າ”
- 48 ຖ້າວ່າເຂົາກັບໃຈມາຫາພຣະອົງອີກດ້ວຍຄວາມສຸດອີກສຸດໃຈ ແລະປົນຫນ້າອ້ອນວອນຫາພຣະວິຫານຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບ່ອນທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງສໍາລັບພຣະອົງໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ປູ່ຍ່າຕາ ຍາຍຂອງເຂົາ ແລະເມືອງທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູທີ່ຈັບ ເຂົາໄປນັ້ນກໍຕາມ
- 49 ພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບຢູ່ເທິງພ້າສວັນ ຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງເທີນ
- 50 ຂໍຊົງອະພິຍບາບແລະການກະບົດທຸກຢ່າງທີ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງກະທໍາຕໍ່ພຣະອົງ ຂໍໃຜດໃຫ້ສັດຕູຂອງ ພວກເຂົາລ້ຽງເກືອພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາ
- 51 ເພາະວ່າເຂົາເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ນໍາອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ ຊຶ່ງເປັນເຫມືອນເຕົາ ເຜົາໂລຫະນັ້ນ
- 52 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອໃດຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງພ້ອມທັງຊາວອິສຣາເອນທີ່ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຮ້ອງຫາພຣະອົງ ຂໍຈົ່ງສະດັບຮັບຟັງຄໍາໄຫວ້ວອນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ
- 53 ເພາະພຣະອົງຊົງໄດ້ແຍກເຂົາອອກມາຈາກຖ້ຳມາກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍໃນໂລກນີ້ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເປັນມໍ ຣະດົກຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ໂດຍຜ່ານທາງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໃນເວລາທີ່ ພຣະອົງໄດ້ຊົງນໍາພວກປູ່ຍ່າຕາຍາຍຂອງພວກຂ້າພຣະອົງອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບນັ້ນ”

ໂຊໂລໂມນອວຍພອນປະຊາຊົນ

(2 ຂຄວ 6:40-42)

- 54 ເວລາໂຊໂລໂມນອ້ອນວອນ ພຣະອົງໄດ້ຮຸ່ເຂົ້າແລະຍົກມືຂຶ້ນສູ່ສວັນຕໍ່ຫນ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງອ້ອນວອນຂໍສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນ
- 55 ພຣະອົງຊົງຍືນຂຶ້ນຂໍພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າແກ່ຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງຫມົດດ້ວຍສຽງດັງດັງວ່າ
- 56 “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ໄພ່ພົນອິສຣາເອນຂອງພຣະອົງມີຄວາມສຸກ ຊຶ່ງເປັນ ໄປຕາມຄໍາສັນຍາທຸກຢ່າງຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຮັກສາຄໍາສັນຍາທຸກຢ່າງທີ່ມີແກ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ພຣະອົງ
- 57 ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້າພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກປູ່ ຍ່າຕາຍາຍຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ
- 58 ຂໍພຣະອົງຢ່າໄດ້ປະລະຖິ້ມພວກຂ້າພຣະອົງເລີຍ ຂໍພຣະອົງຊົງດັດແປງຈິດໃຈຂອງພວກຂ້າພຣະອົງໃຫ້ມາ ຫາພຣະອົງ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພຣະອົງເດີນຕາມວິທີທາງທຸກຢ່າງຂອງພຣະອົງ ແລະຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດ ກັບກົດລະບຽບທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ປູ່ຍ່າຕາຍາຍຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ

59 ຂໍໃຫ້ຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ໄຫວ້ວອນຂໍຕໍ່ພະພັກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງຝັງຢູ່ກັບພະອົງຕລອດ
ວັນເວລາ ຂໍໃຫ້ພະອົງຊົງເມດຕາແກ່ປະຊາຊົນອິສະຣາເອນພ້ອມທັງບັນດາເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກເຂົາຕາມ
ຄວາມຕ້ອງການປະຈຳວັນຂອງພວກເຂົາ

60 ເພື່ອວ່າຊົນຊາດຕ່າງໆໃນໂລກນີ້ຈະໄດ້ມາຮູ້ຈັກວ່າ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງເປັນພະເຈົ້າ ແລະບໍ່ມີ
ພະເຈົ້າອົງອື່ນເລີຍ

61 ເພາະສະນັ້ນຂໍໃຫ້ຈິດໃຈຂອງທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮຸນຮູ້ຕໍ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າພະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຄືທີ່ຈະດຳເນີນຢູ່
ໃນກົດເກນຂອງພະອົງ ແລະຮັສາພະບັນຍັດຂອງພະອົງ ດັ່ງໃນເວລານີ້

ການອຸທິດຖວາຍພະວິຫານແດ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

(2 ຂຄວ 7:4:11)

62 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດພ້ອມທັງພວກອິສະຣາເອນທຸກຄົນກໍຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຕໍ່ພະພັກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

63 ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ຖວາຍງົວສອງຫມິ່ນສອງພັນໂຕ ແລະແກະນຶ່ງແສນສອງຫມິ່ນໂຕ ຊຶ່ງເປັນການ
ຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີດ້ວຍຢ່າງນີ້ ພະອົງແລະພວກອິສະຣາເອນທຸກຄົນກໍອຸທິດຖວາຍພະວິຫານແດ່
ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

64 ໃນວັນນັ້ນ ເຈົ້າຊີວິດໄດ້ອຸທິດຖວາຍໃຈກາງເດີນຊຶ່ງຢູ່ຫນ້າພະວິຫານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າທີ່ນັ້ນ
ພະອົງໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະທັນຍາບູຊາແລະສ່ວນໄຂມັນຂອງສານຕີບູຊາ ເພາະວ່າແທ່ນທອງ
ສຳຣິດຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ພະພັກພະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນນ້ອຍເກີນໄປບໍ່ພໍຮັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະທັນຍາບູຊາ ແລະສ່ວນ
ໄຂມັນຂອງສານຕີບູຊາ

65 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນພ້ອມດ້ວຍອິສະຣາເອນກໍຈັດງານສລອງທີ່ຕູບຂຶ້ນ ໄດ້ມີຝູງຊົນຈຳນວນຫລວງ
ຫລາຍມາຈາກທົ່ວທັງປະເທດ ຕັ້ງແຕ່ເມືອງເລໂບຣາມັທຈົນເຖິງເຂດປະເທດເອຢິບ ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນມາ
ຢູ່ຊ້ອງພະພັກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເວລາເຈັດວັນເຈັດຄືນ

66 ແລ້ວໃນວັນທີ່ແປດ ພະອົງກໍບອກໃຫ້ປະຊາຊົນກັບຄືນເມືອ ຍ້ອນຄວາມດີທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຕໍ່ກະສັດ
ດາວິດ ແລະຕໍ່ໄພ່ພົນອິສະຣາເອນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖວາຍພອນແດ່ເຈົ້າຊີວິດ ແລ້ວກັບຄືນເມືອເມືອງດ້ວຍ
ຄວາມມ່ວນຊື່ນ

9. ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປາກົດຄັ້ງທີສອງຕໍ່ໂຊໂລໂມນ

(2 ຂຄວ 7:11-22)

1 ເມື່ອກະສັດໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງພະວິຫານຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະພະຣາຊວັງ ພ້ອມດ້ວຍທຸກສິ່ງທີ່ພະ
ອົງຕ້ອງການຈະສ້າງນັ້ນສຳເຣັດແລ້ວ

2 ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງປາກົດຕໍ່ພະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ປາກົດຕໍ່ພະອົງທີ່ເມືອງກີເບໂອນ

- 3 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຍິນຄໍາອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າແລ້ວ ເຮົາຂໍຮັບເອົາພຣະວິຫານທີ່ເຈົ້າໄດ້ສ້າງໄວ້ນີ້ໃຫ້ເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດ ແລະໄດ້ປະດິດສະຖານຊື່ຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ນັ້ນເປັນນິດ ຕາຂອງເຮົາແລະໃຈຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນຕະຫລອດໄປ
- 4 ຖ້າເຈົ້າຮັບໃຊ້ເຮົາດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທັມ ແລະຄວາມຊື່ສັດດັ່ງດາວິດບິດາຂອງເຈົ້າ ໂດຍປະຕິບັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງ ແລະຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດກັບຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາ
- 5 ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ປົກຄອງອິສຣາເອນຕະຫລອດໄປ ຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາກັບດາວິດບິດາຂອງເຈົ້າວ່າ “ເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດແຄນຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງບັນລັງອິສຣາເອນນີ້ຈັກເທື່ອ”
- 6 ຖ້າວ່າເຈົ້າແລະພວກລູກຫລານຂອງເຈົ້າທັນຫລັງໃສ່ເຮົາ ແລະໄປຮັບໃຊ້ພຣະອື່ນ ແລະນະມັສການພຣະເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນການບໍ່ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດແລະພຣະຄໍາສັ່ງທີ່ເຮົາຕັ້ງໄວ້
- 7 ເຮົາຈະຕັດພວກອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາ ເຮົາຈະຖິ້ມພຣະວິຫານຊຶ່ງເຮົາຖືເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດສໍາລັບເຮົາ ຊົນຊາດຕ່າງໆຈະລັງກຽດແລະເຍາະເຍີ້ຍພວກອິສຣາເອນ
- 8 ວິຫານນີ້ຈະກາຍເປັນເປັນກອງທຶນທີ່ເພພັງ ທຸກຄົນທີ່ຜ່ານກາຍມາກໍຈະຈົງ ພວກເຂົາຈະຖືວ່າປາກແລະເວົ້າວ່າ “ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງທໍາໃຫ້ເມືອງແລະພຣະວິຫານເປັນດັ່ງນີ້”
- 9 ແລະພວກອື່ນກໍຈະຕອບວ່າ “ຍ້ອນວ່າ ພວກອິສຣາເອນໄດ້ປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊົງນໍາພວກຢູ່ຕາຍາຍຂອງພວກເຂົາອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ ພວກເຂົາໄດ້ຂາບໄຫວ້ແລະຮັບໃຊ້ພຣະອື່ນ ຢ່າງນີ້ແຫລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນໍາເອົາເຫດຮ້າຍເຫລົ່ານີ້ມາຕົກຖືກພວກເຂົາ”
- 10 ຢູ່ມາເມື່ອຄົບຊາວປີ ຊຶ່ງໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງສ້າງອາຄານສອງຫລັງ ຄືພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຣາຊວັງຂອງກະສັດ
- 11 ເມື່ອຮີຣາມກະສັດເມືອງ ຕີເຣ ໄດ້ສົ່ງໄມ້ສິນສິດາ ແລະໄມ້ແປກ ແລະທອງຄໍາໃຫ້ແກ່ໂຊໂລໂມນຕາມທີ່ພຣະອົງມີພຣະປະສົງ ແລ້ວພຣະຣາຊາໂຊໂລໂມນກໍຊົງປະທານທົວເມືອງໃນແຜ່ນດິນຄາລີເລໃຫ້ແກ່ ຮີຣາມຊາວຫົວເມືອງ
- 12 ແຕ່ເມື່ອຮີຣາມສະເດັດຈາກເມືອງຕີເຣ ເພື່ອຊົມທົວເມືອງຊຶ່ງໂຊໂລໂມນປະທານແກ່ທ່ານ ທົວເມືອງເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍທ່ານ
- 13 ເພາະສະນັ້ນທ່ານຈຶ່ງວ່າ, “ອ້າຍເອີຍ ເມືອງຊຶ່ງທ່ານປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນເປັນເມືອງແບບນີ້ບໍ່” ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນເມືອງເຫລົ່ານັ້ນວ່າແຜ່ນດິນກາບູນເທົ່າທຸກວັນນີ້
- 14 ຮີຣາມໄດ້ສົ່ງທອງຄໍານຶ່ງຮ້ອຍຊາວຕະລັນໃຫ້ແກ່ພຣະຣາຊາ

ພຣະຣາຊກິດກິມອື່ນໆຂອງໂຊໂລໂມນ
(2 ຂຄວ 8:3-16)

- 15 ມີ້ເປັນເຮືອງແຮງງານເກນ ຊຶ່ງເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ເກນເພື່ອສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງ ແລະປ້ອມ ມິນໂລ ແລະກຳແພງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຮາໂຊຣ໌ ແລະເມກິດ
ໂດ ແລະເກເຊີ
- 16 ຟາຣາໂອກະສັດເອຍິບໄດ້ຍົກທັບຂຶ້ນມາຍຶດເມືອງເກເຊີ ແລະເອົາໄຟເຜົາເສັງ ແລະໄດ້ຂ້າຄົນການາອານ
ຊຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ແລະໄດ້ຍົກເມືອງໃຫ້ແກ່ທິດາຂອງທ່ານເປັນສິນສົມຣົດ ຄົມະເທສີຂອງໂຊໂລໂມ
- 17 ໂຊໂລໂມນຈຶ່ງສ້າງເກເຊີຂຶ້ນໃຫມ່ ແລະສ້າງເມືອງເບັດໂຮໂຣນຢູ່ລຸ່ມ
- 18 ທັງເມືອງບາອາລັທ ແລະເມືອງທາມາຣ໌ໃນຖິ່ນກັນດານໃນແຜ່ນດິນຢູດາ
- 19 ທັງບັນດາຫົວເມືອງຄັງຫລວງທີ່ໂຊໂລໂມນມີຢູ່ ແລະຫົວເມືອງສຳລັບຣົດຮົບຂອງພຣະອົງ ແລະຫົວເມືອງ
ສຳລັບພົນມ້າຂອງພຣະອົງ ແລະສິ່ງໃດໆຊຶ່ງໂຊໂລໂມນມີພຣະປະສົງຈະສ້າງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໃນເລບາ
ນອນ ແລະຫົວແຜ່ນດິນຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ
- 20 ປະຊາຊົນທັງປວງຊຶ່ງເຫລືອຢູ່ຈາກຄົນອາໂມຣິດ ຄົນຮິດຕີ ຄົນເປຣີສ ຄົນຮີວີ ແລະຄົນເຢບູສ ຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນ
ຄົນອິສຣາເອນ
- 15 ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງປະຊາຊົນອິສຣາເອນບໍ່ສາມາດຈະທຳລາຍໃຫ້ສິ້ນໄດ້ ບຸກຄົນ
ເຫລົ່ານີ້ໂຊໂລໂມນຊົງເກນໃຫ້ເປັນທາດຢູ່ຈົນທຸກວັນນີ້
- 22 ແຕ່ປະຊາຊົນອິສຣາເອນນັ້ນ ໂຊໂລໂມນບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ເປັນທາດ ເຂົາທັງຫລາຍເປັນທະຫານ ເປັນຂ້າ
ຣາຊການເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງພຣະອົງ ເປັນນາຍທະຫານຂອງພຣະອົງ ເປັນຜູ້ບັງຄັບການຣົດຮົບຂອງ
ພຣະອົງ ແລະເປັນພົນມ້າຂອງພຣະອົງ
- 23 ເຫລົ່ານີ້ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ເຫນືອພຣະຣາຊກິດຂອງໂຊໂລໂມນຈຳນວນຫ້າຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ ເປັນຜູ້ດູ
ແລປະຊາຊົນທີ່ທຳງານ
- 24 ແຕ່ທິດາຂອງຟາຣາໂອໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກນະຄອນດາວິດ ເຖິງພຣະຣາຊວັງຂອງນາງເອງ ຊຶ່ງໂຊໂລໂມນໄດ້
ສ້າງໃຫ້ນາງ ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງສ້າງປ້ອມມິນໂລ

- 25 ປີລະສາມຄັ້ງ ໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງສານຕີບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາ ຊຶ່ງພຣະອົງ ຊົງສ້າງຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງເຜົາເຄື່ອງຫອມຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງສ້າງພຣະວິ ຫານຈົນສຳເລັດ
- 26 ກະສັດໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງກອງເຮືອກຳປັ່ນທີ່ ເອຊີໂອນເກເບີ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ ເອໂລທເທິງຝັ່ງທະເລແດງໃນແຜ່ນ ດິນເອໂດມ
- 27 ແລະຮີຣາມໄດ້ສົ່ງຂ້າຮາຊການ ແລະພົນເຮືອຜູ້ຊຶ້ງຄຸ້ນເຄີຍກັບທະເລໄປກັບກອງກຳປັ່ນພ້ອມກັບຂ້າຮາຊ ການຂອງໂຊໂລໂມນ
- 28 ເຂົາທັງຫລາຍໄປເຖິງເມືອງ ໂອພິຣ໌ ແລະນຳທອງຄຳມາຈາກທີ່ນັ້ນ ຈຳນວນສີ່ຮ້ອຍຊາວຕະລັນ ແລະນຳ ມາຖວາຍກະສັດໂຊໂລໂມນ

10. ພຣະຣາຊິນີປະເທດເຊບາສະເດັດມາຢັງມຢາມໂຊໂລໂມນ

(2 ຂຄວ 9:1-28)

- 1 ຊື່ສຽງຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນໄດ້ຊ່ຳລືໄປເຖິງພຣະຣາຊິນີແຫ່ງປະເທດເຊບາ ພຣະນາງຈຶ່ງສະເດັດມາຖາມບັນ ເລີກແລບຫລາຍຢ່າງກັບພຣະອົງ
- 2 ພຣະນາງໄດ້ສະເດັດໄປກຽເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງຕິດຕາມດ້ວຍຂ້າໃຊ້ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ພ້ອມທັງຝູງອູດບັນ ທຸກຊັບສົມບັດອັນມະຫາສານ ເຊັ່ນວ່າ ເຄື່ອງເທດ ທອງຄຳຢ່າງຫລວງຫລາຍແລະເພັດ ເມື່ອທັງສອງພົບ ກັນ ພຣະນາງກໍທູນຖາມບັນຫາຫລາຍຢ່າງທີ່ຄິດໄວ້ກັບພຣະອົງ
- 3 ເຈົ້າໂຊໂລໂມນໄດ້ຕອບຄຳຖາມຂອງພຣະນາງທຸກຂໍ້ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ໃດຂ້ອງຄາເລີຍ
- 4 ພໍພຣະພຣະຣາຊິນີແຫ່ງເຊບາຮູ້ເຫັນຄວາມສລຽວສລາດຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນພ້ອມທັງພຣະຣາຊວັງທີ່ພຣະ ອົງຊົງສ້າງ
- 5 ອາຫານການກິນຢູ່ເທິງໂຕະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງພວກຂ້າຮາຊການ ຫນ້າທີ່ຂອງພວກຂ້າໃຊ້ ຕລອດທັງເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງພວກເຂົາ ພວກພະນັກງານເຄື່ອງດື່ມ ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະນາງກໍຕົກຂະມະພຣະທັຍໃນທັນທີ
- 6 ແລະທູນຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ທຸກສິ່ງກ່ຽວກັບເຮືອງຂອງພຣະອົງ ທັງຄວາມສລຽວສລາດຂອງພຣະອົງທີ່ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍຍັງຢູ່ໃນເມືອງຂອງຂ້ານ້ອຍກໍເປັນຄວາມຈິງຫມົດ
- 7 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຂົາ ຈົນຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາເຫັນດ້ວຍຕົນເອງ ສະຕິປັນຍາແລະຄວາມ ມັ່ງຄັ່ງສົມບູນຂອງພຣະອົງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນມາມີພຽງເຄິ່ງນຶ່ງໃນສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮູ້ ແລະໄດ້ເຫັນໃນເວລານີ້
- 8 ບັນດາຄົນຂອງພຣະອົງກໍເປັນສຸກ ບັນດາຂ້າຮາຊການເຫລົ່ານີ້ຂອງພຣະອົງກໍເປັນສຸກ ຜູ້ທີ່ຢູ່ງ່ານປະຈຳຕໍ່ ພຣະພັກພຣະອົງແລະພັງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງກໍເປັນສຸກ

- 9 ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງມອບຄວາມສະຫງ່າຮາສີ ແລະໃຫ້ພຣະອົງປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງອິສຣາເອນ ຍ້ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຄວາມຮັກຕໍ່ອິສຣາເອນຕລອດໄປ ຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພຣະອົງໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ ເພື່ອປົກຄອງຢ່າງຍຸດຕິທັມ ແລະຖືກຕ້ອງ
- 10 ແລ້ວພຣະຣາຊິນີກໍຖວາຍທອງຄຳຫນັກນຶ່ງຮ້ອຍຊາວຕະລັນແດ່ພຣະຣາຊາ ພ້ອມທັງເຄື່ອງຫອມ ແລະເພັດຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເຄື່ອງຫອມອັນຫລວງຫລາຍທີ່ພຣະຣາຊິນີແຫ່ງເຊບາເອີມາຖວາຍໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນນີ ບໍ່ເຄີຍມີໃຜມາຖວາຍໃຫ້ຫລວງຫລາຍຢ່າງນີ້ຈັກເທື່ອເລີຍ
- 11 ນອກຈາກນີ້ຍັງມີຂະບວນກຳປັ່ນເຈົ້າເຈົ້າຮີຣາມໄດ້ປັນທຸກທອງຄຳມາຈາກໂອຟິຣ໌ ທັງໄດ້ນຳເອົາໄມ້ຈັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະເພັດອີກດ້ວຍ
- 12 ເຈົ້າຊີວິດໄດ້ເອົາໄມ້ຈັນນີ້ທຳເສົາຄ້າພຣະວິຫານ ເສົາຄ້າພຣະຣາຊວັງ ແລະທຳພິນໃຫ້ນັກດົນຕຣີຕລອດທຸກວັນນີ້ ບໍ່ເຄີຍເຫັນໄມ້ຈັນຢ່າງນີ້ຈັກເທື່ອ
- 13 ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ພຣະຣາຊທານຫລາຍສິ່ງໃຫ້ພຣະຣາຊິນີແຫ່ງເຊບາ ຕາມເຄື່ອງອັນອຸດົມສົມບູນທີ່ພຣະອົງມີຢູ່ ແລະພຣະອົງຍັງໄດ້ພຣະຣາຊທານຕື່ມອີກຕາມທີ່ພຣະນາງຕ້ອງການ ແລ້ວພຣະນາງພ້ອມທັງປັນດາເສນາອາມາດກຳກັບຄືນເມືອສູ່ປະເທດຂອງຕົນ

ຄວາມມັ່ງຄັ້ງກັບພຣະກຽດເລືອງລືຂອງໂຊໂລໂມນ

- 14 ນ້ຳຫນັກຂອງທອງຄຳທີ່ນຳມາສົ່ງໂຊໂລໂມນໃນປີທີ່ນັ້ນເປັນທອງຄຳທີ່ກຮ້ອຍທົກສິບຕະລັນ
- 15 ນອກເໜືອຈາກທອງຄຳຊຶ່ງມາຈາກພໍ່ຄ້າ ແລະຈາກການຄ້າຂອງພວກພໍ່ຄ້າ ແລະຈາກກະສັດທັງປວງຂອງປະເທດອາຣະເບັງ ແລະຈາກບັນດາເຈົ້າເມືອງແຫ່ງແຜ່ນດິນ
- 16 ກະສັດໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງໂລ່ສອງຮ້ອຍອັນດ້ວຍທອງຄຳທຸບ ໂລ່ອັນນຶ່ງໃຊ້ທອງຄຳທີ່ກຮ້ອຍເຊເກລ
- 17 ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງໂລ່ສາມອັນດ້ວຍທອງຄຳທຸບ ໂລ່ອັນນຶ່ງໃຊ້ທອງຄຳສາມມິນັສ ແລະພຣະຣາຊາຊົງເກັບໂລ່ໄວ້ໃນຫ້ອງໂຖງແຫ່ງດົງເລບານອນ
- 18 ພຣະຣາຊາຊົງກະທຳພຣະທີ່ນັ່ງງາຊ້າງຂນາດໃຫຍ່ດ້ວຍ ແລະຊົງໂອບດ້ວຍທອງຄຳຢ່າງງາມທີ່ສຸດ
- 19 ພຣະທີ່ນັ່ງນັ້ນມີບັນໄດທົກຂັ້ນ ພະນັກຫລັງຂອງພຣະທີ່ນັ່ງນັ້ນກົມຂ້າງເທິງ ແລະສອງຂ້າງພຣະທີ່ນັ່ງນັ້ນມີທີ່ວາງພຣະຫັດ ມີສິ່ງສອງໂຕຍືນຢູ່ຂ້າງທີ່ວາງພຣະຫັດ
- 20 ມີສິ່ງອີກສິບສອງໂຕຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງທົກຂັ້ນບັນໄດທັງສອງຂ້າງ ເຂົາບໍ່ເຄີຍທຳໃນຣາຊອານາຈັກໃດໆເໝືອນຢ່າງນີ້
- 21 ພາຊນະທັງສິ້ນສຳລັບເຄື່ອງຕື່ມຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນທຳດ້ວຍທອງຄຳ ແລະພາຊນະທັງສິ້ນທີ່ຢູ່ຫ້ອງໂຖງແຫ່ງດົງເລບານອນ ທຳດ້ວຍທອງຄຳບໍ່ຮີສຸດບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ທຳດ້ວຍເງິນເລີຍ ເງິນນັ້ນຖືວ່າເປັນຂອງບໍ່ມີຄ່າໃນສະໄຫມຂອງໂຊໂລໂມນ
- 22 ເພາະວ່າກະສັດມີກອງກຳປັ່ນເມືອງທາຣ໌ຊິສ ເດີນທະເລພ້ອມກັບກອງກຳປັ່ນເມືອງຮີຣາມກອງກຳປັ່ນເມືອງທາຣ໌ຊິສນຳທອງຄຳ ເງິນ ງ່າຊ້າງ ລົງ ແລະນົກຍູງມາສາມປີຕໍ່ຄັ້ງ

- 23 ດັ່ງນີ້ແຫລະ ກະສັດໂຊໂລໂມນຈຶ່ງໄດ້ປຽບກວ່າກະສັດອື່ນໆແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນເຣື່ອງສົມບັດ ແລະສະຕິ
ປັນຍາ
- 24 ແລະທົ່ວທັງໂລກກໍສແວງຫາທີ່ຈະເຂົ້າເຝົ້າໂຊໂລໂມນ ເພື່ອຈະພັງພຣະສະຕິປັນຍາຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະ
ຣາຊທານໄວ້ໃນໃຈຂອງທ່ານ
- 25 ທຸກຄົນກໍນຳເຄື່ອງປັນນາການຂອງເຂົາມາ ເປັນເຄື່ອງທຳດ້ວຍເງິນ ແລະທອງຄຳ ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ເຄື່ອງ
ອາວຸດ ເຄື່ອງເທດ ມ້າ ແລະລໍ ຕາມຈຳນວນກຳຫນົດທຸກໆປີ
- 26 ໂຊໂລໂມນຊົງສະສົມຣົດຮົບ ແລະພົນມ້າ ພຣະອົງຊົງມີຣົດຮົບນຶ່ງພັນສີ່ຮ້ອຍຄັນ ແລະພົນມ້ານຶ່ງຫມື່ນ
ສອງພັນຄົນ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງໃຫ້ປະຈຳຢູ່ທີ່ຫົວເມືອງຣົດຮົບ ແລະຢູ່ກັບພຣະຣາຊາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 27 ແລະພຣະຣາຊາຊົງກະທຳໃຫ້ເງິນນັ້ນເປັນຂອງສາມັນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເຫມືອນກ້ອນຫີນ ແລະຊົງກະທຳ
ໃຫ້ມີໄມ້ສົນມາກມາຍເຫມືອນຕົ້ນໄມ້ເດື່ອແຫ່ງເນີນເຊເຟລາ
- 28 ມ້າອັນດີເປັນສິນຄ້າເຂົ້າຂອງໂຊໂລໂມນມາຈາກເອຢິບ ແລະເມືອງກູເອ ແລະບັນດາພໍ່ຄ້າຂອງພຣະຣາ
ຊາກໍໄດ້ມາຈາກ ກູເອຕາມຣາຄາ
- 29 ຈະນຳຣົດຮົບຄັນນຶ່ງເຂົ້າມາຈາກເອຢິບໄດ້ໃນຣາຄາຫົກຮ້ອຍເຊເກລ ເງິນ ແລະມ້າໂຕນຶ່ງ ນຶ່ງຮ້ອຍຫນ້າສິບ
ດັ່ງນັ້ນໂດຍທາງພວກພໍ່ຄ້າເຂົາກໍສົ່ງອອກໄປຍັງບັນດາກະສັດທັງປວງຂອງຄົນຣົດຕີ ແລະບັນດາກະສັດ
ຂອງຊີເຣັຍ(ອາຣາມ)

11. ເຣື່ອງໂຊໂລໂມນຫັນຫນີຈາກພຣະເຈົ້າ

- 1 ກະສັດໂຊໂລໂມນຊົງຮັກຍິງຕ່າງດ້ວຍຫລາຍຄົນ ນອກຈາກທິດາຂອງຟາຣາໂອ ມີຍິງຄົນໂມອາບ ຄົນອັມ
ໂມນ ຄົນເອໂດມ ຄົນຊີໂດນີອານ ແລະຄົນຣົດຕີ
- 2 ເປັນຂອງປະຊາຊາດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຄົນອິສຣາເອນວ່າ, “ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າເຂົ້າໄປແຕ່ງງານກັບ
ເຂົາທັງຫລາຍ ຫລືຢ່າໃຫ້ເຂົາມາແຕ່ງງານກັບເຈົ້າ ເພາະເຂົາຈະຫັນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄປຕາມພຣະຂອງເຂົາ
ເປັນແນ່” ໂຊໂລໂມນຊົງຕິດພັນກັບຄົນເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມຮັກ
- 3 ພຣະອົງມີມະເຫສີເຈັດຮ້ອຍ ແລະນາງຫ້າມສາມຮ້ອຍແລະບັນດາມະເຫສີຂອງພຣະອົງກໍຊົງຫັນພຣະທັຍ
ຂອງພຣະອົງໄປເສັງ
- 4 ເພາະຢູ່ມາເມື່ອໂຊໂລໂມນຊົງເຖົ້າຊະຣາແລ້ວ ມະເຫສີຂອງພຣະອົງໄດ້ຫັນພຣະທັຍຂອງພຣະອົງໃຫ້ໄປ
ຕາມພຣະອື່ນ ແລະພຣະທັຍຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ດັ່ງພຣະທັຍ
ຂອງດາວິດຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ
- 5 ເພາະໂຊໂລໂມນຊົງດຳເນີນຕາມພຣະອັຊຕາຣ໌ເຕ ພຣະແມ່ເຈົ້າຂອງຄົນຊີໂດນ ແລະຕາມພຣະມິນໂຄມ
ສິ່ງທີ່ຫນ້າກຽດຊັງຂອງຄົນອັມໂມນ

- 6 ໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຊົງກະທຳສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງເຕັມພຣະທັຍດັ່ງດາວິດຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳມາແລ້ວນັ້ນ
- 7 ແລ້ວໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງສ້າງສະຖານທີ່ສູງສຸດ ສຳລັບພຣະ ເຄໂມສ ສິ່ງທີ່ຫນ້າກຽດຊັງຂອງໂມອາບ ໃນພູເຂົາທີ່ຢູ່ກັບຂ້າມເຢຣູຊາເລັມ ແລະສຳລັບພຣະໂມເລກ ສິ່ງທີ່ຫນ້າກຽດຊັງຂອງຄົນອັມໂມນ
- 8 ແລະພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກະທຳດັ່ງນັ້ນເພື່ອມະເຫສີຕ່າງດ້າວຂອງພຣະອົງທັງສິ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມ ແລະຖວາຍເຄື່ອງສັຕບູຊາແກ່ບັນດາພຣະຂອງເຂົາ
- 9 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ້ວຕໍ່ໂຊໂລໂມນ ເພາະພຣະທັຍຂອງທ່ານໄດ້ຫັນໄປເສັ້ນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຜູ້ໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ທ່ານສອງຄັ້ງແລ້ວ
- 10 ແລະໄດ້ຊົງສັ່ງທ່ານກຽວກັບເຮືອງນີ້ວ່າທ່ານບໍ່ຄວນໄປຕິດຕາມພຣະອື່ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 11 ເພາະສະນັ້ນພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບໂຊໂລໂມນວ່າ, “ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າເປັນຢ່າງນີ້ ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາ ແລະກົດເກນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັ່ງເຈົ້າໄວ້ ເຮົາຈະຈັກອານາຈັກເສັ້ນຈາກເຈົ້າ ແລະໃຫ້ແກ່ຂ້າຮາຊການຂອງເຈົ້າ
- 12 ສັນນັ້ນກໍດີເພາະເຫັນແກ່ດາວິດບິດາຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະບໍ່ກະທຳໃນວັນເວລາຂອງເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຈະຈັກອອກຈາກມີບຸດຂອງເຈົ້າ
- 13 ຢ່າງໃດກໍດີ ເຮົາຈະບໍ່ຈັກເສັ້ນຫມົດອານາຈັກ ແຕ່ເຮົາຈະໃຫ້ເຜົາໜຶ່ງແກ່ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເຫັນແກ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະເພື່ອເຫັນແກ່ເຢຣູຊາເລັມຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້”
- 14 ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ສັດຕູເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ໂຊໂລໂມນ ຄືຮາດາດ ຄົນເອໂດມ ທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍຮາຊວົງແຫ່ງເອໂດມ
- 15 ເພາະເມື່ອດາວິດຢູ່ໃນເອໂດມ ແລະໂຢອາບຜູ້ບັນຊາການກອງທັບໄດ້ຂຶ້ນໄປຝັງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າ ເຂົາໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນເອໂດມເສັ້ນ
- 16 (ເພາະໂຢອາບ ແລະຄົນອິສຣາເອນທັງສິ້ນຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນຫົກເດືອນ ຈົນກວ່າເຂົາຈະໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນເອໂດມ)
- 17 ແຕ່ຮາດາດໄດ້ຫນີໄປເອຍິບ ພ້ອມກັບຄົນເອໂດມບາງຄົນຜູ້ເປັນຂ້າຮາຊການຂອງບິດາຂອງທ່ານ ຄັ້ງນັ້ນຮາດາດຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່
- 18 ເຂົາທັງຫລາຍຍົກອອກຈາກມິດີອານມາຍັງປາຣານ ແລະພາຄົນຈາກປາຣານມາກັບເຂົາ ແລະມາເຖິງເອຍິບ ເຝົ້າກະສັດຟາຣາໂອກະສັດແຫ່ງເອຍິບ ຜູ້ປະທານເຮືອນຫລັງໜຶ່ງແກ່ເຂົາ ແລະກຳນົດໃຫ້ໄດ້ຮັບບັນສະບຽງອາຫານ ແລະປະທານທີ່ດິນໃຫ້ເຂົາດ້ວຍ
- 19 ແລະຮາດາດເປັນທີ່ຊອບຫລາຍໃນສາຍຕາຂອງຟາຣາໂອ ຟາຣາໂອຈຶ່ງປະທານນ້ອງສາວຂອງມະເຫສີຂອງທ່ານເອງ ຄື(ຂະນິດຖາ) ນ້ອງສາວຂອງພຣະຣາຊິນີທາເປເນສໃຫ້ແຕ່ງງານກັບເຂົາ

- 20 ແລະນ້ອງສາວຂອງທາເປເນສປະສູດເກນູບັທໃຫ້ທ່ານເປັນບຸດຊາຍ ຜູ້ຊຶ່ງຖືກລ້ຽງດູໄວ້ໃນວັງຂອງຟາຣາໂອ ແລະເກນູບັທຢູ່ໃນວັງຂອງຟາຣາໂອໃນຫມູ່ຮາຊໂອຣົດຂອງຟາຣາໂອ
- 21 ແຕ່ເມື່ອຮາດາດຢູ່ໃນເອຍິບໄດ້ຍິນວ່າ ດາວິດໄດ້ລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງແລ້ວ ແລະໂຍ ອາບຜູ້ບັນຊາການກອງທັບກໍສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ຮາດາດຈຶ່ງທູນຟາຣາໂອວ່າ, “ຂໍຂ້າພຣະອົງທູນລາ ເພື່ອ ຂ້າພຣະອົງຈະກັບໄປຍັງປະເທດຂອງຂ້າພຣະອົງເອງ”
- 22 ແຕ່ຟາຣາໂອສັ່ງກັບທ່ານວ່າ, “ທ່ານຢູ່ກັບເຮົາຂາດສິ່ງໃດຫລື ບັດນີ້ທ່ານຈຶ່ງເສາະຫາທີ່ຈະກັບໄປຍັງປະ ເທດຂອງທ່ານ” ແລະທ່ານກໍທູນພຣະອົງວ່າ, “ບໍ່ຂາດສິ່ງໃດເລີຍ ແຕ່ຂໍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງໄປເຖິດ”
- 23 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ສັດຕູເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ທ່ານອີກຄົນນຶ່ງ ຄືເຮໂຊນບຸດຂອງເອລີອາດາ ຜູ້ທີ່ໜີໄປຈາກຮາ ດາເດເຊີກະສັດແຫ່ງໂຊບາເຈົ້ານາຍຂອງຕົນ
- 24 ເມື່ອດາວິດເຂັ້ນຂ້າຊາວໂຊບາເຂົາກໍຮວບຮວມຜູ້ຄົນໃຫ້ຢູ່ກັບເຂົາ ກາຍເປັນທົວຫນ້າຂອງກອງບຸ້ນ ແລະ ເຂົາທັງຫລາຍກໍໄປຍັງເມືອງດາມັສກັສອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຄອບຄອງເມືອງດາມັສກັສ
- 25 ທ່ານເປັນສັດຕູຂອງອິສຣາເອນຕລອດວັນເວລາຂອງໂຊໂລໂມນ ກໍ່ເຫດຮ້າຍດັ່ງທີ່ຮາດາດໄດ້ກະທຳ ແລະທ່ານກຽດຊັງອິສຣາເອນ ແລະໄດ້ປົກຄອງຢູ່ເໜືອຊີເຣັງ (ອາຣາມ)
- 26 ເຢໂຣໂບອາມບຸດຊາຍຂອງເນບັດ ເປັນຄົນຕະກູນເອຟຣາອິມທີ່ມາຈາກເຊເຣດາ ແມ່ຂອງເຂົາຊື່ວ່າ ເຊຣູ ອາ ນາງເປັນແມ່ຫມ້າຍ ເຢໂຣໂບອາມເປັນຄົນໃນວົງຮາຊການຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນ ແຕ່ເຂົາໄດ້ກະບົດຕໍ່ ພຣະອົງ
- 27 ເຣື່ອງຮາວການກະບົດຂອງເຢໂຣໂລອາມເປັນດັ່ງນີ້ ເຈົ້າໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງປ້ອມມິນໂລ ຢູ່ທາງເບື້ອງທິດ ຕາເວັນອອກຂອງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ອັດປ່ອງແຕກຂອງກຳແພງເມືອງຂອງດາວິດບິດາຂອງ ພຣະອົງ ເຢໂຣໂບອາມເປັນຊາຍຫນຸ່ມທີ່ເກັ່ງກ້າ
- 28 ເມື່ອເຈົ້າໂຊໂລໂມນສັງເກດເຫັນເຢໂຣໂບອາມເປັນຊາຍຫນຸ່ມທີ່ເກັ່ງກ້າ ແລະເອົາໃຈໃສ່ໃນວຽກງານ ພຣະ ອົງຈຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ກຳກັບຄົນງານທັງຫມົດຂອງຕະກູນມານັສເຊ ແລະເອຟຣາອິມ
- 29 ວັນນຶ່ງ ເມື່ອເຢໂຣໂບອາມອອກໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມອາຣີຢາຊາວຊີໂລ ໄດ້ພົບທ່ານ ທີ່ກາງທາງ ອາຣີຢານຸ່ງເຄື່ອງເສື້ອ ຄຸມໃຫມ່ ແລະທັງສອງຢູ່ນອກເມືອງຕາມລຳພັງໃນທົ່ງນາ
- 30 ແລ້ວອາຣີຢາແກ້ເສື້ອຄຸມໃຫມ່ອອກມາຈັກເປັນສິບສອງສິ້ນ
- 31 ແລະທ່ານເວົ້າຕໍ່ເຢໂຣໂບອາມວ່າ, “ທ່ານຈຶ່ງເອົາໄປສິບສິ້ນເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາກຳລັງຈະຈັກອານາຈັກຈາກມີໂຊໂລໂມນ ແລະຈະໃຫ້ເຈົ້າສິບຕະກູນ
- 32 (ແຕ່ເຂົາຈະມີຕະກູນນຶ່ງເພື່ອເຫັນແກ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະເພື່ອເຫັນແກ່ເຢຣູຊາເລັມເມືອງຊຶ່ງເຮົາ ເລືອກຈາກຖ້າມກາງເຜົາທັງປວງຂອງອິສຣາເອນ)
- 33 ເພາະວ່າໂຊໂລໂມນໄດ້ລືມເຮົາ ແລະໄປນະມັສການຮູບພຣະອັຊຕາເຕ ຄືເທບທິດາຂອງຊາວຊີໂດມ ເຄ ໂມສພຣະເຈົ້າຂອງຊາວໂມອາບ ມິນໂກມພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອັມໂມນ ເຂົາບໍ່ໄດ້ພັງຄວາມເຮົາ ເຂົາທຳໃນ

ສິ່ງທີ່ຜິດ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືກສາພຣະບັນຍັດ ແລະຂໍ້ຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາ ຕາມທີ່ດາວິດບິດາຂອງເຂົາໄດ້ປະຕິບັດ
ມາ

- 34 ແຕ່ວ່າເຮົາຈະບໍ່ເອົາຮາຊອານາຈັກອອກຫນີຫມົດຈາກກຳມີຂອງເຂົາ ເພາະເຮົາຍັງຈະໃຫ້ເຂົາເປັນເຈົ້າຊີວິດ
ປົກຄອງໄປຕລອດຊົ່ວຊີວິດ ເພາະເຫັນແກ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຜູ້ທີ່ຖືກສາພຣະບັນຍັດ ແລະພຣະ
ຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາໄວ້
- 35 ເຮົາຈະຍຶດເອົາຮາຊອານາຈັກອອກຈາກກຳມີບຸດຊາຍຂອງເຂົາ ແລະມອບໃຫ້ເຈົ້າປົກຄອງສິບຕະກູນ
- 36 ເຮົາຈະໃຫ້ບຸດຊາຍຂອງເຂົາປົກຄອງນຶ່ງຕະກູນ ເພື່ອວ່າຈະມີເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດປົກຄອງຢູ່ຕລອດ
ໄປທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງເປັນເມືອງທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນບ່ອນປະທັບຂອງເຮົາ
- 37 ສະນັ້ນ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າປົກຄອງຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ ແລະເຈົ້າຈະເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງຊາວອິສຣາເອນ
- 38 ຖ້າວ່າເຈົ້າຟັງຄໍາສັ່ງທຸກຢ່າງ ແລະຂັບຕາມວິຖີທາງຂອງເຮົາໂດຍປະຕິບັດໃນທຸກໆສິ່ງ ທີ່ຖືກຕ້ອງແລະຮັກ
ສາພຣະບັນຍັດທັງຂໍ້ຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາ ຕາມທີ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ປະຕິບັດມາ ເຮົາຈະສະຖິດຢູ່ກັບ
ເຈົ້າ ແລະຈະໃຫ້ເຈົ້າເປັນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະຈະໃຫ້ມີເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າປົກຄອງສິບແທນເຈົ້າ
ຊຶ່ງເປັນເຫມືອນດັ່ງກະສັດດາວິດຍ້ອນໂຊໂລໂມນທຳຜິດ
- 39 ເຮົາຈະລົງໂທດເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ ແຕ່ຈະບໍ່ລົງໂທດເຊື້ອສາຍນັ້ນຕລອດໄປ
- 40 ໂຊໂລໂມນໄດ້ພຍາຍາມຂ້າເຢໂຣໂບອາມ ແຕ່ເຂົາໄດ້ບົບຫນີໄປຫາຊີຊາກເຈົ້າຊີວິດປະເທດເອຍິບ ແລະກໍ
ຄ້າງຢູ່ໃນປະເທດນີ້ຈົນໂຊໂລໂມນເຖິງສວັນນະຄົດ

ໂຊໂລໂມນສິ້ນພຣະຊົນ
(2 ຂຄວ 9:29-31)

- 41 ເຮືອງຣາວຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນ ເຊັ່ນວຽກການຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ ຕລອດທັງສະຕິປັນຍາຂອງ
ພຣະອົງ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມປະຫວັດຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນຫລື
- 42 ເຈົ້າໂຊໂລໂມນເປັນເຈົ້າຊີວິດທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະປົກຄອງທົ່ວທັງອິສຣາເອນໄດ້ສິ້ນສຸດ
- 43 ແລ້ວພຣະອົງກໍສວັນນະຄົດໄປຢູ່ນຳພວກບູຢ່າຕາຍາຍ ເຂົາໄດ້ຝັງສົບພຣະອົງໄວ້ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
ຕໍ່ມາ ເຮໂຣໂບອາມ ບຸດຊາຍຂອງພຣະອົງກໍຂຶ້ນຄອງຮາຊສົມບັດແທນ

12. ປະຊາຊົນອິສຣາເອນກະບົດຕໍ່ຕ້ານ ເຮໂຣໂບອາມ
(2 ຂຄວ 10:1-19)

- 1 ເຮໂຣໂບອາມໄດ້ໄປເມືອງຊີເຄມ ບ່ອນທີ່ພວກອິສຣາເອນພາກັນເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ທ່ານເປັນເຈົ້າ
ຊີວິດ
- 2 ຂ່າວເຮືອງນີ້ໄດ້ຊ່າລືໄປເຖິງທູຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດຊາຍຂອງເນບັດ ຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນປະເທດເອຍິບ ບ່ອນທີ່
ເຂົາປົບໄປລີ້ເຈົ້າໂຊໂລໂມນ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງກັບຄືນເມືອປະເທດຂອງຕົນເອງ

- 3 ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເຊີນເຂົາມາ ແລ້ວເຢໂຣໂບອາມພ້ອມທັງພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນຈຶ່ງພາກັນໄປ
ທູນຕໍ່ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມວ່າ,
- 4 “ເຈົ້າໂຊໂລໂມນສະເດັດພໍ່ຂອງພຣະອົງ ປະຕິບັດຕໍ່ພວກຂ້າພຣະອົງຮຸນແຮງຫລາຍ ໂດຍໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດ
ວຽກອັນຫນັກຫນ່ວງ ດຽວນີ້ຂໍພຣະອົງຜ່ອນຜັນວຽກອັນຫນັກຫນ່ວງນີ້ ແລະໂຜດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກຂ້າ
ພຣະອົງຢູ່ຢ່າງສະບາຍ ພວກຂ້າພຣະອົງຈະຂໍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ”
- 5 ພຣະອົງສັ່ງກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງກັບໄປເສັງຈັກສາມວັນ ແລ້ວຈຶ່ງມາຫາເຮົາອີກ” ປະຊາຊົນຈຶ່ງກັບໄປ
- 6 ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມ ຈຶ່ງປຶກສາກັບພວກອະວຸໂສທີ່ເຄີຍເປັນທີ່ປຶກສາຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນ ທ່ານຖາມພວກ
ນີ້ວ່າ, “ພວກທ່ານຈະແນະນຳໃຫ້ເຮົາຕອບປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ຢ່າງໃດ”
- 7 ພວກນີ້ຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າພຣະອົງຢາກເຮັດວຽກຮ່ວມກັບປະຊາຊົນເປັນຢ່າງດີ ຈຶ່ງຕອບໃຫ້ຖືກໃຈພວກເຂົາ
ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມສັດຊື່”
- 8 ແຕ່ວ່າ ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມປະຕິເສດຄຳແນະນຳຂອງພວກອະວຸໂສນີ້ ໂດຍໄປປຶກສາກັບພວກທີ່ເກີດລຸ້ນ
ຮາວຄາວດຽວກັນກັບຕົນ
- 9 ພຣະອົງຖາມວ່າ, “ພວກປະຊາຊົນໄດ້ມາຂໍຮ້ອງເຮົາໃຫ້ຜ່ອນຜັນວຽກອັນຫນັກຫນ່ວງຂອງພວກເຂົາ ພວກ
ທ່ານຈະເຫັນສົມຄວນໃຫ້ເຮົາເຮັດຢ່າງໃດດີ”
- 10 ພວກເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງຈະຕ້ອງບອກພວກເຂົາດັ່ງນີ້ຄື ນີ້ວກ້ອຍຂອງເຮົາກໍໃຫຍ່ກວ່າແອວຂອງ
ສະເດັດພໍ່
- 11 ຖ້າວ່າວຽກທີ່ສະເດັດພໍ່ຂອງເຮົາມອບຫມາຍໃຫ້ພວກເຈົ້າເຮັດນັ້ນຫນັກໂພດ ວຽກຂອງເຮົາທີ່ຈະມອບໃຫ້ນັ້ນ
ກໍຍັງຈະຫນັກກວ່າ ທ່ານຂຽນຕິພວກເຈົ້າດ້ວຍເຊືອກທຳມະດາ ແຕ່ເຮົາຈະຂຽນຕິພວກເຈົ້າດ້ວຍເຊືອກ
ຫນັງ”
- 12 ສາມວັນຕໍ່ມາ ເຢໂຣໂບອາມ ພ້ອມທັງຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນກໍກັບຄືນມາຫາເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມຕາມຄຳສັ່ງ
ຂອງພຣະອົງ
- 13 ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມປະຕິເສດຄຳແນະນຳຈາກທີ່ປຶກສາອະວຸໂສ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນຕາມຄຳແນະ
ນຳຂອງພວກທີ່ປຶກສາຫນຸ່ມ
- 14 ພຣະອົງກ່າວດ້ວຍໃຈຮ້າຍວ່າ, “ຖ້າວາວຽກການທີ່ສະເດັດພໍ່ຂອງເຮົາສັ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າເຮັດນັ້ນຫນັກໂພດ
ວຽກຂອງເຮົາທີ່ຈະສັ່ງໃຫ້ທຳນັ້ນກໍແຮງຈະຫນັກກວ່າທ່ານຂຽນຕິພວກເຈົ້າດ້ວຍເຊືອກທຳມະດາ ແຕ່ເຮົາຈະ
ຂຽນພວກເຈົ້າດ້ວຍເຊືອກຫນັງ”
- 15 ການທີ່ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມປະຕິເສດບໍ່ຟັງປະຊາຊົນແມ່ນການກະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອທຳໃຫ້ຄຳສັນ
ຍາຂອງພຣະອົງສຳເຣັດລົງ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງມອບໃຫ້ເຢໂຣໂບອາມຜ່ານທາງຜູ້ປະກາດພຣະທັມອາຮີຢາ
- 16 ເມື່ອຊາວອິສຣາເອນເຫັນວ່າ ເຈົ້າຊີວິດບໍ່ຍອມຟັງສຽງຂອງພວກຕົນ ພວກເຂົາກໍຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງດັງວ່າ,
“ພວກຂ້າພຣະອົງມີສ່ວນກ່ຽວພັນແນວໃດກັບກະສັດດາວິດ ພວກເຂົາເຄີຍເຮັດຫຍັງສຳລັບພວກເຮົາແດ່

ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນເມືອບ້ານເຖິດ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມຮັບພາຣະເບິ່ງແຍງພວກ
ຂອງພຣະອົງເອງ”

17 ດັ່ງນັ້ນ ພວກອິສຣາເອນຈຶ່ງໄດ້ພາກັນກະບົດ ໂດຍປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມປົກຄອງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ຕາມ
ເຂດແດນຂອງຕະກູນຢູດາ

18 ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ອາໂດຣາມ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມແຮງງານອອກໄປຫາພວກອິສຣາເອນ ແຕ່
ພວກເຂົາໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ທ່ານຈົນຕາຍ ໃນຕອນນີ້ ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມກໍຟ້າວຂຶ້ນຣົດມ້າຫນີໄປນະ
ຄອນເຢຣູຊາເລັມ

19 ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ພວກອິສຣາເອນຢູ່ທາງຣາຊອານາຈັກໄດ້ກະບົດຕໍ່ສູ້ເຊື້ອສາຍຣາຊວົງຂອງກະສັດດາວິດ

20 ຄືເມື່ອພວກອິສຣາເອນຮູ້ວ່າ ເຢໂຣໂບອາມກັບຄືນມາແຕ່ປະເທດເອຢິບແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເຊີນທ່ານເຂົ້າມາ
ຮ່ວມປະຊຸມກັບປະຊາຊົນ ແລະແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ທ່ານເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງຊາວອິສຣາເອນ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດ
ຕິດຕາມພຣະຣາຊວົງຂອງກະສັດດາວິດ ນອກຈາກຕະກູນຢູດາເທົ່ານັ້ນ

21 ພໍເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມມາຮອດນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງກໍທ້ອນໂຮມນັກຮົບໃນຕະກູນຢູດາ ແລະຕະກູນ
ເປັນຢາມິນ ມີຈຳນວນທັງຫມົດແສນແປດຫມື່ນຄົນ ເພື່ອໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກອິສຣາເອນ ແລະຍາດເອົາຣາຊ
ບັນລັງກັບຄືນມາ

22 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຊມັຍຢາວ່າ,

23 “ຈົ່ງບອກເຮໂຣໂບອາມ ບຸດຊາຍຂອງໂຊໂລໂມນ ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາພ້ອມທັງຊາວຢູດາ ແລະຊາວເປັນ
ຢາມິນທັງຫມົດວ່າ

24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ຢ່າໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວອິສຣາເອນພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າເລີຍ ຈົ່ງໃຫ້ທຸກຄົນກັບບ້ານ
ເພາະເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນີ້ມາຈາກເຮົາ” ທຸກຄົນກໍເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພາກັນກັບຄືນ
ເມືອ

25 ຕໍ່ມາ ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສ້າງແປງເມືອງຊີເຄມ ຢູ່ເຂດພູເອຟຣາອິມ ແລະອາໄສຢູ່ພຽງຊົ່ວຄາວ ແລ້ວກໍຈາກ
ບ່ອນນີ້ໄປສ້າງແປງເມືອງເປນູເອນອີກ

26 ເຢໂຣໂບອາມຄິດໃນໃຈວ່າ, “ຕໍ່ໄປຣາຊອານາຈັກນີ້ຈະກັບຄືນເປັນເຊື້ອສາຍດາວິດອີກ

27 ຖ້າປະຊາຊົນຂຶ້ນຍັງໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຢູ່ ຈິດໃຈ
ຂອງປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້ ກໍຕ້ອງປ່ຽນເປັນພວກຂອງເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ແລ້ວພວກເຂົາກໍ
ຈະຂ້າເຮົາ ແລະກັບຄືນຫາເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມກະສັດແຫ່ງຢູດາ”

28 ເມື່ອຄິດດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງເອົາຄຳມາສ້າງຮູບງົວເປັນສອງໂຕ ແລະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, “ຊາວອິສຣາ
ເອນເອີຍ ພວກເຈົ້າໄປຂາບໄຫວ້ທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມດົນນານພໍສົມຄວນແລ້ວ ນີ້ເດ່ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກ
ເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ນຳພວກເຈົ້າອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ”

29 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ປະດິດສະຖານຮູບງົວໂຕນຶ່ງໄວ້ທີ່ເມືອງເບັດເອນ ແລະອີກໂຕນຶ່ງໄວ້ທີ່ເມືອງດານ

- 30 ດັ່ງນັ້ນ ຊາວອິສຣາເອນຈຶ່ງທຳຜິດທີ່ໄປຂາບໄຫວ້ຢູ່ເມືອງເບັດເອນ ແລະເມືອງດານ
- 31 ເຢໂຮໂບອາມຍັງໄດ້ສ້າງວິຫານສະຖານທີ່ສູງ ຊຶ່ງກຳນົດຕັ້ງປະໂຫິດຈາກຫມູ່ປະຊາຊົນທັງປວງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນເລວີ
- 32 ເຢໂຮໂບອາມໄດ້ຈັດງານເທສການກິນລ້ຽງຂຶ້ນໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນແປດ ເຫມືອນດັ່ງເທສການທີ່ປະເທດຢູດາ ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາທີ່ເມືອງເບັດເອນ ຄືໄດ້ຖວາຍບູຊາຮູບງົວທີ່ພຣະອົງໄດ້ຫລໍ່ຂຶ້ນນັ້ນ ແລະພຣະອົງສະຖາປະນາປະໂຫິດທີ່ເມືອງເບັດເອນໃຫ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນບ່ອນຂາບໄຫວ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງໄວ້
- 33 ໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນແປດ ຊຶ່ງເປັນວັນເວລາທີ່ພຣະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງເອົາເອງ ພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງແທ່ນບູຊາ ແລະໄດ້ຈັດງານເທສການຂຶ້ນສຳລັບພວກອິສຣາເອນ ແລ້ວກໍຖວາຍບູຊາເຄື່ອງຫອມ

13. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມແຫ່ງຢູດາເຕືອນເຢໂຮໂບອາມ

- 1 ແລະເບິ່ງແມ່, ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົນນຶ່ງໄດ້ອອກມາຈາກຢູດາໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຍັງທີ່ເບັດເອນ ເຢໂຮໂບອາມຊົງຢືນຢູ່ທີ່ແທ່ນເພື່ອຈະເຜົາເຄື່ອງຫອມ
- 2 ແລະຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຮ້ອງກ່າວໂທດແທ່ນນັ້ນໂດຍພຣະທັມຂອງຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ໂອ ແທ່ນບູຊາ ແທ່ນບູຊາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ “ເບິ່ງແມ່, ໂອຣົດອົງນຶ່ງຈະປະສູດມາໃນຣາຊວົງຂອງດາວິດຊີ ໂຢຊີຢາ ແລະເທິງເຈົ້າ ແທ່ນນີ້ຈະຂ້າປະໂຫິດແຫ່ງສະຖານທີ່ສູງ ຜູ້ຊຶ່ງເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງເຈົ້າ ແລະເຂົາຈະເຜົາກະດູກຄົນເທິງເຈົ້າ”
- 3 ແລະທ່ານກໍໃຫ້ຫມາຍສຳຄັນໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ກ່າວວ່າ, “ນີ້ເປັນຫມາຍສຳຄັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຂົາຈະພັງແທ່ນບູຊາລົງມາ ແລະມູນຂີ້ເທົາຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນຈະຖືກເທອອກ”
- 4 ແລະຢູ່ມາເມື່ອພຣະຣາຊາຊົງສະດັບຄຳກ່າວຂອງຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຮ້ອງກ່າວໂທດແທ່ນນັ້ນທີ່ເບັດເອນ ເຢໂຮໂບອາມກໍຢຽດພຣະຫັດອອກຈາກແທ່ນນັ້ນ ກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຈັບເຂົາໄວ້” ແລະພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຊຶ່ງຢຽດອອກຕໍ່ເຂົານັ້ນກໍຫ່ຽວແຫ້ງໄປ ພຣະອົງຈະພັບກັບເຂົ້າຫາຕົວອີກກໍບໍ່ໄດ້
- 5 ແທ່ນບູຊາກໍພັງລົງດ້ວຍ ແລະມູນຂີ້ເທົາກໍຮ່ວງລົງມາຈາກແທ່ນ ຕາມຫມາຍສຳຄັນຊຶ່ງຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 6 ແລະພຣະຣາຊາສັ່ງກັບຄືນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງໄຫວ້ອນຂໍພຣະກະຣຸນາແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຂໍຈົ່ງອ້ອນວອນເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພຣະເຈົ້າຈະພັບມືກັບເຂົ້າຫາຕົວໄດ້ອີກ” ແລະຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຣາຊາກໍຊົງພັບພຣະຫັດກັບເຂົ້າຫາພຣະອົງໄດ້ອີກ ແລະເປັນເຫມືອນເດີມ
- 7 ແລະພຣະຣາຊາສັ່ງກັບຄືນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ເຊີນມາບ້ານກັບຂ້າພະເຈົ້າເຖີດ ແລະຮັບປະທານດ້ວຍກັນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ຮາງວັນແກ່ທ່ານ”

- 8 ແລະຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸນພຣະຣາຊາວ່າ, “ຖ້າທ່ານຈະໃຫ້ຈັກເຄິ່ງຣາຊສົມບັດຂອງທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄປກັບທ່ານ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບປະທານອາຫານ ຫລືດີ່ມນ້ຳໃນທີ່ນີ້
- 9 ເພາະວ່າພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ຢ່າງນັ້ນວ່າ “ເຈົ້າຢ່າກິນອາຫານຫລືດີ່ມນ້ຳ ຫລືກັບໄປຕາມທາງທີ່ເຈົ້າມານັ້ນ”
- 10 ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໄປເສັງອີກທາງນຶ່ງ ແລະບໍ່ກັບໄປຕາມທາງທີ່ທ່ານມາຍັງເບັດເອນ
- 11 ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃຫ້ແກ່ຄົນນຶ່ງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເບັດເອນ ແລະບຸດຊາຍຂອງທ່ານກໍໄດ້ມາບອກທ່ານເຖິງເລື່ອງຣາວທັງສິ້ນ ຊຶ່ງຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃນວັນນັ້ນທີ່ເບັດເອນ ຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ພຣະຣາຊາ ເຂົາທັງຫລາຍກໍໄດ້ເລົ່າໃຫ້ບິດາຂອງເຂົາຟັງດ້ວຍ
- 12 ແລະບິດາຂອງເຂົາໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, “ທ່ານໄປທາງໃດ” ແລະບຸດຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາກໍຊີ້ທາງຊຶ່ງຂອງຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຈາກກຢູດາໄດ້ເດີນໄປ
- 13 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບບຸດຊາຍຂອງເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງຜູກອານລໍໃຫ້ພໍ” ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຜູກອານລໍໃຫ້ເຂົາ ແລ້ວເຂົາກໍຂຶ້ນຂີ້
- 14 ເຂົາໄດ້ໄປຕາມຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ພົບທ່ານນັ່ງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໂອກຕົ້ນນຶ່ງ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ທ່ານເປັນຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງມາຈາກກຢູດາຫລື” ທ່ານກໍຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ”
- 15 ເຂົາຈຶ່ງຕອບທ່ານວ່າ, “ເຊີນມາບ້ານກັບຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ ແລະມາຮັບປະທານອາຫານ”
- 16 ທ່ານເວົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບໄປກັບທ່ານ ຫລືເຂົ້າໄປພັກກັບທ່ານບໍ່ໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບປະທານອາຫານຫລືດີ່ມນ້ຳກັບທ່ານໃນທີ່ນີ້
- 17 ເພາະພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ເຈົ້າຢ່າຮັບປະທານອາຫານຫລືດີ່ມນ້ຳທີ່ນັ້ນ ຫລືກັບໂດຍທາງທີ່ເຈົ້າໄດ້ມາ”
- 18 ແລະເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າກໍເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຫມືອນຢ່າງທີ່ທ່ານເປັນນັ້ນດ້ວຍ ມີທູດສວັນອົງນຶ່ງມາບອກຂ້າພະເຈົ້າໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ “ຈຶ່ງນຳເຂົາກັບມາກັບເຈົ້າຍັງເຮືອນຂອງເຈົ້າເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮັບປະທານອາຫານ ແລະດີ່ມນ້ຳ” ແຕ່ເຂົາມຸສາຕໍ່ທ່ານ
- 19 ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໄປກັບເຂົາ ແລະໄດ້ຮັບປະທານອາຫານໃນເຮືອນຂອງເຂົາ ແລະໄດ້ດີ່ມນ້ຳ
- 20 ແລະຂນະທີ່ທ່ານນັ່ງຢູ່ທີ່ໂຕະ ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳທ່ານກັບມາ
- 21 ແລະເຂົາຮ້ອງຕໍ່ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ມາຈາກກຢູດາວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ “ເພາະເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າສັ່ງເຈົ້າ
- 22 ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ກັບມາ ແລະຮັບປະທານອາຫານແລະດີ່ມນ້ຳໃນທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງສັ່ງກັບເຈົ້າວ່າ “ຢ່າຮັບປະທານອາຫານຫລືດີ່ມນ້ຳ” ສິບຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ໄປເຖິງອຸບໂມງຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ”
- 23 ແລະຢູ່ມາຫລັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບປະທານອາຫານແລະດີ່ມນ້ຳແລ້ວ ເຂົາກໍຜູກອານລໍໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ພາກັບມາ

- 24 ແລະເມື່ອທ່ານໄປ ສົງກໍອອກມາພົບທ່ານທີ່ຖນົນແລະຂ້າທ່ານເສັງ ແລະສົບຂອງທ່ານກໍຖືກຖິ້ມໄວ້ໃນຖນົນ ແລະລໍໂຕນັ້ນກໍຢືນຢູ່ຂ້າງໆທ່ານ ສົງກໍຢືນຢູ່ຂ້າງໆທ່ານດ້ວຍ
- 25 ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຄົນຜ່ານໄປ ແລະໄດ້ເຫັນສົບຖິ້ມຢູ່ໃນຖນົນ ແລະສົງຢືນຢູ່ຂ້າງສົບນັ້ນ ເຂົາກໍມາບອກກັນ ໃນເມືອງບ່ອນທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຖົ້າຢູ່ນັ້ນ
- 26 ແລະເມື່ອຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ທີ່ນຳທ່ານກັບມາຈາກທາງຊາບເຮືອງ ເຂົາເວົ້າວ່າ, “ນັ້ນເປັນຄົນຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບທ່ານໄວ້ກັບສົງ ຊຶ່ງໄດ້ຈັກທ່ານແລະຂ້າທ່ານເສັງ ຕາມຄຳຊົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບທ່ານ”
- 27 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບບຸດຊາຍຂອງເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຜູກອານລໍໃຫ້ພໍ” ແລ້ວເຂົາກໍຜູກອານລໍໃຫ້
- 28 ເຂົາຈຶ່ງໄປ ແລະພົບສົບນັ້ນຖິ້ມຢູ່ໃນຖນົນ ແລະລໍກັບສົງກໍຢືນຢູ່ຂ້າງໆສົບນັ້ນ ສົງບໍ່ໄດ້ກິນສົບນັ້ນ ຫລືຈັກ ລໍນັ້ນ
- 29 ແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຍົກສົບຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລວາງໄວ້ເທິງລໍ ນຳກັບມາຍັງເມືອງຂອງຜູ້ປະ ກາດພຣະທັມເຖົ້າ ເພື່ອໄວ້ທຸກໃຫ້ ແລະຝັງທ່ານເສັງ
- 30 ແລະເຂົາວາງສົບນັ້ນໃນທີ່ວາງສົບຂອງຕົນເອງ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍໄວ້ທຸກໃຫ້ກ່າວວ່າ, “ອະນິດຈາ ພີ່ ນ້ອງເອີຍ”
- 31 ເມື່ອໄດ້ຝັງທ່ານໄວ້ແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບບຸດຊາຍຂອງຕົນວ່າ, “ເມື່ອເຮົາຕາຍ ຈົ່ງຝັງເຮົາໄວ້ໃນທີ່ຝັງສົບຊຶ່ງ ຝັງຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ນັ້ນ ຈົ່ງວາງກະດູກຂອງເຮົາໄວ້ຂ້າງກະດູກຂອງທ່ານ
- 32 ເພາະວ່າຄຳເວົ້າຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຮ້ອງໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໂທດແທ່ນບູຊາໃນເປັດເອນ ແລະຕໍ່ ບັນດາບ່ອນຂາບໄຫວ້ຕ່າງໆຢູ່ໃນທົ່ວເມືອງຊາມາເຮັງ ຈະສຳເລັດເປັນແນ່
- 33 ພາຍຫລັງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເຢໂຣໂບອາມບໍ່ໄດ້ຫັນກັບຈາກທາງຊົ່ວຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຈາກຖ້າມກາງປະຊາ ຊົນໄດ້ຊຳຮະບາງຄົນໃຫ້ບໍລິສຸດເປັນປະໂຫິດໃຫ້ຮັບໃຊ້ທີ່ແທ່ນບູຊານັ້ນອີກ ຜູ້ໃດທີ່ພໍໃຈເປັນ ທ່ານກໍແຕ່ງ ຕັ້ງເຂົາໃຫ້ເປັນປະໂຫິດຮັບໃຊ້ປະຈຳທີ່ແທ່ນບູຊາ
- 34 ແລະສິ່ງນີ້ໄດ້ເປັນບາບແກ່ຣາຊວົງເຢໂຣໂບອາມ ເພື່ອຈະຕັດແລະທຳລາຍຣາຊວົງນັ້ນເສັງຈາກພື້ນແຜ່ນດິນ ໂລກ

14. ຄຳພະຍາກອນຂອງອາຣີຢາກ່າວໂທດ

ເຢໂຣໂບອາມ

- 1 ຄັ້ງນັ້ນອາບິຢາໂອຣົດຂອງເຢໂຣໂບອາມປະຊວນ
- 2 ແລະເຢໂຣໂບອາມ ຮັບສັ່ງກັບມະເຫສີຂອງພຣະອົງວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນປອມຕົວຂອງເຈົ້າ ຢ່າໃຫ້ຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນ ມະເຫສີຂອງເຢໂຣໂບອາມ ແລະຈົ່ງໄປຍັງ ຊີໂລ ເບິ່ງແມ່, ອາຣີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຜູ້ໄດ້ກ່າວ ເຮືອງເຮົາວ່າ ເຮົາຈະໄດ້ເປັນກະສັດເຫນືອຊົນຊາດນີ້

- 3 ເຈົ້າຈົ່ງເອົາເຂົ້າຈີ່ສິບກ້ອນ ແລະຂະໜົມຫວານ ແລະນ້ຳເຜິ້ງໄຫວ້ໜຶ່ງ ໄປຫາທ່ານ ທ່ານຈະບອກເຈົ້າວ່າ ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບເດັກນັ້ນ”
- 4 ມະເຫສີຂອງເຢໂຣໂບອາມກໍກະທຳດັ່ງນັ້ນ ພຣະນາງລຸກຂຶ້ນ ສະເດັດໄປຍັງຊີໂລ ສະເດັດມາເຖິງບ້ານ ຂອງອາຣີຢາ ຝ່າຍອາຣີຢາມອງບໍ່ເຫັນ ເພາະວ່າຕາຂອງທ່ານແຂງດ້ວຍອາຍຸຂອງທ່ານ
- 5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບອາຣີຢາວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ມະເຫສີຂອງເຢໂຣໂບອາມກຳລັງມາເພື່ອຈະຖາມເຈົ້າເຖິງ ເຣືອງໂອຣົດຂອງເຂົາເພາະເດັກນັ້ນປ່ວຍ ເຈົ້າຈົ່ງບອກນາງຢ່າງນີ້” ເມື່ອພຣະນາງສະເດັດໄປເຖິງ ພຣະ ນາງກໍແກ້ງກະທຳເປັນສະຕຣີຄົນອື່ນ
- 6 ແຕ່ເມື່ອອາຣີຢາໄດ້ຍິນສຽງບາດຕິນຂອງພຣະນາງ ເມື່ອພຣະນາງສະເດັດມາເຖິງປະຕູທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂໍ ເຊີນພຣະມະເຫສີຂອງເຢໂຣໂບອາມສະເດັດເຂົ້າມາຂ້າງໃນ ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຊົງແກ້ງກະທຳເປັນຄົນ ອື່ນ ເພາະຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາໃຫ້ທູນຂ່າວອັນຫນ້າສລົດໃຈແກ່ພຣະນາງ
- 7 ຂໍສະເດັດກັບໄປທູນເຢໂຣໂບອາມວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເພາະເຮົາ ໄດ້ເຊີດຊູເຈົ້າຂຶ້ນຈາກປະຊາຊົນ ແລະໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະມຸກເໜືອອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ
- 8 ແລະໄດ້ຈັກຮາຊອານາຈັກຈາກຮາຊວົງຂອງດາວິດມາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະເຖິງປານນັ້ນເຈົ້າກໍບໍ່ເປັນເໝືອນດາ ວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຜູ້ໄດ້ຮັກສາບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ແລະຕິດຕາມເຮົາດ້ວຍສຸດຈິດໃຈຂອງເຂົາ ກະທຳສິ່ງຊຶ່ງເປັນທີ່ຖືກຕ້ອງພໍຕາຂອງເຮົາ
- 9 ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ກະທຳຊົ່ວຍິ່ງກວ່າຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ກ່ອນເຈົ້າ ແລະໄດ້ໄປສ້າງພຣະອິນແລະຮູບຫລໍ່ ແລະໄດ້ກະ ທຳໃຫ້ເຮົາໂກດ ແລະໄດ້ປະຕິເສດເຮົາໄວ້ເສັງເບື້ອງຫລັງຂອງເຈົ້າ
- 10 ເພາະສະນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະນຳເຫດຮ້າຍມາເໜືອຮາຊວົງຂອງເຢໂຣໂບອາມ ແລະຈະຕັດຊາຍທຸກຄົນ ເສັງຈາກເຢໂຣໂບອາມ ທັງທາດ ແລະເສຣີຊົນໃນອິສຣາເອນ ແລະຈະຜານຮາຊວົງເຢໂຣໂບອາມເສັງຢ່າງ ສິ້ນເຊີງ ຢ່າງທີ່ຄົນເຜົາມູນສັດໃຫ້ໄຫມ້ຈົນສິ້ນ
- 11 ຜູ້ໃດໃນຮາຊວົງເຢໂຣໂບອາມທີ່ຕາຍໃນເມືອງ ຫມາຈະກິນ ແລະຜູ້ໃດທີ່ຕາຍໃນທົ່ງ ນົກໃນອາກາດຈະກິນ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລ້ນພຣະວາຈາໄວ້”
- 12 ເພາະສະນັ້ນ ຂໍເຊີນສະເດັດກັບໄປຍັງພຣະຮາຊວັງຂອງພຣະນາງ ເມື່ອຕີນຂອງພຣະນາງຢຽບເມືອງ ກຸມ ມານນັ້ນກໍຈະເຖິງແກ່ມໍຣະນາ
- 13 ແລະອິສຣາເອນທັງປວງຈະໄວ້ທຸກໃຫ້ເຂົາ ແລະຈະຝັງສົບເຂົາໄວ້ ເພາະເຂົາຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນໃນວົງເຢໂຣໂບ ອາມທີ່ຈະໄປເຖິງຫລຸມສົບ ເພາະໃນຕົວເຂົານັ້ນຍັງເຫັນບາງສິ່ງທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງ ອິສຣາເອນ ໃນຮາຊວົງຂອງເຢໂຣໂບອາມ
- 14 ນອກຈາກນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຕັ້ງກະສັດອີກອົງໜຶ່ງເໜືອອິສຣາເອນ ເພື່ອພຣະອົງຜູ້ຊຶ່ງຈະກຳຈັດຮາ ຊວົງຂອງເຢໂຣໂບອາມເສັງໃນວັນນີ້

- 15 ແລະແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຕີອິສຣາເອນເທມືອນໄມ້ອັສັນຢູ່ໃນນ້ຳ ແລະຈະຊົງຖອນຮາກອິສຣາເອນອອກເສັງຈາກແຜ່ນດິນອັນດີນີ້ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງຍົກໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ ແລະກະຈາຍເຂົາໄປຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສ້າງອາເຊຣິມ ຂອງເຂົາ ເປັນເຫດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດ
- 16 ແລະພຣະອົງຈະຊົງມອບອິສຣາເອນໄວ້ເພາະບາບຂອງເຢໂຣໂບອາມ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ກະທຳບາບແລະກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ”
- 17 ແລ້ວມະເຫສີຂອງເຢໂຣໂບອາມຊົງລຸກຂຶ້ນສະເດັດອອກໄປ ແລະມາເຖິງເມືອງຕິຣ໌ຊາ ແລະເມື່ອພຣະນາງສະເດັດເຖິງວັງ ກຸມມານເຖິງແກ່ມໍຣະນາ
- 18 ແລະອິສຣາເອນທັງປວງກໍຝັງສົບເຂົາ ແລະໄວ້ທຸກໃຫ້ເຂົາ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງສັ່ງໂດຍອາຣິຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
- 19 ຝ່າຍຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງເຢໂຣໂບອາມກ່າວເຖິງວ່າພຣະອົງຊົງທຳເສິກ ແລະຊົງຄອບຄອງຢ່າງໃດນັ້ນເບິ່ງແມ່, ກໍບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພົງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນ
- 20 ເວລາທີ່ເຢໂຣໂບອາມປົກຄອງນັ້ນເປັນເວລາຊາວສອງປີ ແລະພຣະອົງກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະນາດາບຣາຊໂອຣິດຂອງພຣະອົງກໍຂຶ້ນຄອງແທນ

ເຣໂຣໂບອາມປົກຄອງຢູດາ
(2 ຂຄວ 11:5-12:16)

- 21 ຝ່າຍເຣໂຣໂບອາມຣາຊໂອຣິດຂອງໂຊໂລໂມນຊົງປົກຄອງຢູ່ໃນຢູດາ ເມື່ອເຣໂຣໂບອາມຂຶ້ນຄອງນັ້ນ ມີພຣະຊົນມາຍຸຊາວເອັດພັນສາ ແລະຊົງຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສົບເຈັດປີ ເປັນນະຄອນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກຈາກເຜົ່າອິສຣາເອນ ເພື່ອຈະສະຖາປະນາພຣະນາມຂອງພຣະອົງທີ່ນັ້ນ ພຣະມານດາຂອງພຣະຣາຊາມີພຣະນາມວ່າ ນາອາມາຄົນອັມໂມນ
- 22 ແລະຢູດາໄດ້ກະທຳຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກະທຳໃຫ້ພຣະອົງຫວງແທນ ເພາະບາບທັງຫລາຍຊຶ່ງເຂົາໄດ້ກະທຳນັ້ນຫລາຍເສັງກວ່າບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາໄດ້ກະທຳ
- 23 ເພາະເຂົາໄດ້ສ້າງບ່ອນຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາຣົບດ້ວຍ ແລະເສົາສັກສິດ ແລະອາເຊຣິມສຳລັບຕົວເຂົາໄວ້ເທິງເນີນເຂົາສູງທຸກໆເນີນ ແລະໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ຂຽວທຸກຕົ້ນ
- 24 ແລະມີຊາຍແລະຍິງເປັນໂສເພນີໃນແຜ່ນດິນນັ້ນດ້ວຍ ແລະເຂົາໄດ້ກະທຳຕາມບັນດາສິ່ງຫນ້າກຽດຊັງແຫ່ງປະຊາຊາດທັງຫລາຍ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ອອກໄປໃຫ້ພົ້ນຫນ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນ
- 25 ໃນປີທີ່ຫ້າແຫ່ງກະສັດເຣໂຣໂບອາມ ຊີຊັກກະສັດເອຍິບໄດ້ຂຶ້ນມາຮົບກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 26 ທ່ານໄດ້ເກັບຊັບສົມບັດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊັບສົມບັດໃນພຣະຣາຊວັງຂອງກະສັດທ່ານໄດ້ເກັບໄປເສັງທຸກຢ່າງ ແລະທ່ານໄດ້ເກັບໂລ່ທອງຄຳຊຶ່ງໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງນັ້ນໄປຫມົດດ້ວຍ
- 27 ແລະກະສັດເຣໂຣໂບອາມໄດ້ກະທຳໂລ່ທອງສຳຣິດແທນໄວ້ ແລະມອບໄວ້ໃນມືຂອງພວກທະຫານຮັກສາພຣະອົງຜູ້ເຝົ້າປະຈຳພຣະຣາຊວັງ

- 28 ເມື່ອພຣະຣາຊາສະເດັດເຂົ້າໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທະຫານຮັກສາພຣະອົງກໍຖືໄລ່ອອກ ແລ້ວນຳກັບໄປເກັບໄວ້ໃນຫ້ອງທະຫານຮັກສາພຣະອົງຕາມເດີມ
- 29 ຝ່າຍພຣະຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງເຮໂຣໂບອາມ ແລະສັບພະສິ່ງທີ່ຊົງກະທຳບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພົງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື?
- 30 ມີສິ່ງຄາມລະຫວ່າງເຮໂຣໂບອາມ ແລະເຢໂຣໂບອາມສເມີໄປ
- 31 ແລະເຮໂຣໂບອາມກໍຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາກໍຝັງໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໃນນະຄອນດາວິດ ພຣະນາມຂອງຊົນນີຂອງພຣະອົງຄື ນາອາມາ ຄົນອັມໂມນແລະອາບິຢາມຣາຊໂອຣົດຂຶ້ນຄອງແທນ

15. ຮັຊການອາບິຢາມ

(2 ຂຄວ 13:1-14:1)

- 1 ໃນປີທີ່ສິບແປດແຫ່ງຮັຊການເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັທ ອາບິຢາມໄດ້ຂຶ້ນຄອງເຫນືອປະເທດຢູດາ
- 2 ພຣະອົງຊົງຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສາມປີ ພຣະນາມພຣະຊົນນີຄື ມາອາກາ ທິດາຂອງອາບິຊາໂລມ
- 3 ພຣະອົງດຳເນີນຕາມການບາບທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ກະທຳຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ແລະພຣະທັຍຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ຮູ້ສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ດັ່ງພຣະທັຍຂອງດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ
- 4 ຢ່າງໃດກໍດີເພື່ອຊົງເຫັນແກ່ດາວິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງຊົງປະທານບຸດຊາຍແກ່ພຣະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ ຄືຊົງຕັ້ງຣາຊໂອຣົດແທນ ແລະເພື່ອຊົງສະຖາປະນາເຢຣູຊາເລັມ
- 5 ເພາະວ່າດາວິດຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຫັນໄປຈາກສິ່ງໃດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງຕອດພຣະຊົນຊົມຂອງພຣະອົງ ນອກຈາກເຮືອງ ອູຣິຢາ ຄົນອິດຕີ
- 6 ມີເສີກລະຫວ່າງເຮໂຣໂບອາມກັບເຢໂຣໂບອາມຕອດພຣະຊົນຊົມຂອງພຣະອົງ
- 7 ຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງອາບິຢາມ ແລະສັບພະສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພົງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື? ແລະມີການເສີກລະຫວ່າງອາບິຢາມ ແລະເຢໂຣໂບອາມ
- 8 ແລະອາບິຢາມກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຝັງພຣະລົບພຣະອົງໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດ ແລະອາຊາຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະອົງກໍຂຶ້ນຄອງແທນ

ຮັຊການອາຊາ

(2 ຂຄວ 14:1-15:19)

- 9 ໃນປີທີ່ຊາວແຫ່ງຮັຊການເຢໂຣໂບອາມ ເຈົ້າຊີວິດຂອງອິສຣາເອນ ອາຊາໄດ້ຂຶ້ນຄອງເຫນືອປະເທດຢູດາ
- 10 ພຣະອົງຊົງຄອງຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມສີ່ສິບເອັດປີ ພຣະອັຍກີ (ແມ່ເຖົ້າ) ຂອງພຣະອົງ ຄືມາອາກາທິດາຂອງອາບິຊາໂລມ

- 11 ອາຊາຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳນັ້ນ
- 12 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກວາດລ້າງໂສເພນີທັງຊາຍແລະຍິງເສັງຈາກແຜ່ນດິນ ແລະຮີ້ຖອນຮູບເຄົາຣົບທັງສິ້ນ ຊຶ່ງບັນພະບຸຣຸດໄດ້ກະທຳໄວ້ນັ້ນເສັງ
- 13 ແລະພຣະອົງຊົງຖອດມາອາກາ ພຣະອັຍກີເສັງຈາກຕຳແໜ່ງ ເພາະພຣະນາງມີຮູບເຄົາຣົບຫນ້າກຽດຊັງສ້າງໄວ້ເພື່ອອາເຊຣາ ແລະອາຊາຊົງພັນຮູບເຄົາຣົບຂອງພຣະນາງລົງ ແລະຊົງເຜົາເສັງທີ່ລຳທານກິດໂຮນ
- 14 ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊົງຮີ້ປ່ອນຂາບໄຫວ້ຂອງຊາວຕ່າງຊາດເຫລົ່ານັ້ນ ເຖິງຢ່າງນັ້ນພຣະທັຍຂອງອາຊາກໍບໍ່ຮື້ສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕລອດຮັຊສະໄຫມຂອງພຣະອົງ
- 15 ພຣະອົງຊົງນຳ ເງິນ ທອງຄຳ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆອັນເປັນສັນຍາຖວາຍຂອງຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ແລະຂອງສັນຍາຖວາຍຂອງພຣະອົງເອງມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ອາຊາຊົງກະທຳພັນທະມິດກັບເບນຮາດາດ

(2 ຂຄວ 16:1-17:1)

- 16 ມີການເສີກລະຫວ່າງອາຊາ ແລະບາອາຊາ ພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຕລອດສະໄຫມຂອງພຣະອົງທັງສອງ
- 17 ບາອາຊາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນໄດ້ຊົງຍົກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ແລະໄດ້ສ້າງເມືອງຣາມາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໄປເຝົ້າ ຫລືອອກມາຈາກອາຊາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ
- 18 ແລ້ວອາຊາ ຊົງນຳເງິນ ແລະທອງຄຳ ຊຶ່ງເຫລືອຢູ່ໃນຊັບສິນແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊັບສິນຂອງພຣະຣາຊວັງມອບໄວ້ໃນມືຂອງຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງ ແລະກະສັດອາຊາຊົງໃຊ້ເຂົາໄປເຝົ້າເບນຮາດາດໂອຣົດຂອງຕັບຣິມໂມນຜູ້ເປັນໂອຣົດຂອງເຣຊີໂອນກະສັດແຫ່ງຊີເຣັງ (ອາຣາມ) ຜູ້ຢູ່ໃນເມືອງດາມັສກັສວ່າ,
- 19 “ມີພັນທະມິດລະຫວ່າງຂ້າພຣະອົງ ແລະພຣະອົງ ລະຫວ່າງພຣະຊະນິກ (ບິດາ) ຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຂອງພຣະອົງ ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສິ່ງບັນນາການເປັນເງິນແລະທອງຄຳມາຍັງພຣະອົງ ຂໍພຣະອົງສະເດັດໄປເລີກພັນທະມິດກັບບາອາຊາ ພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນເສັງ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຍົກທັບກັບໄປເສັງຈາກຂ້າພຣະອົງ”
- 20 ແລ້ວເບນຮາດາດກໍຊົງເຊື່ອພັງກະສັດອາຊາ ແລະສົ່ງຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທະຫານຂອງພຣະອົງໄປຮົບທົວເມືອງອິສຣາເອນ ແລະໄດ້ໂຈມຕີເມືອງ ອີໂຢນ ດານ ອາເບນເບັດມາອາກາ ແລະຫມົດທ້ອງຖິ່ນ ຄົນເນໂຣດ ແລະຫມົດດິນແດນເນັຟທາລີ
- 21 ແລະຢູ່ມາເມື່ອບາອາຊາຊົງຊາບ ພຣະອົງກໍຊົງຢຸດສ້າງເມືອງຣາມາ ແລະພຣະອົງປະທັບທີ່ເມືອງ ຕີຣ໌ຊາ
- 22 ແລ້ວກະສັດອາຊາຊົງປະກາດໄປທົ່ວຢູດາບໍ່ເວັ້ນຜູ້ໃດເລີຍ ເຂົາທັງຫລາຍກໍມາຮີ້ເອົາຫີນຂອງເມືອງຣາມາ ແລະໄມ້ຂອງເມືອງນັ້ນຊຶ່ງບາອາຊາຊົງສ້າງຄ້າງຢູ່ ກະສັດອາຊາກໍຊົງເອົາມາສ້າງເມືອງ ເກບາແຫ່ງເປັນຢາມິນ ແລະເມືອງມິສປາ

- 23 ພຣະຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງກະສັດອາຊາ ທັງຍຸທພະລັງທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ແລະຫົວເມືອງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສ້າງ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານຂອງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື? ແຕ່ເມື່ອຊົງເຖົ້າຊະຣາແລ້ວກໍເກີດໂຣກຂຶ້ນທີ່ພຣະບາດ
- 24 ແລະອາຊາກໍຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງທີ່ໃນນະຄອນດາວິດຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງແລະເຢໂຣຊາຟັດຣາຊໂອຣົດກໍຂຶ້ນຄອງແທນ

ຮຸກງານນາດາບ

- 25 ນາດາບຣາຊໂອຣົດຂອງເຢໂຣໂບອາມໄດ້ເລີ້ມຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນປີທີ່ສອງແຫ່ງຮຸກງານອາຊາພຣະຣາຊແຫ່ງຢູດາ ແລະພຣະອົງຊົງຄອງເຫນືອອິສຣາເອນສອງປີ
- 26 ພຣະອົງຊົງກະທຳຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງດຳເນີນໃນທາງແຫ່ງຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ແລະໃນບາບຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ
- 27 ບາອາຊາບຸດອາຮີຢາ ເຊື້ອສາຍຂອງອິສຣາເອນຄິດກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະບາອາຊາຊົງປະທານພຣະອົງເສັງທີ່ ກົບເບໂທນ ຊຶ່ງເປັນແດນເມືອງຂອງຟິລິສຕິນ ເພາະນາດາບແລະຄົນອິສຣາເອນທັງສິ້ນກຳລັງລ້ອມເມືອງກົບເບໂທນຢູ່
- 28 ດັ່ງນັ້ນ ບາອາຊາຈຶ່ງສຳເລັດໂທດພຣະອົງເສັງໃນປີທີ່ສາມແຫ່ງຮຸກງານອາຊາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະຂຶ້ນຄອງແທນ
- 29 ພໍພຣະອົງຊົງເປັນກະສັດຊົງປະທານຣາຊວົງຂອງເຢໂຣໂບອາມເສັງສິ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດລອດມາຈັກຄົນດຽວເລີຍ ພຣະອົງທຳລາຍເສັງສິ້ນ ຕາມພຣະດຳຣັດແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວໂດຍ ອາຮີຢາ ຊາວຊີໂລ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
- 30 ເປັນເພາະບາບຊຶ່ງເຢໂຣໂບອາມໄດ້ຊົງກະທຳ ແລະຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ ແລະເພາະພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຊົງພຣະພິໂຣດ
- 31 ສ່ວນພຣະຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງນາດາບ ແລະບັນດາສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານຂອງພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຫລື?
- 32 ມີເສິກລະຫວ່າງອາຊາ ແລະບາອາຊາພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຕລອດສະໄຫມຂອງພຣະອົງທັງສອງ

ຮຸກງານບາອາຊາ

- 33 ໃນປີທີ່ສາມແຫ່ງຮຸກງານອາຊາ ພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ ບາອາຊາບຸດອາຮີຢາໄດ້ຊົງເລີ້ມຄອບຄອງເຫນືອອິສຣາເອນທັງສິ້ນທີ່ເມືອງຕິຣ໌ຊາ ແລະໄດ້ຊົງຄອບຄອງຢູ່ຊາວສີ່ປີ
- 34 ພຣະອົງຊົງກະທຳຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະດຳເນີນໃນມັນຄາຂອງເຢໂຣໂບອາມ ແລະໃນບາບຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ

16.

- 1 ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເຢຣູບຸດຮານານີກ່າວໂທດບາອາຊາວ່າ,
- 2 “ໃນເມື່ອເຮົາໄດ້ເຊີດຊູເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກຝຸ່ນຂີ້ດິນ ແລະກະທໍາໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະມຸກເໝືອອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ແລະເຈົ້າໄດ້ດໍາເນີນຕາມມັນຄາຂອງເຢໂຮໂບອາມ ແລະໄດ້ກະທໍາໃຫ້ອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາທໍາບາບດ້ວຍ ກະທໍາໃຫ້ເຮົາໂກດດ້ວຍບາບຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 3 ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະກວາດລ້າງບາອາຊາ ແລະຣາຊວົງຂອງເຂົາເສັງຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແລະກະທໍາໃຫ້ຣາຊວົງຂອງເຈົ້າເໝືອນກັບຣາຊວົງຂອງເຢໂຮໂບອາມບຸດເນບັດ
- 4 ຜູ້ໃດໃນວົງບາອາຊາທີ່ຕາຍໃນເມືອງຫມາຈະກິນ ແລະຜູ້ໃດທີ່ຕາຍໃນທົ່ງນານີກໃນອາກາດຈະກິນ”
- 5 ສ່ວນພຣະຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງບາອາຊາ ແລະບັນດາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ກະທໍາ ແລະຍຸທະລັງຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື?
- 6 ແລະບາອາຊາກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາກໍຝັງໄວ້ທີ່ເມືອງຕີຣ໌ຊາ ແລະເອລາຣາຊໂອຣົດກໍຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ
- 7 ນອຈາກນີ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢຣູ ບຸດຮານານີກ່າວໂທດບາອາຊາແລະເຊື້ອວົງຂອງທ່ານ ທັງເຮືອງຄວາມຊົ່ວທັງສິ້ນຊຶ່ງທ່ານກະທໍາໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກະທໍາໃຫ້ພຣະອົງໂກດດ້ວຍພຣະຣາຊກິດແຫ່ງພຣະທັດຂອງທ່ານໃນການທີ່ເໝືອນກັບຣາຊວົງຂອງເຢໂຮໂບອາມ ແລະເຮືອງທີ່ທ່ານຊົງທໍາລາຍຣາຊວົງນັ້ນດ້ວຍ

ຮຸກການເອລາ

- 8 ໃນປີທີ່ຊາວຫີກແຫ່ງຮຸກການ ອາຊາກະສັດຂອງຢູດາ ເອລາໂອຣົດບາອາຊາຊົງເລີ້ມຂຶ້ນຄອງເໝືອອິສຣາເອນໃນເມືອງຕີຣ໌ຊາ ແລະຊົງຄອບຄອງຢູ່ສອງປີ
- 9 ແຕ່ຊົມຣີຂ້າຣາຊການກອງຣົດຣົບຂອງພຣະອົງເຄິ່ງນຶ່ງໄດ້ຄິດກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງປະທັບທີ່ເມືອງຕີຣ໌ຊາ ພຣະອົງຊົງຕື່ມຈົນເມົາໃນເຮືອນຂອງອາຣ໌ຊາ ຜູ້ຄອບຄອງຣາຊສໍານັກໃນຕີຣ໌ຊາ
- 10 ຊົມຣີໄດ້ເຂົ້າມາຟັນພຣະອົງລົ້ມລົງ ແລະປະທານພຣະອົງເສັງ ໃນປີທີ່ຊາວເຈັດແຫ່ງຮຸກການອາຊາພຣະຣາຊາຂອງຢູດາແລ້ວກໍຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ
- 11 ແລະຢູ່ມາເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ້ມຄອບຄອງ ພໍພຣະອົງສະເດັດປະທັບເໝືອຣາຊບັນລັງ ພຣະອົງຊົງປະທານຣາຊວົງຂອງບາອາຊາເສັງສິ້ນ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເຫລືອຊາຍຈັກຄົນນຶ່ງທີ່ເປັນຍາດຫລືມິດສະຫາຍຂອງບາອາຊາໄວ້ເລີຍ
- 12 ຊົມຣີຊົງທໍາລາຍຣາຊວົງຂອງບາອາຊາດັ່ງນີ້ແຫລະ ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະອົງກ່າວໂດຍເຢຣູຜູ້ປະກາດພຣະທັມກ່າວໂທດບາອາຊາ

- 13 ເຫດດ້ວຍບາບທັງສິ້ນຂອງບາອາຊາ ແລະບາບຂອງເອລາຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະອົງຊຶ່ງໄດ້ກະທຳບາບ ແລະຊຶ່ງພຣະອົງທັງສອງໄດ້ກະທຳໃຫ້ຊົນອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ ກະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນຊຶ່ງກື້ວດ້ວຍເຮືອງຮູບເຄົາຣົບຂອງພຣະອົງນັ້ນ
- 14 ສ່ວນພຣະຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງເອລາ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊຶ່ງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພົງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື?

ຮຸກການຊົມຮື

- 15 ໃນປີທີ່ຊາວເຈັດແຫ່ງຮຸກການອາຊາກະສັດປະເທດຢູດາ ຊົມຮືຊົງຄອບຄອງເຈັດວັນໃນເມືອງຕິຣ໌ຊາ ຝ່າຍພວກພົນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຮົບເມືອງ ກົບເບໂທນ ຊຶ່ງເປັນຂອງຄົນຟິລິສຕິນ
- 16 ແລະພວກພົນຊຶ່ງຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ນັ້ນຊາບ ເຂົາກ່າວກັນວ່າ, “ຊົມຮືໄດ້ກະບົດ ແລະທ່ານໄດ້ປົງພຣະຊົນພຣະຣາຊາເສັງແລ້ວ” ເພາະສະນັ້ນອິສຣາເອນທັງປວງກໍສະຖາປະນາ ໂອມຣີ ຜູ້ບັນຊາການກອງທັບໃຫ້ເປັນພຣະຣາຊາເຫນືອອິສຣາເອນໃນວັນນັ້ນທີ່ໃນຄ້າຍ
- 17 ໂອມຣີຈຶ່ງສະເດັດຂຶ້ນໄປຈາກ ກົບເບໂທນ ແລະອິສຣາເອນທັງປວງກໍຂຶ້ນໄປດ້ວຍ ເຂົາທັງຫລາຍເຂົ້າລ້ອມເມືອງຕິຣ໌ຊາ
- 18 ແລະຢູ່ມາເມື່ອຊົມຮືຊົງເຫັນວ່າເມືອງນັ້ນແຕກແລ້ວກໍສະເດັດເຂົ້າໄປໃນປ້ອມຂອງພຣະຣາຊວັງແລະຊົງເຜົາພຣະຣາຊວັງເສັງ ແລະຊົງສິ້ນພຣະຊົນໃນກອງໄຟດ້ວຍ
- 19 ເຫດດ້ວຍບາບຊຶ່ງພຣະອົງຊຶ່ງກະທຳໄວ້ ຄືຊົງກະທຳຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດຳເນີນຢູ່ໃນມັນຄາຂອງເຢໂຣໂບອາມ ແລະດ້ວຍເຫດບາບຊຶ່ງພຣະອົງຊຶ່ງກະທຳ ຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ
- 20 ສ່ວນພຣະຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງຊົມຮື ແລະການກະບົດ ຊຶ່ງພຣະອົງຊຶ່ງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພົງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາອິສຣາເອນຫລື?

ຮຸກການໂອມຣີ

- 21 ແລ້ວຊົນຊາດອິສຣາເອນກໍແບ່ງອອກເປັນສອງສ່ວນ ເຄິ່ງນຶ່ງຂອງປະຊາຊົນຕິດຕາມ ຕິບນິບຸດກິນັທ ເຊິນທ່ານໃຫ້ເປັນກະສັດ ແລະອີກເຄິ່ງນຶ່ງຕິດຕາມໂອມຣີ
- 22 ແຕ່ປະຊາຊົນຜູ້ຕິດຕາມໂອມຣີໄດ້ຮັບຊະນະປະຊາຊົນຜູ້ຕິດຕາມທິບນິບຸດກິນັທ ທິບນິຈິ່ງສິ້ນຊີວິດ ແລະໂອມຣີກໍຂຶ້ນເປັນກະສັດ
- 23 ໃນປີທີ່ສາມສິບເອັດແຫ່ງຮຸກການອາຊາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ ໂອມຣີໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນຄອບຄອງຢູ່ເຫນືອອິສຣາເອນ ແລະຊົງຄອບຄອງຢູ່ເຫນືອອິສຣາເອນ ແລະຊົງຄອບຄອງໃນເມືອງຕິຣ໌ຊາທຶກປີ
- 24 ພຣະອົງຊົງຊື້ພູເຂົາຊາມາເຮັງຈາກເຊເມີ ເງິນສອງຕະລັນ ແລະພຣະອົງຊົງເສີມພູນັ້ນໃຫ້ເປັນປ້ອມ ແລະຊົງໃຫ້ນາມເມືອງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງນັ້ນວ່າຊາມາເຮັງ ຕາມຊື່ຂອງເຊເມີຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພູເຂົານັ້ນ
- 25 ໂອມຣີໄດ້ຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງກະທຳຊົ່ວຫລາຍຢ່າງກວ່າບັນດາກະສັດຜູ້ຢູ່ກ່ອນພຣະອົງ

- 26 ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງດຳເນີນຕາມມັນຄາທັງສິ້ນຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດ ແລະຕາມບາບຊຶ່ງພຣະອົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ ກະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນພິໂຣດດ້ວຍຮູບເຄົາຣົບຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 27 ສ່ວນພຣະຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງໂອມຣີຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສຳແດງ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພົງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື?
- 28 ແລະໂອມຣີກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ໃນຊາມາເຣັງ ແລະອາຮາບຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະອົງກໍຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ

ຮຸກການອາຮາບ

- 29 ໃນປີທີ່ສາມສິບແປດແຫ່ງຮຸກການອາຮາບຣາຊາຂອງຢູດາ ອາຮາບຣາຊໂອຣົດຂອງໂອມຣີໄດ້ເລີ່ມຄອບຄອງເຫນືອອິສຣາເອນ ແລະອາຮາບຣາຊໂອຣົດຂອງໂອມຣີໄດ້ຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນເມືອງຊາມາເຣັງຊາວສອງປີ
- 30 ແລະອາຮາບໂອຣົດຂອງໂອມຣີໄດ້ກະທຳຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍຍິ່ງເສັ້ງກວ່າບັນດາພຣະຣາຊາທີ່ຢູ່ກ່ອນພຣະອົງ
- 31 ແລະຢູ່ມາເຫມືອນກັບວ່າການທີ່ພຣະອົງດຳເນີນໃນບາບຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດນັ້ນເປັນສິ່ງເລັກນ້ອຍພຣະອົງຊົງຮັບເຢເຊເບລ ພຣະຣາຊທິດາຂອງເອັທບາອານພຣະຣາຊາຂອງຊາວຊີໂດນມາເປັນມະເຫສີ ແລະໄປບົວລະບັດພຣະບາອານ ແລະນະມັສການພຣະນັ້ນ
- 32 ພຣະອົງຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາພຣະບາອານ ໃນວິຫານພຣະບາອານ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງໄວ້ໃນເມືອງຊາມາເຣັງ
- 33 ແລະອາຮາບຊົງສ້າງອາເຊຣາ ອາຮາບຊົງກະທຳການທີ່ກະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງພຣະພິໂຣດ ຫລາຍຍິ່ງກວ່ານັ້ນໃນບັນດາພຣະຣາຊາຊຶ່ງຢູ່ມາກ່ອນພຣະອົງ
- 34 ໃນຮຸກການຂອງພຣະອົງ ຮີເອນ ຊາວເບັດເອນໄດ້ສ້າງເມືອງເຢຣີໂກ ທ່ານໄດ້ວາງຮາກເມືອງນັ້ນໂດຍຕ້ອງເສັງ ອາບີຣາມບຸດທົວປີຂອງທ່ານ ແລະຕັ້ງປະຕູເມືອງໂດຍຕ້ອງເສັງ ເຊກຸບບຸດສຸດທ້ອງຂອງທ່ານຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວໂດຍໂຢຊວຍບຸດນູນ

17. ເອລີຢາທຳນວາຍເຖງການແຫ້ງແລ້ງ

- 1 ຍັງມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າ ເອລີຢາ ທ່ານເປັນຄົນເມືອງຕີຊເບໃນເຂດກີເລອາດ ໄດ້ທູນຕໍ່ເຈົ້າອາຮາບ, “ດ້ວຍພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນທີ່ຂ້າພຣະອົງຮັບໃຊ້ຢູ່ນີ້ ໃນສອງສາມປີຂ້າງຫນ້ານີ້ ຈະບໍ່ມີນ້ຳຫມອກຫລືນ້ຳຝົນ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກຂ້າພຣະອົງເສັ້ງກ່ອນ”
- 2 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເອລີຢາວ່າ,

- 3 “ຈົ່ງອອກຈາກບ່ອນນີ້ໄປທາງທິດຕາເວັນອອກແລະໄປລີ້ຢູ່ໃນຫ້ວຍເຄຣີທ ຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
- 4 ເຈົ້າຈົ່ງຕື່ມນ້ຳໃນຫ້ວຍ ແລະເຮົາຈະສົ່ງໃຫ້ການໍາເອົາອາຫານໄປລ້ຽງເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ
- 5 ເອລີຢາຈົ່ງປະຕິບັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວ ທ່ານໄດ້ໄປພັກຢູ່ໃກ້ຫ້ວຍເຄຣີທ
- 6 ພວກການໍາເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະຊີ້ນມາໃຫ້ທ່ານທັງຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງ ສ່ວນນ້ຳນັ້ນທ່ານໄດ້ຕື່ມໃນຫ້ວຍ
- 7 ແຕ່ຫລັງຈາກນັ້ນບໍ່ເຫີງ ນ້ຳໃນຫ້ວຍກໍບົກລົງເພາະຝົນບໍ່ຕົກ

ເອລີຢາຢູ່ເຮືອນແມ່ຫມ້າຍຊາວຊາເຣຟັທ

- 8 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເອລີຢາວ່າ,
- 9 “ຈົ່ງໄປຍັງເມືອງຊາເຣຟັທ ໃກ້ໆເມືອງຊີໂດນ ແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະເຮົາໄດ້ສົ່ງໃຫ້ແມ່ຫມ້າຍຜູ້ນຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບລ້ຽງເຈົ້າ”
- 10 ແລ້ວເອລີຢາຈົ່ງເດີນທາງໄປເມືອງຊາເຣຟັທ ເມື່ອໄປເຖິງປະຕູເມືອງທ່ານໄດ້ເຫັນແມ່ຫມ້າຍຜູ້ນຶ່ງກໍາລັງຫາພືນຢູ່ ທ່ານຈົ່ງເວົ້າກັບນາງວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຕື່ມນ້ຳແດ່”
- 11 ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ນາງກໍາລັງໄປເອົານ້ຳ ທ່ານກໍສັ່ງນາງອີກວ່າ, “ເອົາເຂົ້າຈີ່ຈັກປຽງມານໍາແດ່”
- 12 ນາງຈົ່ງຕອບວ່າ, “ດ້ວຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຂ້ານ້ອຍຂໍເວົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ ມີແຕ່ແບ້ງກໍາດຽວນີ້ຢູ່ໃນຖ້ວຍ ແລະນ້ຳມັນຫນ້ອຍນຶ່ງຢູ່ໃນໄທ ຂ້ານ້ອຍມານີ້ເພື່ອເກັບເອົາພືນຈັກດົ້ນສອງດົ້ນໄປດັງໄຟຄົວກິນສໍາລັບຂ້ານ້ອຍແລະລູກຊາຍ ອາຫານຄາບນີ້ເປັນອາຫານຄາບສຸດທ້າຍຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະຕໍ່ໄປພວກຂ້ານ້ອຍກໍຕ້ອງຫິວຕາຍ”
- 13 ແຕ່ເອລີຢາເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງກັງວົນດອກ ຈົ່ງໄປທໍາຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ແຕ່ໃຫ້ເຮັດຈັກຫນ້ອຍນຶ່ງມາໃຫ້ຂ້ອຍກິນກ່ອນ ແລ້ວຈົ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າກັບລູກຊາຍກິນນໍາຫລັງ
- 14 ເພາະວ່າເຮືອງນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ, “ແບ້ງໃນຖ້ວຍຈະບໍ່ຫມົດ ນ້ຳມັນໃນໄທກໍຈະບໍ່ຂາດແຄນ ເພາະເຮົາຈະໃຫ້ມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈົນຮອດວັນຝົນຕົກລົງມາ”
- 15 ແລ້ວຍິງຄົນນັ້ນກໍໄດ້ໄປທໍາຕາມທີ່ເອລີຢາໄດ້ບອກ ນາງເອງພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍ
- 16 ແລະເອລີຢາຈົ່ງໄດ້ມີເຂົ້າຈີ່ໄວ້ກິນເປັນເວລາຫລາຍວັນ ແບ້ງໃນຖ້ວຍກໍບໍ່ຫມົດ ແລະນ້ຳມັນໃນໄທກໍບໍ່ຂາດແຄນ ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວໄວ້ດັ່ງທີ່ເອລີຢາໄດ້ບອກແລ້ວ

ລູກຊາຍຂອງແມ່ຫມ້າຍຄົນຊີວິດ

- 17 ຢູ່ມາ ລູກຊາຍຂອງຍິງເຈົ້າຂອງເຮືອນກໍໄຂ້ ອາການປ່ວຍຂອງເດັກນີ້ຮ້າຍແຮງຫລາຍຈົນເສັງຊີວິດ
- 18 ຜູ້ເປັນແມ່ຈົ່ງເວົ້າກັບເອລີຢາວ່າ, “ທ່ານຜູ້ເປັນຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນຫຍັງທ່ານຈົ່ງທໍາກັບຂ້ານ້ອຍແບບນີ້ ທ່ານມານີ້ ເພື່ອທໍາໃຫ້ພຣະເຈົ້າຫວນລະນິກເຖິງຄວາມຜິດຂອງຂ້ານ້ອຍແຕ່ເກົ່າກ່ອນ ແລະເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຂ້າລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຊັ້ນບໍ່?

- 19 ເອລີຢາຈຶ່ງເວົ້າກັບແມ່ຂອງເດັກວ່າ, “ເອົາລູກເຈົ້າມາໃຫ້ເຮົາ” ແລ້ວນາງກໍເອົາລູກມາໃຫ້ທ່ານອູ້ມ ເອລີຢາໄດ້ອູ້ມຂຶ້ນໄປເທິງຫ້ອງນອນຂຶ້ນເທິງ ແລ້ວວາງເດັກຊາຍຜູ້ນີ້ນອນລົງເທິງຕຽງ
- 20 ແລ້ວທ່ານກໍໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຊົງທຳໃຫ້ແມ່ຫມ້າຍຄົນນີ້ ໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກຍາກໃຈຫລາຍເຊັ່ນນີ້ ນາງເປັນຜູ້ໃຫ້ອາຫານການກິນແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແຕ່ດຽວນີ້ ພຣະອົງໄດ້ຂ້າລູກຊາຍຂອງນາງ”
- 21 ເອລີຢາໄດ້ນອນເຕັງຮ່າງຂອງເດັກນ້ອຍນີ້ສາມເທື່ອ ແລະອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ ຂໍຊົງປະທານວິນຍານຄົນໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍນີ້ເທິນ”
- 22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ຍິນຄຳອ້ອນວອນຂອງ ເອລີຢາ ພຣະອົງກໍຊົງປະທານວິນຍານຄົນສູ່ຮ່າງກາຍຂອງເດັກນ້ອຍນີ້ ແລະເຂົາກໍຟື້ນຄົນມາ
- 23 ເອລີຢານຳເດັກນ້ອຍນັ້ນລົງມາໃຫ້ແມ່ຂອງເຂົາຢູ່ຂັ້ນລຸ່ມ ແລະເວົ້າວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ລູກຂອງເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່”
- 24 ຍິງຫມ້າຍກໍເວົ້າວ່າ, “ດຽວນີ້ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າ ທ່ານເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຜ່ານທາງທ່ານຢ່າງແທ້ຈິງ”

18. ເອລີຢາກັບຄືນໄປເຝົ້າກະສັດອາຮາບ

- 1 ຢູ່ມາຫລາຍວັນ ໃນປີທີ່ສາມຂອງການແຫ້ງແລ້ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເອລີຢາວ່າ, “ຈົ່ງໄປເຝົ້າເຈົ້າອາຮາບ ແລະເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ຝົນຕົກເຫນືອພື້ນດິນ”
- 2 ດັ່ງນັ້ນ ເອລີຢາຈຶ່ງຟ້າວເດີນທາງໄປເຝົ້າເຈົ້າອາຮາບ ໃນເມືອງຊາມາເຣັງມີການອິດຢາກຢ່າງຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ
- 3 ເຈົ້າອາຮາບຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ໂອບາດີຢາເຂົ້າເຝົ້າ (ໂອບາດີຢາເປັນຜູ້ກຳກັບເບິ່ງແຍງພຣະຣາຊວັງ ທ່ານເປັນຜູ້ເຄົາລົບຢຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ສຸດ
- 4 ຄືຄາວເມື່ອພຣະນາງເຢເຊເບນຂ້າຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງໂຫດຮ້າຍທາຣຸນ ໂອບາດີຢາໄດ້ເອົາພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຮ້ອຍຄົນໄປເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ໃນຖ້ຳບ່ອນລະຫ້າສິບຄົນແລ້ວໄດ້ນຳເອົາອາຫານກັບນ້ຳໄປລ້ຽງພວກເຫລົ່ານີ້)
- 5 ອາຮາບຮັບສັ່ງໂອບາດີຢາວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນອອກໄປຊອກຫາບໍ່ນ້ຳ ແລະໄປທຸກຮ່ອມພູທົ່ວທັງປະເທດ ເພື່ອວ່າບາງທີເຮົາອາດພົບຫຍ້າສຳລັບລ້ຽງຜູງມ້າ ແລະລໍຂອງພວກເຮົາ ແລະເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຕ້ອງໄດ້ຂ້າຜູງສັດເຫລົ່ານີ້”
- 6 ແລ້ວພວກເຂົາກໍແບ່ງປັນເຂດແດນກັນເພື່ອທ່ຽວຊອກຫາ ອາຮາບໄດ້ສະເດັດໄປທາງນຶ່ງ ແລະໂອບາດີຢາກໍໄປອີກທາງນຶ່ງ
- 7 ໃນຂະນະທີ່ໂອບາດີຢາເດີນທາງໄປ ທ່ານກໍພົບເອລີຢາ ເອລີຢາໄດ້ພົບທ່ານ ແລະໂອບາດີຢາຈຳທ່ານໄດ້ຈຶ່ງຊົບຫນ້າລົງແລະເວົ້າວ່າ, “ທ່ານເອລີຢານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນທ່ານແທ້ບໍ”

- 8 ເອລີຢາຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ” ແລະເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ຈິ່ງໄປບອກເຈົ້າຊີວິດຂອງເຈົ້າວ່າ ເຮົາຢູ່ບ່ອນນີ້”
- 9 ແຕ່ໂອບາດີຢາຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທຳຜິດສິ່ງໃດທ່ານຈິ່ງມອບຂ້ານ້ອຍ ຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານໄວ້ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າອາຮາບ ແລະໃຫ້ພຣະອົງສັງຫານຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍເສັຽ
- 10 ໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຂ້ານ້ອຍຂໍສາບານວ່າ ບໍ່ມີປະຊາຊາດ ແລະຮາຊອານາຈັກໃດ ທີ່ເຈົ້າຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຊອກຫາທ່ານ ຄັນຖ້າຄົນໃນຊາດນັ້ນບອກວ່າ “ທ່ານຢູ່ບ່ອນນີ້” ເຈົ້າຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍກໍໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງ ຫລືປະຊາຊົນຄົນນັ້ນສາບານຮັບວ່າ ທ່ານຢູ່ບ່ອນນັ້ນແທ້
- 11 ແລະດຽວນີ້ ທ່ານບອກຂ້ານ້ອຍໄປບອກເຈົ້າຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ “ທ່ານຢູ່ບ່ອນນີ້”
- 12 ແຕ່ພໍຂ້ານ້ອຍຈາກທ່ານໄປ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຕ້ອງພາທ່ານໜີໄປບ່ອນໃໝ່ ແລະຂ້ານ້ອຍກໍຈະບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າທ່ານໄປບ່ອນໃດ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍໄປບອກເຈົ້າອາຮາບມາ ເມື່ອພຣະອົງມາບໍ່ພົບທ່ານ ພຣະອົງຈະຕ້ອງສັງຫານຂ້ານ້ອຍ ທ່ານຮູ້ດີແລ້ວວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຍົກເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຕັ້ງແຕ່ຍັງໜຸ່ມ
- 13 ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ຄາວເມື່ອເຢເຊເບນໄດ້ຂ້າຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງໂຫດຮ້າຍທາຣຸນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາຄົນໄປເຊື່ອງໄວ້ໃນຖ້ຳຮ້ອຍຄົນ ບ່ອນລະຫ້າສິບຄົນ ແລະໄດ້ນຳເອົາອາຫານແລະນ້ຳໄປລ້ຽງພວກເຫລົ່ານີ້
- 14 ດຽວນີ້ ເປັນຫຍັງທ່ານຈິ່ງໃຊ້ຂ້ານ້ອຍໄປບອກພຣະຮາຊາວ່າ ທ່ານຢູ່ບ່ອນນີ້ ພຣະອົງຕ້ອງຂ້າຂ້ານ້ອຍເປັນແນ່”
- 15 ເອລີຢາຈິ່ງເວົ້າວ່າ, “ໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານຊິ່ງຂ້ອຍຮັບໃຊ້ຢູ່ນີ້ ຂ້ອຍຈະຕ້ອງໄປສະແດງຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງກະສັດອາຮາບໃຫ້ໄດ້ໃນວັນນີ້”
- 16 ດັ່ງນັ້ນ ໂອບາດີຢາຈິ່ງໄປເຝົ້າອາຮາບ ແລະທູນເຮືອງໃຫ້ທ່ານຊາບ ແລະອາຮາບກໍສະເດັດໄປພົບເອລີຢາ
- 17 ພໍເມື່ອພຣະອົງເຫັນເອລີຢາພຣະອົງກໍໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເຈົ້ານີ້ແຫລະ ເປັນຜູ້ສ້າງຄວາມລຳບາກໃຫ້ແກ່ອິສຣາເອນ”
- 18 ເອລີຢາທູນຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນຂ້າພຣະອົງເປັນຜູ້ສ້າງຄວາມລຳບາກໃຫ້ແກ່ອິສຣາເອນເລີຍ ພຣະອົງແລະຄອບຄົວຂອງພຣະອົງຕ່າງຫາກເປັນຜູ້ສ້າງ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ປະລະຖິ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄປຕິດຕາມພຣະບາອານ
- 19 ດຽວນີ້ ຂໍພຣະອົງຊົງອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນໄປປະຊຸມກັນກັບຂ້າພຣະອົງຢູ່ເທິງພູກາຣ໌ເມນ ພ້ອມທັງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຝ່າຍພຣະອາບານສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ ແລະຝ່າຍອາເຊຣາສີ່ຮ້ອຍຄົນທີ່ເຄີຍຮ່ວມໂຕະກັບພຣະນາງເຢເຊເບນນັ້ນດ້ວຍ

ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ພູກາຣ໌ເມນ

- 20 ເຈົ້າອາຮາບໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນມາໂຮມກັນ ແລະຮວບຮວມພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຝ່າຍພຣະບາອານທັງໝົດຂຶ້ນໄປເທິງພູກາຣ໌ເມນ

- 21 ເອລີຢາກ້າວອອກໄປຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນແລະເວົ້າວ່າ, “ພວກທ່ານຍັງຈະເປັນຄົນສອງໃຈຢູ່ຢ່າງນີ້ອີກດົນປານໃດ ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຈົ່ງຕິດຕາມພຣະອົງ ຖ້າວ່າບາອານເປັນພຣະເຈົ້າກໍຈົ່ງຕິດຕາມບາອານ”
- 22 ແຕ່ປະຊາຊົນບໍ່ຕອບທ່ານຢ່າງໃດຫມົດ ແລ້ວເອລີຢາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ດຽວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່
- 23 ແຕ່ຝ່າຍພວກຜູ້ປະກາດຂອງພຣະບາອານມີຕັ້ງສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ ຈົ່ງເອົາງົວເຖິກມາສອງຕົວໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເລືອກເອົານຶ່ງຕັດເປັນຕ່ອນ ແລ້ວເອົາໄປວາງໄວ້ເທິງກອງພືນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ດັງໄຟໃສ່ສຳລັບຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຈັດແຈ້ງງົວໂຕນຶ່ງອີກ ແລະຈະບໍ່ດັງໄຟອີກຄືກັນ
- 24 ໃຫ້ເຂົາເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ແລະສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະເອີ້ນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າອົງໃດທີ່ຈະຕອບ ແລະຈະລົງໄຟມາໃຫ້ ແມ່ນອົງນັ້ນແຫລະເປັນພຣະເຈົ້າແທ້ ປະຊາຊົນທຸກຄົນຈຶ່ງຕອບວ່າ “ພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫັນດີນຳ”
- 25 ແລ້ວເອລີຢາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພວກຜູ້ປະກາດຝ່າຍພຣະບາອານວ່າ, “ຈົ່ງເລືອກເອົາງົວເຖິກ ແລະເລີ້ມລົງມືກ່ອນ ເພາະພວກທ່ານກໍມີຫລາຍຄົນດ້ວຍກັນ ພວກທ່ານຢ່າດັງໄຟໃສ່ແຕ່ໃຫ້ຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ
- 26 ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາງົວໄປຄົວ ແລະວາງໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ ແລ້ວພາກັນເອີ້ນຫາພຣະບາອານແຕ່ເຂົາຈົນເຖິງທ່ຽງວ່າ, “ໂອ ພຣະບາອານເອີຍ ຂໍຈົ່ງຕອບພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ” ພວກເຂົາຮ້ອງ ແລະພ້ອນເຕັ້ນອ້ອມໄປມາຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາທີ່ເຂົາທຳຂຶ້ນນັ້ນ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຕອບຫລືສຽງໃດໆຫມົດ
- 27 ພໍເຖິງຕອນທ່ຽງ ເອລີຢາກໍເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍເຂົາວ່າ, “ຮ້ອງຂຶ້ນດັງໆແດ່ແມ່ ທ່ານເປັນພຣະເຈົ້າ ທ່ານອາດກຳລັງລະເມີເພີ້ຜັນ ອາດມີທຸຣະຫລືອອກໄປທ່ຽງ ແລະບາງທີ່ທ່ານອາດຍັງນອນຫລັບຢູ່ ພວກທ່ານກໍຕ້ອງປຸກທ່ານລູກ”
- 28 ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຮ້ອງດັງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະເອົາດາບເອົາມົດພົນຕົວເອງຈົນເລືອດໄຫລອອກຕາມປະເພນີທີ່ເຂົາເຄີຍທຳມາ
- 29 ພວກເຂົາກໍໄດ້ທຳດັງນີ້ໄປຈົນເຖິງເວລາຖວາຍບູຊາຕອນແລງ ແຕ່ບໍ່ມີຄຳຕອບ ແລະບໍ່ມີສຽງໃດໆເລີຍ
- 30 ແລ້ວເອລີຢາຈຶ່ງບອກປະຊາຊົນວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ໆຂ້າພະເຈົ້າ ປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ແລ້ວທ່ານໄດ້ສ້ອມແຊມແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຖືກທຳລາຍລົງນັ້ນຄືນໃໝ່
- 31 ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ທ່ານໄດ້ເອົາຫີນສິບສອງກ້ອນ ຊຶ່ງຄົບຕາມຈຳນວນສິບສອງຕະກູນໃນເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ (ຢາໂຄບຍັງມີອີກຊື່ນຶ່ງວ່າ ອິສຣາເອນ” ຊຶ່ງແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕັ້ງໃຫ້)
- 32 ດ້ວຍຫີນສິບສອງກ້ອນນີ້ ທ່ານໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາ ເພື່ອຂາບໄຫວ້ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານຊຸດຮ່ອງອ້ອມແທ່ນບູຊາຊຶ່ງບັນຈຸພໍດີກັບນ້ຳສອງກະລຸມ
- 33 ແລ້ວທ່ານກໍລຽນພືນ ແລະຕັດຕ່ອນຊຶ່ງຢ່າງໄວ້ເທິງກອງພືນນັ້ນ

- 34 ທ່ານສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງຕັກນ້ຳໃສ່ໄຫໃຫ້ເຕັມທັງສີ່ຫນ່ວຍ ແລະຖອກລົງເທິງເຄື່ອງບູຊາ ແລະເທິງກອງພິນ ພວກເຂົາຈຶ່ງປະຕິບັດຕາມ ແລ້ວທ່ານໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຂົາທຳຄືເກົ່າອີກໃນເທື່ອທີ່ສອງພວກເຂົາກໍທຳຕາມ ແລະສັ່ງໃຫ້ທຳອີກຄືເກົ່າອີກໃນເທື່ອທີ່ສາມພວກເຂົາກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມອີກ
- 35 ນ້ຳໄດ້ໄຫລລົງຕາມແທ່ນບູຊາຈົນເຕັມຮ່ອງທີ່ຂຸດໄວ້
- 36 ເມື່ອເຖິງຍາມຖວາຍບູຊາຕອນແລງ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອລີຢາກຳຍ່າງເຂົ້າມາຕໍ່ຫນ້າແທ່ນແລ້ວກ່າວວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ຂອງອີຊາກ ແລະຂອງຢາໂຄບ ໃນວັນນີ້ ຂໍພຣະອົງຊົງສະແດງໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ແລະໃຫ້ຮູ້ວ່າຂ້າພຣະອົງທຳນີ້ແມ່ນທຳດ້ວຍຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ
- 37 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງຕອບຂ້າພຣະອົງດ້ວຍ ເພື່ອປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ຈະຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ ຜູ້ຊົງປ່ຽນແປງຈິດໃຈເຂົາໃຫ້ກັບຄືນມາ”
- 38 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄຟລົງມາໄຫມ້ເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ໄຫມ້ພິນ ໄຫມ້ກ້ອນຫີນ ແລະດູດນ້ຳໃນຮ່ອງອອກຫມົດ
- 39 ເມື່ອປະຊາຊົນທຸກຄົນເຫັນດັ່ງນັ້ນ ກໍພາກັນຂາບລົງແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທ່ຽງແທ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ”
- 40 ຫລັງຈາກນັ້ນ ເອລີຢາຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນຈັບພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຝ່າຍພຣະບາອານ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຫນີພົ້ນໄປໄດ້ ດັ່ງນັ້ນປະຊາຊົນຈຶ່ງຈັບພວກເຂົາ ແລ້ວເອລີຢາກໍນຳພວກເຂົາໄປຂ້າຢູ່ໄກ້ຫ້ວຍກີໂຊນ
- 41 ເອລີຢາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ອາຮາບວ່າ, “ຂໍພຣະອົງສະເດັດຂຶ້ນໄປສະເຫວີຍ ແລະດື່ມເຖິດ ເພາະຂ້າພຣະອົງຮູ້ວ່າຝົນຈະຕົກແລ້ວ
- 42 ໃນຂນະທີ່ອາຮາບຂຶ້ນໄປສະເຫວີຍແລະດື່ມ ເອລີຢາກໍໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູກາຣ໌ເມນ ແລະກື້ມຂາບລົງ
- 43 ແລ້ວທ່ານໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຄົນໃຊ້ວ່າ, “ຈົ່ງແລ່ນໄປເບິ່ງທາງທະເລ” ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງແລ່ນໄປເບິ່ງແຕ່ກໍບໍ່ມີຫຍັງຫມົດ ເອລີຢາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຂົາໄປເບິ່ງຈົນເຖິງເຈັດເທື່ອ
- 44 ໃນຄັ້ງທີ່ເຈັດຄົນໃຊ້ໄດ້ບອກທ່ານວ່າ, “ດຽວນີ້ມີກ້ອນເມກນ້ອຍໆກ້ອນສຳຜາມີໄດ້ຂຶ້ນມາທາງທະເລ” ເອລີຢາຈຶ່ງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປບອກກະສັດກາຮາບໃຫ້ຕຽມຣົດມ້າລົງໄປກ່ອນຝົນຈະຕົກຮຳ”
- 45 ຢູ່ມາຄາວນຶ່ງ ພ້າກໍມືດແລະມີເມກເຕັມທົ່ວທ້ອງພ້າ ແລະມີລົມພະຍຸ ຝົນທ່າໃຫຍ່ໄດ້ຕົກລົງ ອາຮາບຈຶ່ງຂຶ້ນຣົດມ້າສະເດັດໄປເມືອງເຢເຣເອນ
- 46 ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສວມທັບເອລີຢາ ທ່ານໄດ້ຈ້ອນເສື້ອຂຶ້ນຮອດແອວ ແລ້ວແລ່ນຂຶ້ນຫນ້າອາຮາບຈົນເຖິງທາງເຂົ້າເມືອງເຢເຣເອນ

19. ເອລີຢາຫນີຈາກເຢເຊເບນ

- 1 ເມື່ອເຈົ້າອາຮາບເລົ່າເຮືອງເອລີຢາເອົາດາບຂ້າຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະບາອານສູ່ເຢເຊເບນຜູ້ເປັນພັຣຍາຟັງ
- 2 ເຢເຊເບນກໍສັ່ງຄົນໄປບອກເອລີຢາວ່າ, “ມື້ອື່ນໃນເວລາດຽວນີ້ ຖ້າວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂ້າເຈົ້າດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະບາອານນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພຣະທັງຫລາຍທຳໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍ ເອລີຢາຢ້ານຈຶ່ງຫນີເອົາຕົວລອດໄປ
- 3 ເບເອີເຊບາຊິ່ງເປັນເມືອງນຶ່ງໃນປະເທດຢູດາ ແລະປະຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານໄວ້ຢູ່ໃນເມືອງນີ້
- 4 ສ່ວນທ່ານເອງໄດ້ຫນີໄປຖິ່ນກັນດານຊຶ່ງໃຊ້ເວລາເດີນທາງນຶ່ງວັນ ແລ້ວກໍມານຶ່ງເຊົາເມື່ອຍຢູ່ ແລະຄິດຢາກຕາຍຢູ່ໃຕ້ຮົ່ມຕົ້ນໄມ້ນີ້ເສັງ ທ່ານຈຶ່ງທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງອີ່ມແລ້ວຊີວິດນີ້ ຈຶ່ງເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພຣະອົງໄປເທິນ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ມີຫຍັງດີໄປກວ່າພວກບັນພະບຸຣຸດຂອງຂ້າພຣະອົງເລີຍ”
- 5 ແລ້ວທ່ານກໍນອນຫລັບໄປ ແຕ່ຍັງມີເທວະດາອົງນຶ່ງມາຊຸກທ່ານ ແລະກ່າວວ່າ,
- 6 “ລຸກຂຶ້ນກິນເຂົ້າແມ່” ເມື່ອທ່ານຫລຽວໄປຮອບໆກໍແລເຫັນເຂົ້າຈີ່ກ້ອນນຶ່ງ ແລະເຕົ້ານໍ້າຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ທາງເບື້ອງຫົວຂອງທ່ານ ທ່ານໄດ້ກິນແລະດື່ມແລ້ວຈຶ່ງນອນລົງອີກ
- 7 ແຕ່ວ່າເທວະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຄືນມາຫາທ່ານອີກໃນຄັ້ງທີ່ສອງ ແລະກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ລຸກຂຶ້ນກິນເຂົ້າແມ່ ເພາະທ່ານຍັງຈະຕ້ອງເດີນທາງໄປໄກອີກ” ທ່ານກໍລຸກຂຶ້ນກິນແລະດື່ມ
- 8 ສະນັ້ນຍ້ອນອາຫານນີ້ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ມີເຫືອແຮງເດີນທາງຕໍ່ໄປສື່ສິບມື້ສື່ສິບຄືນຈົນໄປເຖິງພູຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊື່ວ່າ ຊິນາອີ
- 9 ຕໍ່ມາ ເອລີຢາໄດ້ເຂົ້າໄປນອນຄ້າງຄືນຢູ່ໃນຖ້ຳ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າ,
- 10 “ເອລີຢາ ເຈົ້າເຮັດຫຍັງຢູ່ທີ່ນີ້” ທ່ານຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ຂ້າພຣະອົງເຄີຍຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍໃຈຮັ່ງມີຢູ່ຕາມລອດມາ ເພາະວ່າໄພ່ພົນອິສຣາເອນໄດ້ລະເມີດຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍແທ່ນບູຊາ ແລະຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ມີແຕ່ຂ້າພຣະອົງຄົນດຽວທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ແຕ່ປານນັ້ນພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ລົດລະທີ່ຈະຂ້າຂ້າພຣະອົງເສັງ”

ເອລີຢາໄດ້ພົບພໍ້ກັບພຣະເຈົ້າ

- 11 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ ຈຶ່ງອອກໄປຍືນຢູ່ເທິງພູຕໍ່ຫນ້າເຮົາ” ແລ້ວພຣະອົງກໍກາຍຜ່ານໄປ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ມີລົມແຮງພັດພູເຂົາຈົນທົນແຕກໄປເປັນກ້ອນນ້ອຍໆ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນລົມນັ້ນ ຫລັງຈາກນັ້ນແຜ່ນດິນກໍຫວັ່ນໄຫວ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຫວັ່ນໄຫວນີ້
- 12 ຫລັງຈາກແຜ່ນດິນຫວັ່ນໄຫວແລ້ວກໍແມ່ນໄຟ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນໄຟ ຫລັງຈາກໄຟກໍມີສຽງລົມພັດເບົາໆ

- 13 ເມື່ອເອລີຢາໄດ້ຍິນສຽງດັ່ງນີ້ ທ່ານຈຶ່ງເອົາເສື້ອປົກຫນ້າໄວ້ ແລະອອກໄປຍິນຢູ່ປາກຖ້ຳ ແລ້ວກໍມີສຽງດັ່ງມາ ຫາທ່ານວ່າ, “ເອລີຢາ ເຈົ້າເຮັດຫຍັງຢູ່ນີ້?”
- 14 ທ່ານຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ຂ້າພຣະອົງເຄີຍຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍໃຈ ຮ້ອນຮົນຕລອດມາ ເພາະວ່າໄພ່ພົນອິສຣາເອນລະເມັດຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍ ແທ່ນບູຊາ ແລະຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ມີແຕ່ຂ້າພຣະອົງຄົນດຽວທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ແຕ່ປານ ນັ້ນພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ລົດລະທີ່ຈະປອງຂ້າຂ້າພຣະອົງ”
- 15 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ໄປສາ ຈົ່ງໄປຕາມທາງເສັ້ນເກົ່າ ແລະມຸ່ງຫນ້າສູ່ຖິ່ນກັນດານໃກ້ເມືອງ ດາມັສກັສ ໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເມືອງແລ້ວເອົານ້ຳມັນຊະໂລມຫົດສົງ ຮາຊາເອນເປັນກະສັດແຫ່ງປະເທດຊີ ເຮັງ (ອາຣາມ)
- 16 ໃຫ້ເອົານ້ຳມັນຊະໂລມຫົດສົງເຢຮູ ບຸດນິມຊີ ເປັນກະສັດອິສຣາເອນ ແລະເອົານ້ຳມັນຊະໂລມຫົດສົງ ເອລີ ຊາບຸດຊາຟັດ ຊາວອາເບນເມໂຮລາ ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມສືບແທນເຈົ້າ
- 17 ຜູ້ໃດທີ່ຫນີຈາກດາບຂອງຮາຊາເອນ ຈະຖືກເຢຮູຂ້າ ຜູ້ໃດຫນີຈາກດາບເຢຮູ ຈະຖືກເອລີຊາຂ້າ
- 18 ແຕ່ວ່າ ເຮົາຈະໃຫ້ມີຄົນເຫລືອຢູ່ໃນອິສຣາເອນເຖິງເຈັດພັນຄົນ ຄືພວກທີ່ບໍ່ຄຸເຂົ້າລົງຕໍ່ຫນ້າພຣະບາອານ ແລະບໍ່ຈູບຮູບພຣະນັ້ນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອີ້ນເອລີຊາ

- 19 ຈາກນັ້ນ ເອລີຢາຈຶ່ງມາຫາເອລີຊາກຳລັງໄຖນາຢູ່ ເຂົາມີງົວທີ່ກຳລັງໄຖນາຢູ່ສືບສອງຄູ່ ແຕ່ເຂົາເອງໄດ້ໃຊ້ ງົວຄູ່ນຶ່ງໄຖ ໂດຍມີງົວສືບເອັດຄູ່ໄຖອອກໄປກ່ອນ ເອລີຢາໄດ້ຢ່າງກາຍເຂົາໄປ ແລະຖິ້ມເສື້ອຄຸມຂອງທ່ານ ໃສ່ເຂົາ
- 20 ເອລີຊາກໍປະງົວຂອງຕົນ ແລະແລ່ນຕາມຫລັງເອລີຢາໄປທັງເວົ້າວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປຈູບສິ່ງລາພໍ່ແມ່ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເສັງກ່ອນ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະຕິດຕາມທ່ານໄປ”
- 21 ເອລີຢາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ກັບຄືນໄປສາ ຂ້ອຍບໍ່ທ້າມເຈົ້າດອກ ແລ້ວເອລີຊາກໍໄປຂ້າງສອງໂຕ ຈັດແຈ່ງເປັນ ອາຫານໂດຍໃຊ້ໄຖເປັນພື້ນ ເຂົາໄດ້ແບ່ງຊີ້ນໃຫ້ຄົນຂອງເຂົາຮັບປະທານ ສ່ວນເຂົາເອງກໍອອກຕິດຕາມໄປ ເພື່ອເປັນຜູ້ຊ່ອຍເອລີຢາ

20. ອາຮາບຊົງຮົບຊະນະຄົນຊີເຮັງ

- 1 ເບນຮາດາດກະສັດຊີເຮັງໄດ້ປະຊຸມກອງທັບທັງປວງຂອງທ່ານມີກະສັດສາມສິບອົງຂຶ້ນກັບທ່ານ ທັງມ້າແລະ ຣົດຮົບ ແລະທ່ານກໍຂຶ້ນໄປລ້ອມຊາມາເຮັງ ສູ້ຮົບກັບເມືອງນັ້ນ
- 2 ທ່ານໄດ້ສົ່ງທູດເຂົ້າໄປໃນເມືອງຫາອາຮາບກະສັດອິສຣາເອນ ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ເບນຮາດາດວ່າດັ່ງນີ້ວ່າ
- 3 “ເງິນແລະທອງຄຳຂອງທ່ານເປັນຂອງເຮົາ ບັນດາພັຣຍາແລະເດັກນ້ອຍທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງທ່ານກໍເປັນຂອງເຮົາ ດ້ວຍ”

- 4 ແລະເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງຕອບໄປວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ທ່ານວ່າ ມານັ້ນແຫລະຂ້າພະເຈົ້າເປັນຂອງທ່ານ ທັງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ນັ້ນດ້ວຍ”
- 5 ບັນດາພວກທູດໄດ້ກັບມາອີກກ່າວວ່າ, “ເບນຮາດາດກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສິ່ງຂ່າວມາຍັງທ່ານວ່າ ຈິ່ງ ສິ່ງເງິນແລະທອງຄຳຂອງທ່ານພັຣຍາແລະເດັກຂອງທ່ານໄປໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ”
- 6 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສິ່ງຂ້າຣາຊການຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາທ່ານມື້ອື່ນປະມານເວລານີ້ ເຂົາທັງຫລາຍຈະຄົ້ນ ວັງຂອງທ່ານ ທັງບ້ານເຮືອນຂ້າຣາຊການຂອງທ່ານ ສິ່ງໃດທີ່ເປັນທີ່ຊອບຕາຂອງທ່ານເຂົາຈະຍຶດເອົາໄປ”
- 7 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນກໍເອີ້ນປະຊຸມພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງແຜ່ນດິນກ່າວວ່າ, “ຂໍກວດເບິ່ງເຖິດ ວ່າຊາຍ ຜູ້ນີ້ຫາຊ່ອງກໍ່ຄວາມລຳບາກ ເພາະເຂົາໃຫ້ຄົນມາຮັບເມັງແລະລູກຂອງເຮົາ ທັງເງິນແລະທອງຄຳຂອງເຮົາ ແລະເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດເຂົາ”
- 8 ບັນດາຜູ້ໃຫຍ່ແລະປະຊາຊົນທັງສິ້ນກໍທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂໍຢ່າຊົງຟັງ ຫລືຊົງຍິນຍອມເຂົາ”
- 9 ພຣະອົງຈິ່ງຊົງຮັບສັ່ງແກ່ພວກທູດຂອງເບນຮາດາດວ່າ, “ຈິ່ງໄປທູນພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ບັນດາສິ່ງທີ່ທ່ານບັງອາດເອົາຈາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໃນຄັ້ງແຮກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະກະທຳຕາມ ແຕ່ສິ່ງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າປະຕິບັດຕາມບໍ່ໄດ້” ແລ້ວພວກທູດກໍຈາກໄປແລະກັບມາຮາຍງານ
- 10 ເບນຮາດາດສິ່ງຂ່າວກັບມາເຖິງອີກວ່າ, “ຖ້າຝຸ່ນຂີ້ດິນແຫ່ງຊາມາເຮັດຈະພໍແກ່ຄົນທີ່ຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າມາ ຈັກລະຫຍິບມືນຶ່ງ ກໍຂໍໃຫ້ພຣະທັງຫລາຍລົງໂທດຂ້າພະເຈົ້າແລະຍິ່ງຫນັກກວ່າ”
- 11 ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງຕອບໄປວ່າ, “ຂໍທູນທ່ານວ່າ ຂໍທ່ານຜູ້ທີ່ສວມເກາະຢ່າອວດອ້າງຢ່າງຜູ້ທີ່ຖອດ ເກາະແລ້ວເລີຍ”
- 12 ເມື່ອເບນຮາດາດຊາບຂ່າວນີ້ຂນະທີ່ຕື່ມຢູ່ກັບບັນດາກະສັດທັງຫລາຍທີ່ໃນທັບອາໄສ ທ່ານກໍສັ່ງຂ້າຣາຊ ການຂອງທ່ານວ່າ “ຈິ່ງເຂົ້າປະຈຳທີ່ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍເຂົ້າປະຈຳທີ່ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບເມືອງນັ້ນ
- 13 ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຄົນນຶ່ງເຂົາມາໃກ້ອາຣາບກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນທູນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວ ດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າເຫັນກອງທັບໃຫຍ່ນີ້ຫລື ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະມອບໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າໃນວັນນີ້ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາ ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 14 ອາຣາບກ່າວວ່າ, “ໃຜຈະເປັນຜູ້ນຳໃນການໂຈມຕີຄັ້ງນີ້” ເຂົາທູນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ດ້ວຍມືຂອງມະຫາດເລັກຂອງເຈົ້ານາຍປະຈຳທ້ອງຖິ່ນທັງຫລາຍ” ແລ້ວພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ໃຜຈະເລີ້ມຮີບ” ເຂົາຕອບວ່າ, “ຝ່າພຣະບາດ”
- 15 ພຣະອົງຈິ່ງຊົງຈັດມະຫາດເລັກຂອງເຈົ້ານາຍປະຈຳທ້ອງຖິ່ນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງມີສອງຮ້ອຍສາມສິບສອງຄົນດ້ວຍ ກັນ ແລະພາຍຫລັງຊົງຈັດພົນທັງຫມົດຄືຄົນອິສຣາເອນຮວມພົນເຈັດພັນຄົນ
- 16 ເຂົາທັງຫລາຍຍົກອອກໄປໃນເວລາທ່ຽງວັນ ຝ່າຍເບນຮາດາດກຳລັງຕື່ມເມົາຢູ່ໃນທັບອາໄສ ທັງທ່ານແລະ ກະສັດອີກສາມສິບສອງອົງທີ່ຊ່ອຍທ່ານ

- 17 ພວກມະຫາດເລັກຂອງເຈົ້ານາຍປະຈຳທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຍົກອອກໄປກ່ອນ ເບນຮາດາດກໍສົ່ງອອກໄປ ເຂົາທັງຫລາຍຮາຍງານທ່ານວ່າ, “ມີຄົນຍົກອອກມາຈາກຊາມາເຮັງ”
- 18 ທ່ານຈຶ່ງວ່າ, “ຖ້າເຂົາອອກມາດ້ວຍສັນຕິຈິ່ງຈັບເຂົາມາເປັນໆ ຫລືຖ້າເຂົາອອກມາທຳເສິກຈິ່ງຈັບເຂົາມາເປັນໆ”
- 19 ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງອອກໄປຈາກເມືອງຄືພວກມະຫາດເລັກຂອງເຈົ້ານາຍປະຈຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະກອງທັບຊຶ່ງຕິດຕາມຄົນເຫລົ່ານີ້
- 20 ແລະຕ່າງກໍຂ້າຄູ່ຮົບຂອງຕົນ ຄົນຊີເຮັງຫນີແລະຄົນອິສຣາເອນໄລ່ຕິດຕາມເຂົາໄປ ແຕ່ເບນຮາດາດກະສັດແຫ່ງຊີເຮັງຊົງຂີ່ມ້າຫນີໄປກັບທະຫານມ້າ
- 21 ກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນກໍອອກໄປໂຈມຕີມ້າແລະຣົດຮົບ ແລະປະທານຊົນຊີເຮັງເສັງຢ່າງໃຫຍ່ໂຕ
- 22 ແລ້ວຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນທູນພຣະອົງວ່າ, “ມາເຖີດ ຂໍເສີມກຳລັງຂອງພຣະອົງ ແລະຕົກຕອງເບິ່ງວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງກະທຳປະການໃດ ເພາະແລ້ງທີ່ຈະເຖີງນີ້ກະສັດແຫ່ງຊີເຮັງຈະຍົກກອງທັບມາສູ້ກັບພຣະອົງອີກ”
- 23 ຂ້າຣາຊາການຂອງພຣະຣາຊາແຫ່ງຊີເຮັງທູນພຣະອົງວ່າ “ພຣະເຈົ້າທັງຫລາຍຂອງເຂົາເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງພູເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງແຂງກວ່າເຮົາ ແຕ່ຂໍໃຫ້ເຮົາສູ້ຮົບກັບເຂົາໃນທົ່ງພຽງ ແລ້ວເຮົາຈະຕ້ອງແຂງກວ່າເຂົາແນ່ນອນທີ່ດຽວ
- 24 ຂໍກະທຳຢ່າງນີ້ ຂໍປົດກະສັດເສັງທຸກອົງຈາກຕຳແໜ່ງແລະຕັ້ງນາຍທະຫານຂຶ້ນແທນ
- 25 ແລະເກນກອງທັບເຂົ້າແທນສ່ວນທີ່ລົ້ມຕາຍໄປໃນຄາວກ່ອນ ມ້າແທນມ້າ ຣົດຮົບແທນຣົດຮົບ ແລ້ວເຮົາທັງຫລາຍຈະສູ້ຮົບກັບເຂົາໃນທົ່ງພຽງ ເຮົາຈະຕ້ອງແຂງກວ່າເຂົາແນ່ນອນທີ່ດຽວ” ແລະທ່ານກໍເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຂົາທັງຫລາຍແລະກະທຳຕາມ
- 26 ຢູ່ມາພໍຂຶ້ນແລ້ງເບນຮາດາດກໍເກນຊົນຊີເຮັງ ຍົກຂຶ້ນໄປເຖີງເມືອງອາເຟກເພື່ອສູ້ຮົບກັບອິສຣາເອນ
- 27 ປະຊາຊົນອິສຣາເອນກໍຖືກເກນ ຮັບສະບຽງອາຫານ ແລະຍົກອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາ ປະຊາຊົນອິສຣາເອນຕັ້ງຄ້າຍຕໍ່ຫນ້າເຂົາເຫມືອນຢ່າງແບ້ສອງຜູງນ້ອຍໆ ແຕ່ຄົນຊີເຮັງເຕັມທົ່ວທ້ອງທົ່ງໄປຫມົດ
- 28 ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົນນຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ແລະທູນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເພາະຄົນຊີເຮັງໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງພູ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງທີ່ລຸ່ມ” ເພາະສະນັ້ນເຮົາຈະມອບປະຊາຊົນຫມູ່ໃຫຍ່ນີ້ໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 29 ແລ້ວເຂົາກໍຕັ້ງຄ້າຍກົງຂ້າມກັນຢູ່ເຈັດວັນແລ້ວໃນວັນທີ່ເຈັດກໍປະທະກັນ ປະຊາຊົນອິສຣາເອນກໍຂ້າຄົນຊີເຮັງຊຶ່ງເປັນທະຫານຮາບເສັງນຶ່ງແສນຄົນໃນວັນດຽວ
- 30 ທີ່ເຫລືອນອກນັ້ນກໍຫນີເຂົ້າເມືອງອາເຟກແລະກຳແພງເມືອງລົ້ມທັບຄົນທີ່ເຫລືອນອກນັ້ນເສັງສອງຫມື່ນເຈັດພັນຄົນ ເບນຮາດາດກໍຫນີໄປດ້ວຍ ແລະເຂົ້າໄປໃນທ້ອງຊັ້ນໃນທີ່ໃນເມືອງ

- 31 ຂ້າຮາຊາການຂອງທ່ານມາທູນວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຊາບວ່າພຣະຮາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ ເປັນພຣະຮາຊາທີ່ ຊົງເມດຕາ ຂໍໃຫ້ເຮົາເອົາຜ້າກະສອບຄາດແອວ ແລະເອົາເຊືອກພັນຫົວຂອງເຮົາ ແລະອອກໄປຫາກະສັດ ແຫ່ງອິສຣາເອນ ບາງທີ່ທ່ານຈະໄວ້ຊີວິດຂອງຝ່າພຣະບາດ”
- 32 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອົາຜ້າກະສອບຄາດແອວແລະເອົາເຊືອກພັນຫົວ ແລະເຂົາໄປເຝົ້າກະສັດແຫ່ງອິສຣາ ເອນທູນວ່າ, “ເບນຮາດາດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງສັ່ງມາວ່າ “ໄດ້ໂຜດເຖີດຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລອດຊີວິດຢູ່” ແລະພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານຍັງມີຊີວິດຫລື ທ່ານເປັນນ້ອງຂອງເຮົາ”
- 33 ຝ່າຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍລັງຫາຊ່ອງຢູ່ແລ້ວ ເຂົາທັງຫລາຍກໍຮີບຕອບທັນທີວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຂ້າ ເບນຮາດາດອະ ນຸຊາຂອງພຣະອົງ” ແລ້ວພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ໄປເຖີດແລະນໍາທ່ານມາ” ແລ້ວເບນຮາດາດກໍອອກມາຫາ ພຣະອົງ ແລ້ວພຣະອົງກໍໃຫ້ທ່ານຂຶ້ນໄປເທິງຮົບຮີບ
- 34 ແລະເບນຮາດາດທູນວ່າ, “ຫົວເມືອງຊຶ່ງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍຶດເອົາໄປຈາກຮາຊາບິດາຂອງທ່ານນັ້ນ ຂ້າ ພະເຈົ້າຂໍຄືນໃຫ້ພຣະອົງ ພຣະອົງຈະສ້າງຖານິນທິນທາງຂອງພຣະອົງໃນເມືອງດາມັສກັສກໍໄດ້ ຢ່າງທີ່ບິ ດາຂ້າພະເຈົ້າທໍາໄວ້ໃນຊາມາເຣັງ” ແລ້ວອາຮາບກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະຍອມໃຫ້ທ່ານໄປຕາມຂໍ້ຕົກລົງນີ້” ພຣະ ອົງຈຶ່ງທໍາພັນທະສັນຍາກັບທ່ານແລະປ່ອຍທ່ານໄປ
- 35 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມເວົ້າກັບເພື່ອນຂອງຕົນຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ໂຜດຕີຂ້ອຍເຖີດ” ແຕ່ຊາຍຄົນນັ້ນກໍປະຕິເສດບໍ່ຍອມຕີທ່ານ
- 36 ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ເພາະທ່ານບໍ່ຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເບິ່ງແມ່, ພໍທ່ານອອກ ໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ສິງໂຕນຶ່ງຈະສັງຫານທ່ານ” ພໍເຂົາຈາກທ່ານໄປ ສິງໂຕນຶ່ງກໍມາພົບເຂົາແລະສັງຫານ ທ່ານເສັງ
- 37 ແລ້ວທ່ານໄປພົບຊາຍອີກຄົນນຶ່ງ ແລະທ່ານວ່າ, “ໂຜດຕີຂ້ອຍເຖີດ” ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຕີທ່ານແລະທໍາໃຫ້ ທ່ານເຈັບປວດ
- 38 ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງຈາກໄປ ແລະໄປຄອຍພົບເຈົ້າຊີວິດຢູ່ທີ່ທິນທາງ ເອົາຜ້າພັນຕາປອມຕົວເສັງ
- 39 ພໍເຈົ້າຊີວິດຊົງຜ່ານໄປ ທ່ານກໍຮ້ອງທູນເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຝ່າພຣະບາດເຂົາໄປໃນກາງເສັກ ແລະເບິ່ງແມ່ທະຫານຄົນນຶ່ງຫັນມາແລະນໍາຊາຍຄົນນຶ່ງມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ບອກວ່າ “ຈົ່ງລະວັງຊາຍຄົນນີ້ໄວ້ ຖ້າເຂົາຫລຸດໄປໄດ້ໂດຍເຫດໃດໆຊີວິດຂອງທ່ານຈະຕ້ອງແທນຊີວິດຂອງເຂົາ ຫລືບໍ່ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະຕ້ອງ ເສັງເງິນຕະລັນນຶ່ງ
- 40 ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຕິດທຸຣະຢູ່ບ່ອນນີ້ບ່ອນຫັ້ນ ເຂົາກໍຫາຍໄປ” ພຣະຮາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ໂທດຂອງເຈົ້າຕ້ອງເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ ເພາະເຈົ້າເອງໄດ້ຕັດສິນແລ້ວ”
- 41 ແລ້ວທ່ານກໍຮີບແກ້ຜ້າພັນອອກເສັງຈາກຕາຂອງຕົນ ແລະເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນກໍຈໍາທ່ານໄດ້ວ່າເປັນຜູ້ ປະກາດພຣະທັມຄົນນຶ່ງ

- 42 ແລະທ່ານຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເພາະເຈົ້າໄດ້ປ່ອຍຊາຍຄົນທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ທຳລາຍນັ້ນ ຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງແທນຊີວິດຂອງເຂົາ ແລະຊົນຊາດຂອງເຈົ້າແທນ ຊົນຊາດຂອງເຂົາ”
- 43 ແລະພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນກໍສະເດັດເຂົ້າໄປໃນພຣະຣາຊວັງດ້ວຍອາຣົມຊຸ່ນມົວແຫລະກັດກຸ້ມຍິ່ງນັກ ແລະສະເດັດມາຊາມາເຮັງ

21. ນາໂບທຖືກຂ້າຍ້ອນສວນອະງຸ່ນ

- 1 ນາໂບທຊາວເຢສເຣເອນມີສວນອະງຸ່ນຢູ່ຕອນນຶ່ງ ໃກ້ກັບພຣະຣາຊວັງຂອງເຈົ້າອາຣາບ
- 2 ວັນນຶ່ງເຈົ້າອາຣາບເວົ້າຕໍ່ນາໂບທວ່າ, “ສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້ານີ້ໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດສວນຜັກເສັງ ເພາະມັນ ຕິດກັບເຮືອນຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະເອົາສວນອະງຸ່ນດີກວ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າດອກ ຫລືຖ້າເຈົ້າບໍ່ມັກແບບນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ ຊື້ເອົາກໍໄດ້”
- 3 ນາໂບທຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ສວນນີ້ເປັນມູນມໍຣະດົກມາຈາກບູ່ຢາຕາຍາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງຊ່ອຍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳຜິດໂດຍຂາຍສວນນີ້ເລີຍ”
- 4 ອາຣາບສະເດັດຄືນເມື່ອພຣະຣາຊວັງ ດ້ວຍຫມົດຄວາມຫວັງ ແລະອາລົມເສັງຍ້ອນຄຳເວົ້າຂອງນາໂບທ ພຣະອົງຊົງບັນທຶກປັນຫນ້າເຂົ້າຝາ ແລະບໍ່ຍອມສະເຫວີຍອາຫານ
- 5 ພຣະນາງເຢເຊເບນມະເຫສີຂອງພຣະອົງຈຶ່ງມາຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງສະເດັດອ້າຍຈຶ່ງຫງ່ວມເຫງົາຈົນບໍ່ສະ ເຫວີຍພຣະກາຍາຫານ”
- 6 ພຣະອົງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ອ້າຍໄດ້ເວົ້ານຳນາໂບທ ຊາວອິສຣາເອນໃຫ້ຍົກສວນອະງຸ່ນຂອງເຂົາໃຫ້ແກ່ອ້າຍ ໂດຍທີ່ອ້າຍຈະເອົາເງິນຫລືສວນອະງຸ່ນໃຫມ່ປ່ຽນກັບເຂົາ ຕາມທີ່ເຂົາພໍໃຈແຕ່ເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້ເລີຍ”
- 7 ເຢເຊເບນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພຣະຣາຊາວ່າ, “ສະເດັດອ້າຍຊົງເປັນເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນແມ່ນບໍ່ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນສາ ຈົ່ງທຳ ໃຈໃຫ້ສະບາຍ ແລະສະເຫວີຍອາຫານເສັງ ນ້ອງຈະເອົາສວນອະງຸ່ນຂອງນາໂບທ ຊາວເຢສເຣເອນມາໃຫ້ ເປັນຂອງອ້າຍເອງ”
- 8 ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງຂຽນຫນັງສືປະທັບຕຣາໃນນາມພຣະຣາຊສາມີແລ້ວສົ່ງຫນັງສືນີ້ໄປຫາພວກເຈົ້ານາຍ ພ້ອມ ທັງເຖົ້າແກ່ໃນເມືອງເຢສເຣເອນ
- 9 ໃນຈົດຫມາຍນັ້ນພຣະນາງຂຽນວ່າ “ຈົ່ງປະກາດໃຫ້ທຸກຄົນຊຸມນຸມ ແລະຖືສິນອົດອາຫານ ແລ້ວໃຫ້ນາໂບທ ນັ່ງຢູ່ປ່ອນມີກຽດ
- 10 ແລະເອົານັກເລງສອງຄົນມາຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າເຂົາ ແລະໃຫ້ເຂົາກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາວ່າ ເຂົາໄດ້ປ້ອຍດ່າພຣະເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຊີວິດ ແລ້ວໃຫ້ເອົາເຂົາອອກມາອກເມືອງ ແລະແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ໃຫ້ຕາຍ”
- 11 ບັນດາພວກເຈົ້ານາຍພ້ອມທັງເຖົ້າແກ່ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງດຽວກັນກັບນາໂບທ ກໍປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະ ນາງເຢເຊເບນ ຕາມທີ່ນາງໄດ້ຂຽນລົງໃນຈົດຫມາຍທີ່ສົ່ງໄປໃຫ້ເຂົານັ້ນ

- 12 ພວກເຂົາກໍປະກາດໃຫ້ຖືສິນອິດອາຫານ ແລະເອີ້ນປະຊາຊົນມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະໃຫ້ນາໂບທໄປນັ່ງຢູ່
ບ່ອນທີ່ມີກຽດ ແລ້ວນັກເລງສອງຄົນກໍມາຢືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າທ່ານ
- 13 ແລ້ວກ່າວໂທດວ່າທ່ານປ້ອຍດ່າພຣະເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຊີວິດ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງນຳທ່ານອອກໄປນອກເມືອງ
ແລະແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຈົນຕາຍ
- 14 ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍສົ່ງຂ່າວໄປບອກພຣະນາງເຢເຊເບນວ່າ “ນາໂບທໄດ້ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຈົນຕາຍ
ແລ້ວ”
- 15 ເມື່ອເຢເຊເບນໄດ້ຮູ້ວ່າ ນາໂບທຕາຍແລ້ວ ພຣະນາງຈຶ່ງທູນອາຮາບວ່າ, “ນາໂບທໄດ້ຕາຍແລ້ວ ຂໍສະເດັດ
ອ້າຍຈຶ່ງໄປຍຶດເອົາສວນອະງຸ່ນທີ່ ນາໂບທບໍ່ຍອມຂາຍໃຫ້ນັ້ນມາເປັນກຳມະສິດສາ
- 16 ເມື່ອອາຮາບຊາບຂ່າວດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງກໍສະເດັດລົງໄປຍຶດເອົາສວນອະງຸ່ນມາເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນ
- 17 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເອລີຢາ ຊາວຕີສບີວ່າ,
- 18 “ຈົ່ງພ້າວໄປພົບອາຮາບ ເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນທີ່ກຸງຊາມາເຣັງ ເຈົ້າຈະພົບເຂົາໃນສວນອະງຸ່ນຂອງນາໂບທ
ເພາະເຂົາໄດ້ລົງໄປຍຶດເອົາສວນນັ້ນມາເປັນກຳມະສິດແລ້ວ
- 19 ເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ ເຈົ້າໄດ້ຂ້າເຈົ້າຂອງສວນນີ້ ແລະຍຶດເອົາສວນມາ
ເປັນກຳມະສິດຂອງເຈົ້າ ສະນັ້ນ ໃນບ່ອນທີ່ຫມາໄດ້ເລັ່ງເລືອດຂອງນາໂບທ ຫມາກໍຈະເລັ່ງເລືອດເຈົ້າ
ເຫມືອນກັນ”
- 20 ເມື່ອອາຮາບເຫັນເອລີຢາ ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວຂຶ້ນວ່າ, “ເອລີຢາຜູ້ເປັນສັດຕູຂອງຂ້ອຍ ບັດນີ້ເຈົ້າໄດ້ພົບຂ້ອຍ
ແລ້ວ” ເອລີຢາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຍອມຂາຍຕົວທຳໃນສິ່ງທີ່ຜິດຕໍ່ສາຍພຣະເນດຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 21 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ “ເຮົາຈະນຳໂຊກຮ້າຍມາສູ່ເຈົ້າ ແລະຈະກວາດເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫມົດ
ໄປ ຄືກຳຈັດຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ທັງຜູ້ຫນຸ່ມແລະຜູ້ເຖົ້າ
- 22 ເຮົາຈະທຳໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເປັນເຫມືອນເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດເຢໂຣໂບອາມບຸດຂອງເນບັດ ແລະ
ເຫມືອນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າບາອາຊາບຸດຂອງອາຮີຢາ ເພາະເຈົ້າໄດ້ທຳໃຫ້ເຮົາໃຈຮ້າຍ ແລະໄດ້ພາໃຫ້ພວກ
ອິສຣາເອນທຳຜິດ
- 23 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຊົງກ່າວກ່ຽວກັບພຣະນາງເຢເຊເບນວ່າ ຜູ້ຫມາຈະກັດກິນພຣະນາງເຢເຊເບນຢູ່
ໃນເມືອງເຢສເຣເອນ
- 24 ຜູ້ຫມາຈະກັດກິນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງອາຮາບທີ່ຕາຍຢູ່ໃນເມືອງ ແລະຜູ້ແຮ້ງຈະສັບຕອດກິນຜູ້ທີ່ຕາຍໃນທົ່ງ
ນາ”
- 25 ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດຂາຍຕົວເອງ ເພື່ອສ້າງຄວາມຜິດຕໍ່ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງອາຮາບທີ່ຖືກຍຸ
ແຫຍ່ຈາກພຣະນາງເຢເຊເບນຜູ້ເປັນມະເຫສີ

- 26 ພຣະອົງໄດ້ທຳໃນສິ່ງທີ່ຫນ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດ ໄດ້ຂາບໄຫວ້ຮູບພຣະດັ່ງຊາວອາໂມຣິດ ຊຶ່ງເປັນພວກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄລ່ອອກຈາກພວກອິສຣາເອນ
- 27 ເມື່ອອາຮາບໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຈາກ ເອລີຢາ ພຣະອົງໄດ້ຈົກເສື້ອຜ້າສະແດງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະຖືສິນອົດອາຫານ ພຣະອົງນອນໃນຊຸດເຄື່ອງໄວ້ທຸກ ແລະໄປມາດ້ວຍອາການເປັນທຸກໃນພຣະທັຍທີ່ສຸດ
- 28 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເອລີຢາ ຊາວຕີສບີວ່າ,
- 29 “ເຈົ້າເຫັນບໍ່ວ່າ ອາຮາບໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ຫນ້າເຮົາຢ່າງໃດ ຍ້ອນວ່າເຂົາໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງດັ່ງນີ້ແຫລະ ເຮົາຈະບໍ່ນຳເອົາໂຊກຮ້າຍມາຮັຊການຂອງເຂົາ ແຕ່ເຮົາຈະນຳໂຊກຮ້າຍມາສູ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາໃນເວລາບຸດຊາຍໄດ້ປົກຄອງ“

22. ມີກາຢາທຳນວາຍເຖິງການເສັງໄຊຂອງອາຮາບ

(2 ຂຄວ 18:1-11)

- 1 ຊີເຮັງ (ອາຮາມ) ແລະອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ກໍ່ສົງຄາມຕໍ່ກັນເປັນເວລາສາມປີ
- 2 ພໍເຖິງປີທີ່ສາມ ເຢໂຮຊາຟັດກະສັດແຫ່ງປະເທດຢູດາກຳສະເດັດມາຢ້ຽມຢາມອາຮາບ ກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 3 ເຈົ້າອາຮາບຈຶ່ງຖາມພວກຂ້າຮາຊການຂອງພຣະອົງວ່າ, “ພວກທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າເມືອງຮາໂມທກີເລອາດເປັນຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຢູ່ຊຶ່ງບໍ່ໄປເອົາອອກຈາກກະສັດຊີເຮັງ”
- 4 ພຣະອົງກ່າວຕໍ່ເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ທ່ານຈະໄປຕີເອົາເມືອງຮາໂມທກີເລອາດຮ່ວມນຳຂ້າພະເຈົ້າບໍ”
- 5 ເຢໂຮຊາຟັດຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຕຽມພ້ອມຢູ່ແລ້ວ ດັ່ງດຽວກັບທ່ານ ທະຫານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຄືທະຫານຂອງທ່ານ ມ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຄືມ້າຂອງທ່ານ ແຕ່ຂໍໃຫ້ປົກສາເຮືອງນີ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສັງກ່ອນ”
- 6 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າອາຮາບຈຶ່ງເອີ້ນພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມມາປະຊຸມ ຊຶ່ງມີປະມານສີ່ຮ້ອຍຄົນ ພຣະອົງຖາມວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເມືອງຮາໂມທກີເລອາດບໍ ຫລືບໍ່ຄວນໄປ” ພວກເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຊົງສະເດັດໄປເທິນ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເມືອງນີ້ໄວ້ໃນອຳນາດຂອງພຣະອົງແລ້ວ”
- 7 ແຕ່ເຢໂຮຊາຟັດຖາມວ່າ, “ຢູ່ບ່ອນນີ້ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົນອື່ນອີກບໍ ທີ່ພວກເຮົາຄວນປົກສາຫາລືນຳ”
- 8 ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຈຶ່ງຕອບເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ຍັງມີຢູ່ ເຂົາຊື່ວ່າ ມີກັຍຢາ ບຸດຂອງອີມລາ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຊົງເຂົາ ເພາະເຂົາທຳນວາຍແຕ່ເຮືອງຮ້າຍບໍ່ເຄີຍທຳນວາຍຄວາມດີກັບຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ” ແຕ່ເຢໂຮຊາຟັດເວົ້າວ່າ, “ພຣະຮາຊາບໍ່ຄວນເວົ້າດັ່ງນີ້”
- 9 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າອາຮາບຈຶ່ງຊົງຮັບສິ່ງຂ້າຮາຊການຄົນນຶ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໄປນຳຕົວ ມີກັຍຢາມາໄວງ”

- 10 ເຈົ້າອາຮາບ ແລະເຢໂຮຊາຟັດ ກະສັດແຫ່ງປະເທດຢູດາໄດ້ທົງເຄື່ອງພຣະຮາຊາແລ້ວປະທັບຢູ່ທີ່ລານຟາດ
ເຂົ້າ ຢູ່ທາງນອກປະຕູເມືອງຊາມາເຣັງ ຊຶ່ງມີພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທັງຫມົດຖວາຍຄຳທຳນວາຍຢູ່
- 11 ແຕ່ແລ້ວມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນຶ່ງຊື່ ເຊເດກີຢາ ບຸດຂອງເຄນາອານາ ໄດ້ເອົາເຫລັກມາທຳເປັນເຂົາສຸບໃສ່
ຫົວ ແລະທູນຕໍ່ເຈົ້າອາຮາບວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ພຣະອົງຈະໄລ່ຄົນຊື່ເຣັງໄປຈົນເຂົາຖືກທຳ
ລາຍຫມົດ”
- 12 ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທຸກຄົນກໍທຳນວາຍຢ່າງດຽວກັນວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຊົງສະເດັດໄປຕໍ່ສູ້ທີ່ເມືອງ ຮາ
ໂມທກີເລອາດ ແລ້ວພຣະອົງຈະຊະນະ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເມືອງນີ້ໄວ້ໃນອຳນາດຂອງພຣະ
ອົງແລ້ວ”
- 13 ແຕ່ໃນຂະນະນັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄປນຳຕົວ ມີກັຍຢາມານັ້ນ ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ມີກັຍຢາວ່າ, “ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທຸກຄົນ
ຕ່າງກະທຳນວາຍແຕ່ເຮືອງດີແກ່ພຣະຮາຊາ ດັ່ງນັ້ນ ຂໍທ່ານຈົ່ງເວົ້າດັ່ງດຽວກັບພວກເຂົາ ແລະທຳນວາຍ
ແຕ່ເຮືອງດີແກ່ພຣະອົງ”
- 14 ແຕ່ມີກັຍຢາຕອບວ່າ, “ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າແຕ່ຕາມທີ່
ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ”
- 15 ເມື່ອມີກັຍຢາເຂົ້າເຝົ້າເຈົ້າຊີວິດ ພຣະອົງຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ມີກັຍຢາ ພວກເຮົາຄວນຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວ
ເມືອງຮາໂມທກີເລອາດຫລືບໍ່” ເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ຄວນສະເດັດອອກໄປແລ້ວພຣະອົງຈະຊະນະ ເພາະ
ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເມືອງນີ້ໄວ້ໃຫ້ອຳນາດຂອງພຣະອົງແລ້ວ”
- 16 ແຕ່ພຣະຮາຊາກ່າວວ່າ, “ຂ້ອຍໄດ້ບອກເຈົ້າຫລາຍເທື່ອແລ້ວວ່າ ໃຫ້ເວົ້າແຕ່ຄວາມຈິງເທົ່ານັ້ນ ໃນພຣະ
ນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 17 ແລ້ວມີກັຍຢາກໍທູນວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນປະຊາຊົນອິສຣາເອນແຕກກະຈັດກະຈາຍຢູ່ຕາມພູນ້ອຍເຫມືອນ
ດັ່ງຜູງແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ “ປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ມີຜູ້ນຳ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາກັບ
ຄືນເມືອເຮືອນຂອງເຂົາດ້ວຍຄວາມສົງບໍ່ສຸກເທີນ”
- 18 ເຈົ້າອາຮາບຈຶ່ງເວົ້າກັບເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່ວ່າ ເຂົາບໍ່ເຄີຍທຳນວາຍ
ເຮືອງດີກ່ຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າຈັກເທື່ອເລີຍ ເຂົາມີແຕ່ທຳນວາຍເຮືອງຮ້າຍເທົ່ານັ້ນ”
- 19 ມີກັຍຢາທູນຕໍ່ໄປວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າປະທັບຢູ່ເທິງພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງພຣະອົງໃນຟ້າສວັນ ແລະພວກບໍຣິວານແຫ່ງເມືອງສວັນໄດ້ຢືນຢູ່ທາງຂ້າງ
ຂວາ ແລະທາງຂ້າງຊ້າຍຂອງພຣະອົງ
- 20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມວ່າ, “ແມ່ນໃຜຈະໄປລໍລວງອາຮາບໃຫ້ອອກໄປຕາຍທີ່ເມືອງຮາໂມທກີເລອາດ”
- 21 ພວກເທວະດາລາງພວກກຳທູນຢ່າງນັ້ນ ລາງພວກກຳທູນຢ່າງນີ້ ແລ້ວກໍມີວິນຍານດວງນຶ່ງມາຢູ່ຕໍ່
ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະທູນວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ລໍລວງເຂົາ”

- 22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຈະເຮັດຢ່າງໃດ?” ວິນຍານດວງນັ້ນຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພະອົງຈະໄປທຳໃຫ້ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທຸກຄົນຂອງອາຮາບເວົ້າຕົວະ” ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຈົ່ງໄປລີ້ເຂົາແລ້ວເຈົ້າຈະສຳເລັດຜົນ”
- 23 ແລ້ວມີກັຍຢາກຳເວົ້າສລຸບວ່າ, “ເຫດການກໍເປັນມາດັ່ງນີ້ແຫລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທຸກຄົນຂອງພຣະອົງເວົ້າຕົວະພຣະອົງ ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຮ້າຍໃສ່ພຣະອົງ”
- 24 ແລະເຊເດກີຢາກຳລຸກຂຶ້ນມາຕົບຫນ້າມີກັຍຢາ ແລະຖາມວ່າ, “ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າຈະອອກໄປເວົ້າກັບເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?”
- 25 ມີກັຍຢາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຫນີໄປລີ້ຢູ່ປ່ອນລັບລີ້ພຸ້ນແຫລະ ເຈົ້າຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າມັນເປັນຢ່າງໃດ”
- 26 ເຈົ້າອາຮາບຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ນາຍທະຫານຜູ້ນຶ່ງຈັບມີກັຍຢາໄປມອບໃຫ້ອັມໂມນ ຜູ້ປົກຄອງເມືອງແລະເຈົ້າຊາຍໂຍອັສ
- 27 ແລະບອກພວກທ່ານວ່າ, “ນີ້ເປັນຄຳສັ່ງຂອງພຣະອາຊາ ຈົ່ງເອົາຊາຍຄົນນີ້ໄປຂັງຄຸກໄວ້ຈົນກວ່າຂ້ອຍກັບມາຢ່າງປອດພັຍ ໃຫ້ເອົາແຕ່ເຂົ້າຈີ່ກັບນ້ຳໃຫ້ເຂົາຮັບປະທານ”
- 28 ມີກັຍຢາຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຖ້າພຣະອົງໄດ້ສະເດັດກັບຄືນມາຢ່າງປອດພັຍ ກໍຫມາຍຄວາມວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າ” ແລະທ່ານໄດ້ເວົ້າຍັ້າອີກວ່າ, “ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນຈົ່ງຮັບຟັງໃນຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້ານີ້”

ອາຮາບເສັງຊີວິດ

(2 ຂຄວ 18:28-34)

- 29 ອາຮາບເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງປະເທດອິສຣາເອນ ແລະເຢໂຮຊາຟັດເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງປະເທດຢູດາ ໄດ້ຍົກທັບໄປຕໍ່ສູ້ຊາວເມືອງຮາໂມທກີເລອາດ
- 30 ເຈົ້າອາຮາບໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະປອມຕົວໄປໃນສະຫນາມຮິບ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານນຸ່ງເຄື່ອງແບບຂອງກະສັດເຂົ້າໄປ ແລ້ວເຈົ້າອາຮາບກໍປອມຕົວເຂົ້າສູ່ສະຫນາມຮິບ
- 31 ຝ່າຍກະສັດແຫ່ງປະເທດຊີເຣັງ ກໍອອກຄຳສັ່ງແກ່ຜູ້ບັນຊາການຝ່າຍຣົດຮິບສາມສິບສອງຄົນວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງຕໍ່ສູ້ໃຜຫມົດ ບໍ່ວ່າພົນທະຫານຫລືນາຍທະຫານ ແຕ່ໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນເທົ່ານັ້ນ
- 32 ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຜູ້ບັນຊາການທະຫານຣົດຮິບຫລວງເຫັນເຢໂຮຊາຟັດ ພວກເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າທ່ານແມ່ນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຢ່າງແນ່ນອນ
- 33 ພວກເຂົາຈຶ່ງເລັ່ງຣົດຮິບເຂົ້າຕໍ່ສູ້ ແຕ່ເຢໂຮຊາຟັດໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນ ພວກຜູ້ບັນຊາການຣົດຮິບຈຶ່ງສັ່ງເກດເຫັນວ່າບໍ່ແມ່ນກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນພວກເຂົາຈຶ່ງກັບຄືນ ແລະບໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ
- 34 ແຕ່ມີທະຫານຜູ້ນຶ່ງກົງທະນູຍິງໄປຕາມວາດ ພໍດີໄປສູງເຂົ້າຊ່ອງວ່າງປ່ອນເສື້ອເຫລັກຕໍ່ກັນຂອງອາຮາບ ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວແກ່ຜູ້ຂັບຣົດມ້າວ່າ, “ຈົ່ງອວ່າຍຣົດກັບຄືນ ແລະພາຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກສະຫນາມຮິບນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຍິງແລ້ວ”

- 35 ແຕ່ໃນວັນນີ້ ການສູ້ຮົບໄດ້ດຸເດືອດທີ່ສຸດ ເຂົາໄດ້ຊຸມພະອົງໃຫ້ຍືນຊື່ນໃນຣົດມ້າຕໍ່ໜ້າຊາວຊີເຮັງ ເລືອດ
ຈາກບາດແຜຂອງພະອົງໄດ້ໄຫລອອກເຕັມຖັງຣົດຮົບ
- 36 ພໍຍາມແລງມາພະອົງກໍສິ້ນໃຈຕາຍ ເມື່ອຕາເວັນຕົກດິນໄດ້ມີສຽງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ທຸກຄົນຈົ່ງກັບຄືນເມືອ
ບ້ານເມືອງຂອງຕົນ” ແລ້ວທຸກຄົນກໍໄດ້ກັບຄືນເມືອ
- 37 ແລ້ວເຂົາໄດ້ເອົາສົບຂອງເຈົ້າຊີວິດໄປຝັງໄວ້ໃນກຸງຊາມາເຮັງ ພວກເຂົາລ້າງຣົດມ້າທີ່ສະນ້າຊາມາເຮັງ
- 38 ຝຸງຫມາກໍມາເລັ່ງເລືອດ ແລະມີຍິງໂສເພນີໄດ້ມາອາບນ້ຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມພະຄຳທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ທຸກປະການ
- 39 ສ່ວນເຮືອງຕ່າງໆຂອງອາຮາບທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ຄືການກະທຳຕ່າງໆຂອງພະອົງ ເຊັ່ນການສ້າງພະຣາຊວັງ
ງ່າຊ້າງຊຶ່ງພະອົງຊົງສ້າງໄວ້ ແລະ ຫົວເມືອງທັງປວງທີ່ພະອົງຊົງສ້າງ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືພິງສາ
ວະດານແຫ່ງພະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື?
- 40 ອາຮາບຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພະອົງ ແລະອາຮາຊີຢາຣາຊໂອຣົດຂອງພະອົງກໍຂຶ້ນ
ຄອງແທນ

ຮຸກການເຢໂຣຊາຟັດ

(2 ຂຄວ 20:31-21:1)

- 41 ເຢໂຣຊາຟັດຣາຊໂອຣົດຂອງອາຊາເລັ້ມຂຶ້ນຄອງເໜືອຢູດາໃນປີທີ່ສີ່ແຫ່ງຮຸກການອາຮາບພະຣາຊາແຫ່ງ
ອິສຣາເອນ
- 42 ເຢໂຣຊາຟັດມີພະຣາຊິນສາມສິບຫ້າພັນສາເມື່ອຊົງເລີ້ມຂຶ້ນຄອງ ແລະພະອົງຊົງຄອງໃນເຢຣູຊາເລັ້ມຊາວ
ຫ້າປີ ພະຣາຊິນນີຂອງພະອົງມີພະຣາຊິນວ່າ ອາຊູບາທິດາຂອງຊິນີ
- 43 ພະອົງຊົງດຳເນີນຕາມມັນຄາຂອງອາຊາຣາຊບິດາທຸກປະການບໍ່ໄດ້ທັນເຫອອກນອກໄປ ຊົງກະທຳສິ່ງທີ່
ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພະເນດພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ບ່ອນຂາບໄຫວ້ພະອົງຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ຮື້ລົງ ປະ
ຊາຊົນຍັງສືບຕໍ່ຖວາຍເຄື່ອງສັຕບູຊາ ແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 44 ເຢໂຣຊາຟັດຊົງກະທຳໄມຕຣີກັບພະຣາຊາອິສຣາເອນດ້ວຍ
- 45 ສ່ວນພະຣາຊາກິດນອກນັ້ນຂອງເຢໂຣຊາຟັດ ແລະຍຸທພະລັງທີ່ພະອົງຊົງສຳແດງ ແລະສົງຄາມທີ່ພະອົງ
ຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື?
- 46 ແລະໂສເພນີທັງຊາຍແລະຍິງທີ່ຮັບໃຊ້ໃນແຫ່ນບູຊາຂອງຄົນຕ່າງຊາດທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຄື ຜູ້ທີ່ຍັງເຫລືອໃນສະ
ໄຫມຂອງອາຊາຣາຊບິດານັ້ນພະອົງກໍຊົງກຳຈັດເສັງຈາກແຜ່ນດິນ
- 47 ບໍ່ມີພະຣາຊາໃນປະເທດເອໂດມ ແຕ່ມີຜູ້ວ່າຣາຊການບົກຄອງແທນ
- 48 ເຢໂຣຊາຟັດຊົງຕໍ່ກຳປັນຕາຣ໌ຊິສ ເພື່ອຈະໄປຂົນທອງຄຳຈາກໂອຟິຣ໌ ແຕ່ກຳປັນນັ້ນໄປບໍ່ເຖິງ ເພາະໄປ
ແຕກເສັງທີ່ເອຊີໂອນເກເບີ
- 49 ແລ້ວອາຮາຊີຢາຣາຊໂອຣົດຂອງອາຮາບກ່າວກັບເຢໂຣຊາຟັດວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຂ້າຣາຊການຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ
ໃນເຮືອກຳປັນກັບຂ້າຣາຊການຂອງທ່ານ” ແຕ່ເຢໂຣຊາຟັດບໍ່ພໍພະອົງ

50 ແລະເຢໂຮຊາຟັດຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຢໂຮຣາມຣາຊໂອຣົດຂຶ້ນຄອງ
ແທນພຣະອົງ

ຮໍຊການອາຮາຊີຢາແຫ່ງອິສຣາເອນ

51 ອາຮາຊີຢາຮາຊໂອຣົດຂອງອາຮາບຊົງເລີ້ມຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນຊາມາເຣັງໃນປີທີ່ເຈັດແຫ່ງ
ຮໍຊການເຢໂຮຊາຟັດພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ ແລະພຣະອົງຊົງຄອບຄອງເຫນືອອິສຣາເອນສອງປີ

52 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງດຳເນີນໃນມັນຄາແຫ່ງຮາຊບິດາຂອງ
ພຣະອົງ ແລະໃນມັນຄາຂອງເຢໂຮໂບອາມບຸດເນບັດຜູ້ຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ

53 ພຣະອົງຊົງບົວລະບັດພຣະບາອານແລະນະມັສການພຣະນັ້ນ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ແຫ່ງອິສຣາເອນພິໂຣດດ້ວຍທຸກວິທີທີ່ຮາຊບິດາຂອງພຣະອົງຊົງກະທຳແລ້ວນັ້ນ